

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2003-2004

14 mei 2004

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	2099
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2102
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2107
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie	2109
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	2117
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	2119
Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	2130
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	2142
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	2143
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	2155
Jef Tavernier, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	2157
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2159
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2160
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	2172

Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government 2173

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 2175

Op 18 februari 2004 werd de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, opgevolgd door de heer Jef Tavernier.

De vragen worden gepubliceerd onder de minister aan wie ze zijn gesteld, en met diens op dat ogenblik geldende titel. Indien het antwoord werd verstrekt door zijn opvolger, wordt dat uitdrukkelijk vermeld.

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 36
van 13 februari 2004
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Europese School Brussel – Overleg

Met de toetreding van een tiental nieuwe landen tot de Europese Unie zullen bijkomende ambtenaren en hun gezin zich in de komende jaren in en rond Brussel komen vestigen. Voor het randgebied van Brussel, aan weerszijden van de taalgrens, zal deze aanwezigheid uiteenlopende gevolgen met zich meebrengen, onder meer op het vlak van de mobiliteit, de huisvesting, het onderwijs.

Drie Europese Scholen werden reeds opgericht om te beantwoorden aan de behoeften van de EU-diplomaten en ambtenaren, namelijk in Ukkel, Sint-Lambrechts-Woluwe en Elsene. Er is evenwel dringend nood aan een nieuwe vestiging wegens de verwachte komst van 3.000 bijkomende leerlingen.

De keuze van de vestigingsplaats voor een vierde school berust bij de federale regering. Een mogelijke locatie in de gewezen cadettenschool in Laken, voorgesteld door de stad Brussel, werd afgewezen door de Hoge Raad van de Europese Scholen wegens de excentriciteit. Deze Hoge Raad moet inderdaad de door de federale regering gedane keuze bekrachtigen. Voorstellen werden nog niet geformuleerd door de Regie der Gebouwen. Wel werd recentelijk melding gemaakt van een mogelijke locatie op een domein toebehorende aan de NMBS, in het zuidoosten van het Brusselse gewest.

Al is het Vlaams Gewest niet bij deze keuze betrokken, toch zal de impact van een vierde Europese School, en wellicht een vijfde in de niet zo verre toekomst, ongetwijfeld voelbaar zijn buiten de grenzen van het Brusselse gewest.

Beschouwt de minister-president dit als een materie waarover voorafgaandelijk overleg wenselijk is met de gewestregeringen ?

Heeft dat plaatsgevonden of is het gepland ?

Zou bij de oprichting van nieuwe Europese Scholen binnen de grenzen van het Brusselse gewest immers geen rekening moeten worden gehouden met een spreiding die ook rekening houdt met elementen eigen aan onze gemeenschappen ?

Antwoord

Het functioneren van de Europese Scholen wordt geregeld door een intergouvernementeel verdrag van 21 juni 1994, dat het oude verdrag van 1957 vervangt. Dit verdrag werd door België geratificeerd op 14 mei 2000 (BS 27.06.2002).

Het bestuur van de Europese Scholen bestaat uit een aantal organen waaronder de Hoge Raad. In de Hoge Raad hebben de ministers van Onderwijs van de lidstaten alsook een vertegenwoordiger van de Europese Commissie zitting. De facto worden de ministers vertegenwoordigd door een ambtenaar. Voor België hebben de gemeenschappen zitting in de Hoge Raad. Er heeft één vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap en één van de Franstalige Gemeenschap zitting.

Het bouwen van de Europese Scholen is een federale bevoegdheid (Regie der Gebouwen). Deze bevoegdheid is voor het ogenblik in handen van minister Reynders.

De Hoge Raad van de Europese Scholen heeft tijdens de vergaderingen van 28 en 29 januari 2003 de beslissing genomen om aan de Belgische overheid te vragen om een nieuw schoolcomplex op te richten met het oog op de uitbreiding van de EU en de verwachte komst van een bijkomend aantal leerlingen. Ten gevolge van deze beslissing heeft de Regie der Gebouwen een lijst van mogelijke locaties opgemaakt. De besprekingen over mogelijke locaties worden gevoerd in technische werkgroepen met onder meer de vertegenwoordigers van de federale overheid (Regie der Gebouwen), het secretariaat-generaal van de Europese Scholen alsook de vertegenwoordigers van de ouderenverenigingen en leerders. Ten gevolge van deze besprekingen werd een lijst van sites opgemaakt.

Het secretariaat-generaal van de Europese Scholen heeft aan de vergadering van de Hoge Raad van 22 en 23 oktober 2003 voorgesteld om uit deze lijst de

site van Anderlecht (nabijheid Erasmus) te kiezen voor de bouw van een volledig nieuw op te richten school. Andere voorstellen gingen meer in de richting van de renovatie van bestaande panden. De Hoge Raad ging niet akkoord met dit voorstel en heeft aan de Belgische regering gevraagd om nieuwe locaties voor te stellen.

Ik overleg met mijn collega van Onderwijs en Vorming om na te gaan welke stappen er ondernomen zullen worden bij de federale overheid of de Brusselse Hoofdstedelijke regering om de belangen van elkeen te vrijwaren.

**Vraag nr. 37
van 17 februari 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK**

Ministerwissels – Kostprijs

Sinds de start van de lopende legislatuur is de samenstelling van de Vlaamse regering reeds meerdere keren gewijzigd. Naast de vervanging van Johan Sauwens, waren er nog zeven ministerwissels :

- minister Bert Anciaux werd vervangen door Guy Vanhengel ;
- minister Steve Stevaert werd vervangen door Gilbert Bossuyt ;
- minister Vera Dua werd vervangen door Ludo Sannen ;
- minister Mieke Vogels werd vervangen door Adelheid Byttebier ;
- minister Jaak Gabriels werd vervangen door Patricia Ceysens ;
- minister Guy Vanhengel werd vervangen door Marino Keulen ;
- minister-president Patrick Dewael werd vervangen door Bart Somers.

Al deze wissels hebben ook financiële consequenties.

1. Waarop heeft een minister recht die zijn ontslag aanbiedt aan het Vlaams Parlement ? Voor hoe lang ? Graag een exhaustief antwoord.
2. Hoeveel bedraagt de uittredingsvergoeding van een ex-minister (bruto-netto) ?

Hoeveel bedraagt zijn onkostenvergoeding (kilometervergoeding, ...) ?

3. Hoeveel verdient/verdiene de extra medewerker/s waarop de ex-minister recht heeft (bruto-netto) per jaar ?

4. Wat gebeurt er indien de ex-minister (Vlaams of federaal) parlementslid wordt ?

Wat zijn de meerkosten van zijn ontslag ?

5. Wat gebeurt er (en meer specifiek, wat zijn de financiële gevolgen) indien de ex-minister op een ander niveau reeds minister was en daar minister bleef, of wanneer de ex-minister na zijn ontslag als Vlaams minister op een ander niveau minister wordt ?

Antwoord

1. Van een minister die zijn ontslag aanbiedt aan het Vlaams Parlement, wordt de uitbetaling van de ministeriële wedde, met inbegrip van de representatiekosten, stopgezet met ingang van de datum waarop hij zijn ontslag heeft aangeboden. Het nog verschuldigde *vervroegd vakantiegeld en eindejaarspremie* worden uitbetaald.

Krachtens punt I.A. van het protocol van 5 januari 1998 dat werd afgesloten tussen het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering en dat sommige bepalingen bevat inzake het statuut van de leden van de Vlaamse regering, kan de minister aanspraak maken op een *uittredingsvergoeding*. De regeling van deze uittredingsvergoeding is dezelfde als voor de Vlaamse volksvertegenwoordigers, en is opgenomen in punt 3.6. van het statuut van het lid van het Vlaams Parlement.

Krachtens punt II.B. van datzelfde protocol heeft de minister tijdens de periode waarin hij de uitkeringsvergoeding geniet, recht op dezelfde *voordelen* die de gewezen leden van het Vlaams Parlement die de uittredingsvergoeding ontvangen, genieten. Het Vlaams Parlement keert deze voordelen aan de gerechtigden uit. De Vlaamse regering vereffent nadien aan het Vlaams Parlement de uitgekeerde uittredingsvergoeding, naar rata van het aandeel van het regeringsmandaat in de volledige duur van de voor de toekenning van de uittredingsvergoeding in aanmerking genomen politieke loopbaan.

Krachtens punt IV.B. van datzelfde protocol heeft iedere minister tijdens de periode waarin hij de uitkeringsregeling geniet, recht op de waarborgen van alle *verzekeringen* die het Vlaams Parlement ten gunste van zijn uittredende leden heeft afgesloten, en dit tegen dezelfde voorwaarden die gelden voor de uittredende Vlaamse volksvertegenwoordigers. Deze verzekeringen zijn :

- gezondheidszorg en lichamelijke ongevallen,
- invaliditeitsverzekering ingevolge ziekte,
- terrorisme en gewelddaden,
- burgerlijke aansprakelijkheid,
- reisbijstandsverzekering,
- bagageverzekering,
- collectieve polissen (brandverzekering en autoverzekering).

De Vlaamse regering vereffent nadien aan het Vlaams Parlement alle overeenkomstige premies, naar rata van het aandeel van het regeringsmandaat in de volledige duur van de voor de toekenning van deze waarborgen in aanmerking genomen politieke loopbaan.

Punt 3.6.3. van het statuut van het lid van het Vlaams Parlement bepaalt dat de uittredingsvergoeding wordt toegekend gedurende minstens twaalf maanden, en gedurende ten hoogste vier jaar. De duur van de uittredingsvergoeding mag nooit de duur overschrijden van het gevalideerd mandaat dat in aanmerking komt voor de berekening van de uittredingsvergoeding. De duur van de voordelen voor de gewezen leden van het Vlaams Parlement is gelijklopend met de duur van de uittredingsvergoeding. Indien de rechthebbende van een uittredingsvergoeding opnieuw zitting heeft in het Vlaams Parlement, int hij geen uittredingsvergoeding meer. Het statuut van het lid somt ook een aantal andere gevallen op waarin de uittredingsvergoeding niet wordt toegekend (met name het opnemen van zekere politieke mandaten of ambten).

Krachtens artikel 14 van het kabinettenbesluit (besluit van de Vlaamse regering van 14 september 2001 tot organisatie van de kabinetten van de leden van de Vlaamse regering, BS 27 september 2001, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 19 oktober 2001 en 19

juli 2002) heeft elk uittredend lid van de Vlaamse regering dat geen ministeriële functie meer uitoefent, recht op *een staf lid en een uitvoerend personeelslid*. Het krachtens vermeld artikel 14 aangeworven personeel is ontslagnemend aan het einde van de legislatuur.

2. Krachtens punt 3.6.2. van het statuut van het lid van het Vlaams Parlement, dat ingevolge het afgesloten protocol tussen het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering van toepassing is, wordt de uittredingsvergoeding berekend op grond van het aantal maanden waarvoor een parlementaire vergoeding werd uitgekeerd. De duur van het mandaat als Vlaams minister wordt in aanmerking genomen voor de vaststelling en berekening. Voor de toepassing van de uittredingsvergoeding wordt enkel rekening gehouden met de periode van het ministerambt die valt na de benoeming van de Vlaamse regering op 20 juni 1995.

Ingevolge punt 3.6.4. van het statuut van het lid wordt de uittredingsvergoeding maandelijks uitgekeerd en is dit bedrag volledig belastbaar. Het bedrag is gelijk aan de som van het bedrag van de parlementaire vergoeding en van het bedrag van de onkostenvergoeding die worden uitgekeerd aan een lid van het Vlaams Parlement.

Zowel de uittredingsvergoeding als de onkostenvergoeding waarop een uitgetreden Vlaamse minister aanspraak kan maken, zijn dus analoog aan hetgeen aan een uitgetreden Vlaams volksvertegenwoordiger wordt uitgekeerd.

3. Voor het personeel van de uittredende ministers gelden volgende regels :
 - voor de vaststelling van de wedde gelden artikel 19 e.v. van het kabinettenbesluit ;
 - indien de uittredende minister een kabinetslid voorstelt dat tot het vorige kabinet behoorde, wordt dezelfde salarisschaal als op het vorige kabinet toegekend ;
 - in geval van een aangesteld staf lid is de maximaal toe te kennen salarisschaal A212 van het Vlaams Personeelsstatuut, indien de uittredende minister iemand voorstelt die niet tot het vorige kabinet of tot de staf ervan behoorde.

Een ex-minister die Vlaams of federaal parlamentslid wordt, heeft geen recht op de uittredingsvergoeding. Hij valt volledig onder het sta-

tuut van het lid van de wetgevende vergadering waarvan hij lid wordt.

Hij kan in dat geval nog wel aanspraak maken op de tijdelijke ondersteuning voor uittredende ministers zoals bepaald in artikel 14 van het kabinettenbesluit.

5. In beide gevallen wordt de minister niet beschouwd als een uittredend minister. Hij kan dan ook geen aanspraak maken op het tijdelijk ondersteunend personeel in de zin van artikel 14 van het kabinettenbesluit, noch op de uittredingsvergoeding.

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 38
van 10 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Diversiteitsplannen – Stand van zaken

Diversiteitsplannen in ondernemingen zijn belangrijk én voor tewerkstelling van groepen die het moeilijker hebben én voor de verhouding bedrijf-maatschappelijke realiteit. Voor 2003 werden door de minister 270 diversiteitsplannen vooropgesteld en 30 "beste praktijken" als inspiratiebron.

Mag ik de minister vragen naar het al dan niet bereiken van de vooropgestelde resultaten zowel qua diversiteitsplannen als qua beste-praktijkvoorbeelden. Graag ontving ik dit opgesplitst per sector (KMO, groot bedrijf, social-profitsector, onderwijs, overheid, ...) en per provincie.

Antwoord

De Vlaamse doelstelling betreffende diversiteitsplannen en beste praktijken in ondernemingen, (openbare) instellingen en lokale besturen voor 2003, bedroeg 270 diversiteitsplannen en 30 beste praktijken. Dit doel werd meer dan gehaald : uiteindelijk werden 310 ontvankelijke aanvraagdossiers ingediend, waarvan 288 diversiteitsplannen en 22 beste praktijken. Met deze diversiteitsplannen wordt de evenredige arbeidsdeelname van de di-

verse kansengroepen beoogd, door te focussen op het HRM-beleid in bedrijven en organisaties (*HRM : human resources management – red.*).

De totale kostprijs van deze diversiteitsplannen bedraagt ruim 9.000.000 euro. Vanuit het budget Werkgelegenheid wordt hiertegenover een subsidiebedrag van 2.921.000 euro gezet.

De streefcijfers ten aanzien van de verschillende kansengroepen zijn gemeten op het vlak van instroom, doorstroom en opleiding. Een overzicht :

	Allochtonen		Gender
Instroom	1.109 (860)	Instroom	861 (528)
Doorstroom	642 (47)	Doorstroom	889 (166)
Opleiding	2.092 (1.373)	Opleiding	3.354 (2.862)

	Gehandicapten		Ouderen
Instroom	225 (100)	Instroom	473 (204)
Doorstroom	150 (25)	Doorstroom	689 (269)
Opleiding	900 (446)	Opleiding	2.673 (1.219)

Bron : STC-coördinatieteam, administratie Werkgelegenheid, december 2003

De gegevens tussen haakjes geven de streefcijfers van 2002 aan. Tegenover het voorgaande jaar betekent dit vooral een sterke toename op vlak van ouderen en arbeidsgehandicapten. Op vlak van nieuwe instroom scoort de groep allochtonen het best.

In de meeste diversiteitsplannen en in alle beste praktijken wordt gewerkt naar meerdere kansengroepen. Hieronder een verdeling naar aandacht voor kansengroepen in de diversiteitsplannen en beste praktijken :

Allochtonen	252
Oudere werknemers	139
Arbidsgehandicapten	106
Vrouwen	146

Bron : STC-coördinatieteam, administratie Werkgelegenheid, december 2003

Hoewel ze niet tot de prioritaire doelgroepen van het Vesoc-actieplan behoren, werden in tal van diversiteitsplannen aanvullende acties gepland voor andere kansengroepen (laaggeschoolden, jongeren en ex-gedetineerden) – uiteraard steeds in combi-

natie met aandacht voor één of meer van de prioritaire kansengroepen (*Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*).

Welke bedrijven engageren zich nu in Vlaanderen tot het voeren van een diversiteitsbeleid ? Uit de analyse van de gegevens blijkt dat diversiteitsplannen het vooral goed doen in kleinere ondernemingen : 191 van de aanvragende bedrijven en organisaties hebben een personeelsbestand van minder dan 100 werknemers. Er een sector op kleven, is niet zo eenvoudig. Immers, diversiteitsplannen en beste praktijken worden uitgevoerd in een brede waaier van sectoren. Een overzicht van de meest voorkomende sectoren:

Social profit	100
Transport, distributie, logistiek	28
Lokale besturen	27
Metaalsector	25
Voedingssector	21
Bouwsector	20

Bron : STC-coördinatieteam, administratie Werkgelegenheid, december 2003

Enkele opvallende vaststellingen in 2003 :

- In heel wat dossiers blijkt dat extra zorg wordt besteed aan een versterkte betrokkenheid van het personeel en de personeelsafgevaardigden. Dit blijkt onder andere uit het feit dat meer en meer organisaties ervoor kiezen om hun diversiteitsbeleid te laten "trekken" en opvolgen door een gemengd samengestelde projectgroep.
- Er treedt een zichtbare en zeer positieve verschuiving op naar een meer geïntegreerde aanpak van een HRM-beleid voor kansengroepen. Dat blijkt uit volgende tendensen :

er is globaal meer aandacht voor de combinatie van acties ;

in tal van actieplannen is er aandacht voor het ontwikkelen van competentieprofielen en een competentiebeleid ; in vele diversiteitsplannen wordt gewerkt aan de verfijning van functieprofielen en taakomschrijvingen ;

er is meer oog voor loopbaanplanning en -begeleiding, met aandacht voor persoonlijke ontwikkelplannen gekoppeld aan functioneringsgesprekken ;

er is een groeiende aandacht voor het welbevinden van de werknemers en de kwaliteit van de arbeid ;

er is een groeiende betrokkenheid van zelforganisaties bij de uitvoering van de diversiteitsplannen.

- Op vlak van inhoud komen ook in 2003 een aantal klassiekers terug zoals het optimaliseren van het wervings-, selectie- en onthaalbeleid, trainingen interculturele communicatie en leiding geven aan multiculturele teams, en trainingen rond het verbeteren van coachingsvaardigheden.

Als **bijlage** een lijst van de gesubsidieerde diversiteitsplannen en beste praktijken (gemarkeerd) per subregionaal tewerkstellingscomité, waarbij de sector en/of de paritaire comités worden vermeld, het aantal werknemers en de kansengroepen waarop het actieplan betrekking heeft.

(*Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Vraag nr. 39
van 10 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Diversiteitsplannen – Social-profitsector

Diversiteitsplannen werden de voorbije jaren goed uitgewerkt in de social-profitsector. De afwezigheid van mannen in verschillende zorgberoepen is zichtbaar één van de opvallendste besluiten uit de gegevensverzameling in het kader van een diversiteitsbeleid.

1. In hoeveel diversiteitsplannen in de social-profitsector was dit één van de besluiten ?
2. In hoeveel voorzieningen werd hiervoor een actieplan opgemaakt ?

Zijn hiervan reeds resultaten beschikbaar ?

Antwoord

In de maatregel van de diversiteitsplannen en beste praktijken werden tot en met de regelgeving van 2003 als prioritaire kansengroepen enkel allochtonen, personen met een arbeidshandicap en ouder wordende werknemers en werkzoekenden in aan-

merking genomen, met daarbij aandacht voor de gelijke kansen van mannen en vrouwen. Deze beperking werd enerzijds ingegeven om iedere vorm van verdringing van de meest kwetsbare groepen te voorkomen, en anderzijds omdat er een apart budget beschikbaar is (binnen ESF-zwaartepunt 5) om de gelijke kansen van mannen en vrouwen te bevorderen (*ESF : Europees Sociaal Fonds – red.*). Diversiteitsplannen en beste praktijken waren dus pas in tweede orde een instrument om de evenredige participatie van mannen en vrouwen in alle sectoren en beroepen, waaronder de social profit, te bevorderen.

Het aantal diversiteitsplannen en beste praktijken binnen de social profit waarin specifiek aandacht werd besteed aan de afwezigheid van mannen in de zorgberoepen is dan ook beperkt. In de subsidieperiode vóór 2003 werden hieraan acties gewijd in twee plannen, met name binnen de kinderdagverblijven van de VUB (diversiteitsplan in de regio Brussel) en bij Agora (diversiteitsplan en beste praktijk in de regio Limburg) (*VUB : Vrije Universiteit Brussel – red.*). In de subsidieperiode 2003 werd in de regio Brussel nog een diversiteitsplan opgestart bij 't Pasrel dat aan deze thematiek veel aandacht besteedt.

Binnen de lopende projecten van ESF-zwaartepunt 5 wordt direct en indirect veel aandacht besteed aan de ondervertegenwoordiging van mannen in zorgberoepen. Indirect is dit het geval binnen vele projecten in de deelgebieden : het bevorderen van een genderneutrale beroepskeuze, het gendersensitief maken van de toegang tot opleidingstrajecten en het stimuleren van een genderbewust personeelsmanagement. De projecten op deze deeltereinen richten zich uiteraard niet alleen op de social profit en niet alleen op de afwezigheid van mannen in zorgberoepen, maar de methodieken die in deze projecten ontwikkeld worden, kunnen ook worden ingezet om de instroom van mannen in zorgberoepen te bevorderen.

Directe aandacht voor de thematiek is terug te vinden in drie ESF-zwaartepunt 5-projecten :

- PAK (jongens en jonge mannen informeren over opleidingen en tewerkstelling in de verzorgende en verplegende sector) ;
- Mannen voor kinderopvang (campagne om meer mannen aan te trekken voor een job in de kinderopvang) ;

- FBA, gekoppeld aan V& (de Family and Business Audit is een instrument gericht op de combinatie van werk en gezinsleven ; V& ontwikkelt een methodiek om de aanbevelingen die uit FBA volgen, om te zetten in een uitvoerbaar actieplan. V& werd ingezet in een vijftal organisaties van de social profit).

(*PAK : Project Anders Kiezen ; V& : Vrouwen en Arbeidsmarktparticipatie – red.*)

Om concrete kwantitatieve resultaten aan te geven, is het nog wat vroeg ; bijna al de projecten en acties zijn nog volop in uitvoering. Wel kan al worden aangegeven dat binnen het Vlaamse beleid van evenredige arbeidsdeelname en diversiteit een duidelijke keuze gemaakt wordt om de ontwikkelde methodieken te mainstreamen. Dat willen we in 2004 met name doen met de Family and Business Audit, gekoppeld aan de V&-methodiek.

In 10 % van de diversiteitsplannen en beste praktijken worden deze vernieuwende methodieken gekoppeld aan een training voor de ondersteuners van de diversiteitsplannen, verder ontwikkeld, met het oog op structurele integratie in 2005. Voor het aandeel van deze diversiteitsplannen binnen de social profit opent dit de mogelijkheid voor verdere gerichte aandacht voor de bevordering van de instroom van mannen in zorgberoepen.

**Vraag nr. 51
van 17 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

VESOC-actieplan 2002 – Resultaten

Het Vesoc-actieplan 2002 "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit" werkte met actieplannen ter bevordering van de tewerkstelling van diverse kansengroepen (Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité).

Zo waren er streefcijfers – als het ware een inspanningsverbintenis – van ondernemingen en instellingen voor het meer bereiken van alloctonen, ouderen, personen met een handicap, vrouwen en anderen ...

Mag ik de minister vragen naar de behaalde resultaten van dit actieplan betreffende instroom, doorstroom en opleiding voor elk van deze kansengroepen in 2003. Graag opsplitsing van de kansengroepen volgens gender en provincie.

Antwoord

De diversiteitsplannen en beste praktijken binnen het Vesoc-actieplan "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit 2002" hebben een looptijd van minstens zes en maximaal 24 maanden. De eindrapportage over de subsidiedossiers wordt uiterlijk twee maanden na het afronden van het plan ingediend bij de administratie Werkgelegenheid. Aangezien vele ondernemingen geopteerd hebben voor een langere looptijd (18 of 24 maanden) en vele diversiteitsplannen en beste praktijken pas werden opgestart op 1 september of 1 december 2002, is het momenteel nog niet mogelijk om een volledig beeld van resultaten te geven.

We kunnen slechts partiële resultaten geven, namelijk over de 77 saldodossiers die bij de administratie Werkgelegenheid al werden ingediend. In de bijlage treft de Vlaamse volksvertegenwoordiger, uitgesplitst per STC, zowel de streefcijfers als de reëel gerealiseerde instroom, doorstroom en/of

aantal opleidingen aan, en dit per kansengroep (STC : *subregionaal tewerkstellingscomité – red.*).

Deze gedeeltelijke resultaten geven uiteraard een enigszins vertekend beeld. In sommige STC's zijn bijna alle diversiteitsplannen nog in uitvoering, waardoor het zou kunnen lijken alsof de streefcijfers en de resultaten sterk verschillen per regio. Dit beeld zal worden gecorrigeerd naarmate meer saldodossiers worden ingediend : in alle regio's werden diversiteitsplannen opgestart met duidelijke streefcijfers rond instroom, doorstroom en opleiding van personen uit de kansengroepen. Anderzijds blijkt uit dit partiële resultaat toch een duidelijke tendens : de vooropgestelde streefcijfers worden in de meeste gevallen niet alleen gehaald, maar zelfs overschreden, ondanks de mindere economische conjunctuur. De planmatige aanpak van een diversiteitsbeleid door middel van een diversiteitsplan of beste praktijk bewijst hiermee opnieuw zijn waarde.

Bijlage : kwantitatieve resultaten diversiteitsplannen en beste praktijken 2002 – Stand van zaken 1 maart 2004

STC	Streefcijfers/Resultaten										
	Allocht.		Oudere		Instroom		Vrouw		Laaggesch.		
	S	R	S	R	S	R	S	R	S	R	
Halle – Vilvoorde											
Gent	5	3									
Oostende – Ieper											
Limburg	104	197	37	126	17	27	199	246	0	45	
Brugge	8	6	2	10	11	20	3	21	10	0	
Leuven	6	19	5	32	1	1	20	24	46	41	
Sint-Niklaas – Dendermonde	7	15	2	4	2	2	17	20	2	15	
Kortrijk	24	33	1	1							
Antwerpen	21	95	12	17			11	6	0	29	
Mechelen	0	3	0	1			0	4	0	16	
Aalst – Oudenaarde	4	11	0	7	11	22	5	31	0	3	
Turnhout	3	2	2	1			1	2	0	4	
Totaal	182	384	61	199	42	72	256	354	58	153	

STC	Allocht.		Oudere		Doorstroom Gehand.		Vrouw		Laaggesch.		
	S	R	S	R	S	R	S	R	S	R	
Halle – Vilvoorde											
Gent											
Oostende – Ieper											
Limburg	98	95	70	83	0	0	18	37	66	95	
Brugge	2	0	1	2	10	2	2	2			
Leuven							0	1			
Sint-Niklaas – Dendermonde											
Kortrijk					1	1					
Antwerpen	34	37	7	17			2	1	0	29	
Mechelen	2	2									
Aalst – Oudenaarde	0	1	5	4	0	15	14	14	1	0	
Turnhout	5	4									
Totaal	141	139	83	106	11	18	34	55	67	124	

STC	Allocht.		Oudere		Opleiding Gehand.		Vrouw		Laaggesch.	
	S	R	S	R	S	R	S	R	S	R
Halle – Vilvoorde							7	7		
Gent	12	8					1	1		
Oostende – Ieper			2	2	2	2	6	7		
Limburg	144	217	189	237	18	25	275	370	304	347
Brugge	11	5	4	12	42	62	24	42		
Leuven	23	20	1	4	61	69	16	21		
Sint-Niklaas – Dendermonde	8	10								
Kortrijk	55	64	24	27	1	1				
Antwerpen	67	58	55	53			11	6	17	46
Mechelen	14	14								
Aalst – Oudenaarde	19	18	20	23	2	2	35	47	6	11
Turnhout	10	10	0	2	5	0				
Totaal	363	424	295	360	131	161	375	501	327	404

De tabel geeft het streefdoel weer van het aantal personen per kansengroep en het effectieve resultaat.

S = streefcijfer

R = resultaat

In totaal werden er reeds 77 dossiers ingediend van afgesloten plannen :

Limburg : 42 bedrijven

Brugge : 6

Leuven : 5

Sint-Niklaas – Dendermonde : 4

Kortrijk : 5

Antwerpen : 5

Mechelen : 1

Aalst – Oudenaarde : 6

Gent : 1

Oostende – Ieper : 1

Halle – Vilvoorde : 1

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 60
van 10 februari 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

Secundair onderwijs – Vrije halve dag

Op 19 april 2001 stelde ik een vraag om uitleg over "het vrij kiezen van de halve dag waarop geen les wordt gegeven" (Handelingen Commissievergadering nr. 156 van 19 april 2001, blz. 26-28).

De minister antwoordde toen dat de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring verleend heeft aan een ontwerp van besluit over de organisatie van het schooljaar in het secundair onderwijs en dat de inwerkingtreding per 1 september 2001 werd gepland.

1. Is dit besluit inderdaad in werking getreden per 1 september 2001 ? Zo neen, waarom niet en wanneer dan wel ?
2. Hoeveel scholen hebben hun vrije halve dag niet op de gebruikelijke woensdagnamiddag ? Met andere woorden, hoeveel en welke scholen hebben van dit besluit al gebruikgemaakt (graag een overzicht) ?
3. Wat zijn de aangegeven redenen om dit te doen ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse regering van 31 augustus 2001 houdende de organisatie van het schooljaar in het secundair onderwijs, is in werking getreden vanaf 1 september 2001 en is in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd op 24 oktober 2001.
2. Dit besluit bepaalt enerzijds dat de lessen worden gespreid over negen halve lesdagen van maandag tot en met vrijdag. Het laat anderzijds toe dat de inrichtende macht hiervan om exceptionele organisatorische, onderwijskundige of levensbeschouwelijke argumenten afwijkt, tot zover het normaal aantal lessen op schooljaarbasis en de afwerking van de goedgekeurde leerplannen gewaarborgd blijft.

Een dergelijke afwijking moet aan het Onderwijsdepartement noch aangevraagd, noch medegedeeld worden. Het organisatiemodel dat de school toepast, zal bij doorlichting wel door de onderwijsinspectie op opportuniteit worden beoordeeld ; meer bepaald zal de inspectie nagaan of de gehanteerde lesspreiding geen nadeel berokkent aan de algemene onderwijsdoelstellingen en aan het individueel leerlingenbelang.

Het Onderwijsdepartement beschikt dus niet over systematische gegevens over de concrete lesspreiding met inbegrip van de vrije halve dag per school (spreiding die overigens naargelang van het schooljaar kan wisselen).

3. Bij de totstandkoming van desbetreffende reglementering hebben principes zoals versterking van de lokale autonomie, inspraak van de plaatselijke onderwijsgemeenschap, administratieve vereenvoudiging en vermindering van planlast voorop gestaan.

Vraag nr. 64
van 13 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Basis- en secundair onderwijs – Anderstalige nieuwkomers

De minister verkreeg een opmerkelijke stijging van het aantal toegekende lestijden uren-leraar in het basis- en secundair onderwijs in het kader van het onthaal van anderstalige nieuwkomers. Gegevens hierover zijn moeilijk te verzamelen.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal anderstalige nieuwkomers in het basisonderwijs en het secundair onderwijs vanaf januari 2003 ?
2. Worden er specifieke aanbevelingen gegeven aan de betrokken scholen met betrekking tot het doorverwijzen naar reguliere sociaal-culturele en welzijnsvoorzieningen, conform de bedoeling van het inburgeringsdecreet ? Welke ? Met welk resultaat ?

Antwoord

1. Onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal anderstalige nieuwkomers in het basisonderwijs en het secundair onderwijs en het aantal lestijden en/of uren-leraar vanaf het schooljaar 2001-2002. Dit om vergelijkingen mogelijk te maken.

Wat het secundair onderwijs betreft, moeten deze cijfers enigszins gerelativeerd worden daar het pakket uren-leraar, dat berekend wordt aan de hand van het aantal anderstalige nieuwkomers, volgens de omzendbrief SO 75 "Onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers in het gewoon voltijds secundair onderwijs" (d.d. 23/07/2001), bij elke toename van het absoluut aantal anderstalige nieuwkomers met vier verspreid over de organiserende school of scholen herberekend kan worden. Bij elke afname van het absoluut aantal anderstalige nieuwkomers met vier verspreid over de organiserende school of scholen moet het pakket uren-leraar worden herberekend. Het departement ontvangt dus enkel meldingen van stijgingen en dalingen met vier leerlingen. Het kan bijvoorbeeld zijn dat scholen een stijging kennen van drie leerlingen zonder dat het departement hiervan op de hoogte is.

	Aantal			
	Basis- onderwijs		Secundair onderwijs	
	Leer- lingen	Les- tijden	Leer- lingen	Les- tijden
Schooljaar 2001-2002				
september 2001	1.893	3.205,5	1.312	3.280
oktober 2001	2.065	3.501,5	1.389	3.472,5
november 2001	2.190	3.711,0	1.445	3.612,5
december 2001	2.217	3.757,5	1.573	3.932,5
januari 2002	2.292	3.882,0	1.585	3.962,5

	Aantal			
	Basis- onderwijs		Secundair onderwijs	
	Leer- lingen	Les- tijden	Leer- lingen	Les- tijden
februari 2002	2.292	3.882,0	1.745	4.362,5
maart 2002	2.329	3.941,5	1.793	4.482,5
april 2002	2.388	4.040,0	1.813	4.532,5
mei 2002	2.418	4.087,0	1.853	4.632,5
juni 2002	2.431	4.110,5	1.889	4.722,5

Schooljaar 2002-2003

september 2002	1.223	2.084,5	1.328	3.320
oktober 2002	1.355	2.308,5	1.341	3.352,5
november 2002	1.503	2.554,5	1.465	3.662,5
december 2002	1.539	2.616,5	1.591	3.977,5
januari 2003	1.654	2.807,0	1.627	4.067,5
februari 2003	1.698	2.875,0	1.782	4.455
maart 2003	1.727	2.924,5	1.834	4.585
april 2003	1.741	2.945,5	1.878	4.695
mei 2003	1.762	2.981,0	1.946	4.865
juni 2003	1.775	3.000,5	1.986	4.965

Schooljaar 2003-2004

september 2003	1.105	1.870,5	1.451	3.627,5
oktober 2003	1.204	2.037,0	1.448	3.620
november 2003	1.306	2.210,0	1.500	3.750
december 2003	1.378	2.322,0	1.608	4.020
januari 2004	1.461	2.451,5	1.644	4.110

2. Volgens het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, artikel 17, omvat het primaire inburgeringstraject voor minderjarige anderstalige nieuwkomers een educatieve component, ondersteund door trajectbegeleiding. De educatieve component bestaat uit het onthaalonderwijs dat wordt aangeboden in een onderwijsinstelling voor basisonderwijs en secundair onderwijs en dat gericht is op taalvaardigheid Nederlands en op de sociale integratie van minderjarige anderstalige nieuwkomers.

De trajectbegeleiding omvat de actieve doorverwijzing naar onderwijsinstellingen die onthaalonderwijs aanbieden, naar socio-culturele

instellingen en organisaties en naar gezondheids- en welzijnsinstellingen. Dit behoort tot de bevoegdheid van de onthaalbureaus en niet tot die van de scholen.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
RUIMTELIJKE ORDENING,
WETENSCHAPPEN EN
TECHNOLOGISCHE INNOVATIE

Vraag nr. 86
van 10 februari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Begrotingsresultaten 2003 – Toelichting

Begin 2004 verspreidde de minister een persmededeling over de begrotingsresultaten 2003. Het geconsolideerd HRF-saldo (Hoge Raad voor Financiën) zou meer dan 400 miljoen bedragen, het kasoverschot 465,5 miljoen en het begrotingsoverschot 110 miljoen, en de schuldreductie 501,5 miljoen euro.

1. Zijn deze cijfers definitief ?
2. Wat is het verband tussen kassaldo, begrotingsoverschot en schuldreductie in 2003 ?

Kan de vergelijking worden gemaakt met 2002 ?

3. Wat is het verband tussen begrotingsresultaat en geconsolideerd HRF-saldo ?

Kan de vergelijking worden gemaakt met de begrote cijfers (zie Algemene Toelichting) ?

In welke mate verschillen begrote geconsolideerde ontvangsten en uitgaven van de gerealiseerde uitgaven en ontvangsten ?

Antwoord

De cijfergegevens in de persmededeling zijn een momentopname op 31 december 2003 en bijgevolg

niet definitief. Het definitieve kasoverschot bedraagt inmiddels 470,6 miljoen euro. De schuldreductie bleef ongewijzigd en bedraagt 501,5 miljoen euro. Het begrotingsoverschot is 158,5 miljoen euro.

Het kassaldo, het begrotingsoverschot en de schuldreductie zijn afzonderlijke begrippen.

Het verschil tussen het kassaldo (ook netto te financieren saldo of NFS genoemd) en het begrotingssaldo is tweevoudig : ze hebben verschillende tijdsgrenzen (a) en ze hebben ook een verschillende inhoud (b).

a) Het kassaldo (of NFS) geeft het verschil tussen de ontvangsten en de uitgaven op het einde van een bepaald kalenderjaar, ongeacht het begrotingsjaar waarop ze betrekking hebben. Het begrotingsoverschot geeft het verschil tussen de ontvangsten en de uitgaven van een bepaald begrotingsjaar.

b) Het kasoverschot is ruimer dan het begrotingsoverschot. De diensten met afzonderlijk beheer (DAB's) hebben een eigen begroting, in tegenstelling tot hun kasbeheer dat één geheel uitmaakt met de kaspositie van de Vlaamse Gemeenschap. Ook het derdengeld, zoals de opcentiemen op de onroerende voorheffing, dat voor rekening van de gemeenten en provincies door het Vlaams Gewest wordt geïnd, en de doorstortingen van dotaties aan de Vlaamse openbare instellingen, beïnvloeden de kaspositie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het kassaldo en het begrotingsoverschot houden geen rekening met de aflossingen van de directe schuld (Titel III van de uitgaven). Wanneer de aflossingen van de directe schuld worden bijgevoegd, verkrijgen we het begrotingsoverschot inclusief Titel III en op kasbasis, het bruto te financieren saldo.

Hieronder volgt een overzicht van de meest recente gegevens van het begrotingsjaar 2003 in vergelijking met 2002.

Kassaldo en begrotingsoverschot 2002-2003

(in duizend euro)

	2002	2003
Begrotingsoverschot	211.910	158.530
Kasoverschot (NFS)	195.490	470.604
Vershil	-16.420	312.074
Verklaring van het verschil		
(a) Tijdsverschil	144.735	-62.256
Variatie op nog niet uitgegeven begrotingsuitgaven (lei)		
(b) Inhoudelijk verschil		
Opcentiemen bestemd voor gemeenten en provincies	38.850	14.086
Opbouw van reserves bij DAB	-20.118	72.344
Transfer naar Vlaamse openbare instellingen	-198.300	198.300
Liquidatie van het VERF		43.185
Derdengeld	1.702	-33.275
Wachtrekening CFO	16.711	79.690
Vershil	-16.420	312.074

(VERF : Vlaams Egalisatie- en Rentefonds ; CFO : Centraal Financieringsorgaan – red.)

De directe en de indirecte schuld zijn in 2002 en 2003 als volgt geëvolueerd :

Schuld (in duizend euro)	2002	2003	Vershil
Directe schuld	2.143.938	1.715.589	-428.349
Indirecte schuld	1.739.953	1.666.765	-73.188
Totaal schuld	3.883.891	3.382.354	-501.537

De indirecte schuld op 31 december 2003 houdt geen rekening met de boekhoudkundige transformatie van de ALESH-schuld naar de niet-ESR-geconsolideerde schuld. Na deze transformatie bedraagt de indirecte schuld nog maar 31.974.000 euro (ALESH : Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting ; ESR : Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen – red.).

Een overzichtstabel met het begrotingsresultaat en geconsolideerd HRF-saldo gaat als **bijlage**.

De samenvattende tabel toont de overgang van het begrotingsresultaat naar het vorderingensaldo van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en zijn instellingen, en dit op drie tijdstippen : tweede

begrotingscontrole 2003, begrotingsopmaak 2004 en voorlopige uitvoeringsgegevens 2003.

De tabel bestaat uit drie delen : de berekening van het vorderingensaldo van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de berekening van het vorderingensaldo van de te consolideren instellingen en tot slot de toetsing van het geconsolideerde vorderingensaldo aan de norm.

Vertrekkende van het begrotingssaldo wordt het vorderingensaldo van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap berekend. Het begrotingssaldo wordt bepaald als het verschil tussen de begrote ontvangsten exclusief leningopbrengsten en de begrote uitgaven exclusief aflossingen van schuld op titel III. Dezelfde redenering geldt aan de zijde van de realisaties. Vervolgens worden op dit resultaat

een aantal correcties aangebracht. Vooreerst worden ontvangsten en uitgaven in het kader van kredietverleningen en deelnemingen (ESR-code 8) geneutraliseerd. Hetzelfde gebeurt met uitgaven om directe schuld af te lossen (ESR-code 9).

Een volgende correctie heeft te maken met de aanrekening van de ontvangsten. In concreto wordt de geraamde opbrengst van bepaalde gewestbelastingen aangepast afhankelijk van de inning door de Vlaamse overheid als het over de onroerende voorheffing gaat of afhankelijk van de inkohieringen door de federale overheid en doorstorting aan Vlaanderen als het over de successierechten en de verkeersbelastingen gaat.

Langs uitgavenzijde wordt – aan begrotingskant – voor de interesten ook een correctie toegepast. Het bedrag aan interesten dat in rekening dient te worden gebracht, is het bedrag aan gelopen interesten.

Het berekenen van het vorderingensaldo op geconsolideerde basis impliceert bovendien dat de financiële stromen van en naar de te consolideren Vlaamse instellingen geneutraliseerd moeten worden. Vandaar dat zowel aan uitgaven-, als aan ontvangstenzijde respectievelijk de dotaties aan, als de dotaties van de te consolideren instellingen worden geneutraliseerd. Om het vorderingensaldo te bepalen voor de uitvoeringsgegevens 2003 werden de kassaldi van de te consolideren VOI's (*Vlaamse openbare instellingen – red.*) en DAB's vergeleken op 31 december 2002 en op 31 december 2003 om zo te komen tot de kasevolutie. Deze werkwijze wordt toegepast omdat op heden de jaarrekeningen van de instellingen nog niet beschikbaar zijn.

Om tot slot tot het vorderingensaldo van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te komen, wordt nog een laatste correctie gemaakt voor de reservevorming bij de VZW Vlaams Pensioenfonds.

Het tweede deel van onderstaande tabel toont de berekening van het vorderingensaldo bij de te consolideren instellingen. Dit zijn de instellingen behorende tot de sector overheid : de DAB's, de VOI's A, B en sui generis.

Hier wordt een gelijkaardige redenering toegepast. Vertrekkende van het begrote bedrag aan ontvangsten en uitgaven wordt via het becijferen van een aantal correcties tot het vorderingensaldo gekomen. De correctie die gebeurt voor de interne verrichtingen houdt in dat langs ontvangstenzijde het overgedragen saldo van een vorig begrotingsjaar en de opnemingen uit het reservefonds niet worden meegerekend. Langs uitgavenzijde worden dan weer het naar een volgend begrotingsjaar over te dragen saldo en de toewijzing aan het reservefonds niet meegerekend.

Het vorderingensaldo van de Vlaamse overheid wordt verkregen door de resultaten van het eerste en het tweede deel samen te voegen. Dit saldo wordt nog een laatste maal gecorrigeerd ten belope van de reservevorming bij het Vlaams Zorgfonds. Voor de realisaties 2003 is de correctie gebaseerd op kasgegevens.

Rekening houdende met voormelde correcties verkrijgt men als eindresultaat het gecorrigeerd vorderingensaldo van de Vlaamse overheid.

Bijlage

Begrotingsresultaat en geconsolideerd HRF-saldo : begrote en gerealiseerde geconsolideerde ontvangsten en uitgaven bj 2003

Begrotingsresultaat en geconsolideerd HRF-saldo : begrote en geconsolideerde ontvangsten en uitgaven bj 2004 – initieel

	ESR-effect	Tweede BGC 2003	BGO 2004	BGU 2003
Algemene begroting MVG				
Ontvangsten	+	17.402.955	18.208.544	17.341.374
Uitgaven	-	17.401.491	18.040.803	17.182.844
Begrotingsaldo algemene begroting MVG	=	1.464	167.741	158.530
Ontvangsten	+	17.402.955	18.208.544	17.341.374
Deelnemingen en kredietverleningen (ink) (ESR-code 8) volgens INR-classificatie (*)	-	90	175.040	338
Dotaties van DAB's en VOI's A, B en sui generis behorende tot de consolidatiekring (ESR-code 46 en 66)	-	72.650	995	
Correctie aanrekening ontvangsten	+/-	35.495	-28.448	
ESR-ontvangsten algemene begroting MVG	=	17.365.710	18.004.061	17.341.036
Uitgaven	-	17.401.491	18.040.803	17.182.844
Deelnemingen en kredietverleningen (uitg) (ESR-code 8)	+	265.425	453.356	22.205
Dotaties aan DAB's en VOI's A, B en sui generis behorende tot de consolidatiekring (ESR-code 41 en 61)	+	3.766.969	3.793.454	
Aflossingen directe schuld (ESR-code 9)	+	142.320	166.322	142.318
Aflossingen indirecte schuld (zonder ALESH)	+	0	0	0
Correctie gelopen intresten	+/-	17.820	11.178	17.820
ALESH (algemene begroting)	+	0	0	0
ALESH (federaal deel)	+	0	0	0
Reservevorming Pensioenfonds	+	14.347	5.355	14.347
ESR-uitgaven algemene begroting MVG	=	13.194.610	13.611.138	16.986.154
Vorderingensaldo algemene begroting MVG (a)	=	4.171.100	4.392.923	354.882
Te consolideren instellingen				
Ontvangsten	+	7.361.200	6.888.628	
Leningen	-	3.253	3	
Deelnemingen en kredietverleningen	-	13.479	5.050	
Dotaties van MVG en andere te consolideren instellingen	-	3.862.729	3.874.742	
Interne verrichtingen	-	2.302.074	1.981.671	
ESR-ontvangsten te consolideren instellingen	=	1.179.665	1.027.162	
Uitgaven	-	7.361.200	6.888.628	
Aflossingen	+	3.790	4.122	
Deelnemingen en kredietverleningen	+	26.704	11.704	
Dotaties aan MVG en andere te consolideren instellingen	+	168.410	82.283	
Interne verrichtingen	+	1.777.792	1.116.869	
ESR-uitgaven te consolideren instellingen	=	5.384.504	5.673.650	

		ESR-effect	Tweede BGC 2003	BGO 2004	BGU 2003
Vorderingensaldo te consolideren instellingen (b)	=		-4.204.839	-4.646.488	
Vorderingensaldo (a) + (b)	=		-33.739	-253.565	408.037
Reservevorming Zorgfonds	+		42.748	8.534	109.523
Gecorrigeerd vorderingensaldo	=		9.009	-245.031	517.560
Onderbenutting	+		0	0	
HRF-saldo	=		9.009	-245.031	517.560
HRF-norm scenario B	+		324.741	307.388	324.741
Aandeel deelnemingen en kredietverleningen	+		117.000	121.912	117.000
ALESH-correctie	+		-36.000	-36.000	-36.000
Doorstorting AFV-voordelen (ALESH)	+		0	137.026	0
Herziening parameters	+		40.600	83.700	40.600
Hangende dossiers	+		0	56.350	0
Eénmalig bevrijdende aangifte	+		0	39.300	0
Te betalen saldo	=		446.341	709.676	446.341
Verschil t.o.v. de te behalen norm	=		-437.332	-954.707	71.219

Noot Correctie gelopen intresten en reservevorming, begrotingsjaar 2003, zijn begrote uitgaven i.p.v. gerealiseerde. Om het vorderingensaldo te bepalen, werden de kassaldi vergeleken op 31/12/2002 en op 31/12/2003 van de te consolideren DAB's en VOI's. De evolutie in kas was 53.155 (= 584.472-531.317).
(*) volgens boekhoudkundige aanrekening is ESR8 = 198.640

Vraag nr. 89
van 13 februari 2004
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Prioritaire economische dossiers – Vlaams-Brabant

Uit een analyse van de statistieken van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) en meer bepaald de gegevens met betrekking tot het gemiddeld inkomen per fiscale aangifte van de gezinnen in Vlaams-Brabant voor 2002, komt de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) Vlaams-Brabant tot de vaststelling dat het opgegeven bedrag van 29.505 euro een vertekend beeld geeft van de werkelijkheid, hoewel het ogenschijnlijk het hoogste is van alle Vlaamse provincies.

Naast het feit dat vijf Vlaams-Brabantse gemeenten in de top-10 van de rijkste gemeenten van België voorkomen, bestaan er substantiële verschillen met de landelijke gemeenten, niet alleen onderling maar ook binnen de gemeenten tussen de inwoners. Zelfs "rijke" gemeenten zien een toename van het aantal bestaansminimumtrekkers en een meer dan gemiddelde toename van de werkloosheid.

De GOM Vlaams-Brabant komt op basis van de NIS-gegevens tot de vaststelling dat de zogenaamde hoge inkomens worden verdiend in Brussel, en dat Vlaams-Brabant voor zijn welvaart en tewerkstelling nog altijd voor een groot deel afhankelijk is van de gebeurtenissen in een ander gewest. Het lage aantal arbeidsplaatsen in Vlaams-Brabant in verhouding tot de actieve bevolking toont dit trouwens aan.

Prioritaire economische dossiers zijn voor de GOM Vlaams-Brabant de geïntegreerde ontwikkeling van de luchthavenregio en voldoende ruimte om te ondernemen. Daarom wordt een ontwikkelingsplatform geponeerd voor de luchthavenregio met het oog op fundamentele ingrepen op beleidsvlak, en aangedrongen op de ontwikkeling van bestaande reserves aan bedrijvenzones die thans zijn geblokkeerd en op de planning van nieuwe zones gekoppeld aan ruimtelijke afbakeningsprocessen die op de lange baan worden geschoven.

Deze vaststellingen zijn niet nieuw.

In hoeverre heeft de Vlaamse regering reeds werk gemaakt van bovenvermelde, door de GOM Vlaams-Brabant als prioritair beschouwde dossiers

en wat zijn de plannen terzake voor de nabije toekomst ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 89) en Ceysens (nr. 54).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government.

Vraag nr. 92 van 13 februari 2004 van de heer JORIS VAN HAUTHEM

Buitenlandse reizen – Overzicht

Geregeld ondernemen leden van de regering, leden van hun kabinet of ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een buitenlandse reis. Vaak stellen wij vast dat zij bij dergelijke gelegenheden worden vergezeld door soms zeer uitgebreide delegaties.

Graag kreeg ik voor de voorbije legislatuur de volgende informatie.

1. Welke buitenlandse reizen hebben er in de voorbije legislatuur, tot einde 2003, plaatsgevonden onder leiding van de minister, een lid van zijn/haar kabinet of een ambtenaar van het ministerie dat onder zijn/haar toezicht staat ?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen ?
3. Op welk budget werd de kostprijs van die reizen aangerekend ?
4. Hoe groot waren de delegaties bij elk van die reizen ?
5. Waren er personen vreemd aan het kabinet of de administratie aanwezig en zo ja, in welke hoedanigheid ?

Door wie werden de reiskosten betaald van die personen ?

6. Werden er buitenlandse reizen geheel of gedeeltelijk door derden betaald ? Zo ja, door wie ?

7. Zijn de kosten volgens de minister te verantwoorden in het licht van het resultaat ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 35, Landuyt nr. 49, Vanderpoorten nr. 65, Van Mechelen nr. 92, Van Grembergen nr. 91, Bossuyt nr. 241, Sannen nr. 114, Byttebier nr. 82, Ceysens nr. 57, Keulen nr. 84).

Antwoord

Voor de antwoorden kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger worden verwezen naar de diverse bijlagen.

Bijlage 1 betreft het antwoord dat betrekking heeft op de mogelijke dienstreizen en uitgaven ten laste van het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Bijlage 2 betreft de gegevens met betrekking tot het departement Financiën, in casu de administratie Accounting, Budgettering en Financieel Management (Abafim).

Bijlage 3 zijn de uitgaven ten laste van het departement Wetenschap en Innovatie (AWI).

Bijlage 4 betreft uitgaven en dienstreizen ten laste van de kabinetsbegroting.

Bijlage 1

Er werden tijdens de voorbije legislatuur, tot einde 2003, geen buitenlandse reizen ondernomen onder mijn leiding of van een lid van mijn kabinet of een ambtenaar die onder mijn toezicht staat.

Bijlage 2

1. De tabel geeft een overzicht van de buitenlandse dienstreizen die de ambtenaren van de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (Abafim) hebben uitgevoerd.

Er werden geen kosten van de minister of van leden van zijn kabinet aangerekend op eigen kabinetskredieten of op kredieten van Abafim.

2. Zie tabel.

3. De kosten van deze buitenlandse reizen werden aangerekend op het interdepartementale budget PR 99.1 BA 12.01, algemene werkingskosten

met uitsluiting van huurgeld en vorming en informatica.

4. Zie tabel.

De buitenlandse reizen waren allemaal werkbezoeken, het bijwonen van internationale conferenties of het volgen van opleidingen.

Men kan dan ook moeilijk spreken van delegaties in de zin van een officiële vertegenwoordiging van Vlaanderen.

5. De buitenlandse reizen waren allemaal werkbezoeken, het bijwonen van internationale conferenties of het volgen van opleidingen. Men kan dan ook moeilijk spreken van delegaties in de zin van een officiële vertegenwoordiging van Vlaanderen.

Er zijn dan ook geen kosten van derden gedragen in het kader van deze opdrachten.

6. De kostprijs voor deelname in het kader van het Vlaams Pensioenfonds werd door deze VZW gedragen.

7. Alle buitenlandse dienstreizen zijn nodig geweest voor de goede werking van de administratie, om zo de eigen kennis te verhogen inzake de fiscaliteit, begrotings- en boekhoudsystemen en financiële instrumenten.

(Bovenvermelde tabel ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Bijlage 3 – Zendingen delegaties van het kabinet van Vlaams minister Dirk Van Mechelen en van het kabinet van Vlaams minister Marleen Vanderpoorten aangerekend op de kredieten van de administratie Wetenschap en Innovatie

(Deze bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Bijlage 4 – Buitenlandse reizen ten laste van de kredieten kabinetswerking

Er werd slechts buiten de administratie één buitenlandse reis geboekt ten laste van de kabinetskredieten.

1. Het betreft een reis in het kader van de Europese Ministerraad in Lissabon.

2. Van 4 maart tot 7 maart 2000.

3. De reiskosten van de minister werden gedragen door de Vlaamse regering (officiële delegatie). Voor twee medewerkers betaalde het kabinet de reis.

4. Het bedrag van 57.544 frank werd betaald via art. 12.19 (werkingskosten kabinet).

5. Er namen geen personen vreemd aan het kabinet aan deel.

6. Er werd geen betaling gedaan door derden.

In het kader van zijn bevoegdheden reisde de minister nog op kosten van IMEC naar Singapore en Japan en ondernam hij een éénmalige reis m.b.t. digitale tv naar de Verenigde Staten van Amerika (betaald door de VRT).

**Vraag nr. 93
van 13 februari 2004
van de heer JOHAN MALCORPS**

Groene ruimten in verstedelijkt gebied – Patershof Berchem

Het recht op een minimumhoeveelheid groen in je buurt, zou een basisrecht moeten zijn. Een minimum aan groen in elke wijk is nodig voor de gezondheid, voor kinderen om te spelen, voor ouderen om tot rust te komen.

Als een zone zodanig volgebouwd wordt dat de laatste spatjes groen verdwijnen, zou er eigenlijk een noodprocedure moeten bestaan. Er bestaat wel zoiets als een ruimtebalans op Vlaams en op provinciaal niveau. Maar zeker als er nog geen goedgekeurd gemeentelijk structuurplan is, heeft men daar voorlopig onvoldoende aan op plaatselijk niveau. De officiële bestemmingen uit een gedateerd gewestplan beslissen dan soms over de laatste groene oases in een dichtbevolkt verstedelijkt gebied.

Een goed voorbeeld is het Karmelietenpark of "Patershof" aan de Grote Steenweg op de grens tussen Berchem en Mortsel. Het is zowat de enige open groene ruimte in de buurt. Men wil er nu 76 appartementen bouwen en het klooster verbouwen tot 20 wooneenheden. Daarvoor moeten zowat alle hoogstammige bomen geveld worden en verdwijnt het park nagenoeg volledig. Bovendien is er ook ruimtebeslag door een ontsluitingsweg rondom de nieuwe woonblokken en een nieuwe (veel te smal-

le) uitvalsweg naar de Grote Steenweg met risico's voor de verkeersveiligheid.

Door het nieuwe woonproject wordt een waardevol stuk patrimonium van de wijk Luithagen totaal vernield. In het parkje verpozen 's zomers mensen op een terrasje, spelen kinderen. Jeugdverenigingen kregen er met geld van de gemeente Mortsel een laatste toevlucht, nadat ze op andere plaatsen reeds verdreven werden. Maar officieel gaat het natuurlijk om privé-grond. En de ruimtelijke bestemming is woonzone. Lang geleden werd er een bijzonder plan van aanleg (BPA) opgemaakt (nog voor de goedkeuring van het gewestplan). Recentelijk werd niet meer in een BPA voorzien, waarschijnlijk omdat niemand zich kon voorstellen dat een dergelijke ingreep zelfs maar overwogen zou worden.

Alhoewel men het misschien had kunnen zien aankomen. Immers, onder financiële druk (het klooster was al lang veel te groot voor een beperkt aantal paters) verkochten de paters vroeger al een groot stuk van hun gronden aan de firma Agfa/Gevaert, die daardoor haar druk op de bestaande woonzones nog verhoogde. Waardoor de al weinig behaaglijke (maar historisch zo gegroeide) ruimtelijke spanning (zware industriezone volledig ingebed in stedelijk woongebied) nog verder aangescherpt werd. In feite diende het park ook als bufferzone tussen de zware industrie en de woonzones errond. Maar spijtig genoeg werd ook dit nooit geformaliseerd.

Het Structuurplan Vlaanderen geeft aan waar verdere stedelijke inbreiding voor woonprojecten nog mogelijk is. De dichtheid van het voorgestelde woonproject ligt beduidend boven de indicatieve dichtheidsnorm van de voorgestelde 25/ha. De bestaande structuren bekeken in de totale omgeving (wegen, parkzone, percelen, kerk en verkeer) overschrijden nu al de norm van het Structuurplan Vlaanderen. In feite gaat het om een zone die volgens het bestuursakkoord van Antwerpen 2002-2006 idealiter in aanmerking komt voor "ontpitting".

Alle ruimtelijke plannen en waarborgen ten spijt, staan bewoners en jongeren op het eerste gezicht machteloos tegen een dergelijke barbaarse ruimtelijke kaalslag.

Zowel de stad Mortsel als het district Berchem adviseren begrijpelijkerwijze negatief. Onbegrijpelijk is het feit dat het advies van de stedenbouwkundig ambtenaar naar verluidt wel positief is.

Ik begrijp dat de minister in deze fase nog niet rechtstreeks betrokken is in dit dossier. Mijn vragen zijn dan ook meer algemeen.

1. Welke instrumenten heeft de (Vlaamse) overheid om absoluut ongewenste ruimtelijke ingrepen als deze (die officieel niet strijdig zijn met de ruimtelijke planning) toch af te houden ?

Kan dit via het op stapel staande grond- en pandenbeleid ?

Heeft de minister voldoende middelen om bepaalde gronden (mee) op te kopen en voor ruimtelijke wandaden te behoeden ? Zo neen, moet dit budget dan niet drastisch opgetrokken worden ?

2. Hoe zit het in zo'n dossier met de compensatieplicht voor ontbossing ? Want er zouden x aantal hoogstammige bomen gekapt worden.

Op welke afstand van de kaalslag moet de compensatie gebeuren ?

In welke mate kan een compensatie hier de aangerichte schade hoe dan ook herstellen ?

Is het instrument van de verplichte compensatie in het licht van een geheel verstedelijkte context niet geheel ontoereikend en zou het niet moeten worden bijgestuurd ?

Kan het dat elke vorm van bufferzone tussen een zware industriezone en een woonzone wordt platgeslagen ?

Antwoord

1. Afhankelijk van de geviseerde doelstellingen kunnen verschillende grondbeleidsinstrumenten worden onderscheiden. Zo bijvoorbeeld het instellen van heffingen met het oog op het nastreven van de effectieve realisatie van bepaalde bestemmingen op bepaalde locaties ; het toeëigenen van bepaalde gronden via onteigening, enzovoort.

Het vrijwaren van een groene zone met een andere gewestplanbestemming impliceert noodzakelijkerwijze het via aanlegplan doorvoeren van bestemmingswijziging. Onteigening is hiertoe niet het geschikte middel. Het opzet is immers te verhinderen dat de huidige bestemming zou worden gerealiseerd en geenszins het verwerven van kwetsieuze gronden.

De vraag die hierbij rijst, is op welk planniveau desbetreffende bestemmingswijziging is gesitueerd. Indien het zou gaan over een vrij beperkte groene ruimte, gesitueerd in een stedelijke context, komt het, conform het subsidiariteitsprincipe, aan de betrokken gemeente toe om terzake al dan niet een planmatig initiatief te nemen. De gemeente zou bijvoorbeeld de opmaak van een bijzonder plan van aanleg kunnen overwegen of hiermee terdege rekening kunnen houden bij de opmaak van haar ruimtelijk structuurplan, ten einde nadien een bestemmingswijziging door te voeren via ruimtelijk uitvoeringsplan.

Terzake dient evenwel te worden opgemerkt dat indien bestemmingen effectief worden gewijzigd, bijvoorbeeld van woonzone naar groene zone, de overheid een planschadevergoeding verschuldigd kan zijn aan de betrokken eigenaars (afhankelijk van de huidige bebouwbaarheid van de betrokken terreinen).

In het concreet dossier dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt, werd naar verluidt door betrokken gemeente aan de gemachtigde ambtenaar nog geen formeel advies gevraagd naar aanleiding van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning.

2. In desbetreffend concreet dossier zal uit het advies van de afdeling Bos en Groen (Aminal) moeten blijken of de hoogstammige bomen die zich op desbetreffend perceel bevinden al dan niet als een "bos" dienen te worden beschouwd (cf. artikel 90bis Bosdecreet).

Het Bosdecreet bepaalt niet op welke afstand van de ontbossing de compensatie in natura moet geschieden. Het besluit van de Vlaamse regering van 19 februari 2001 tot vaststelling van nadere regels inzake compensatie van ontbossing en ontheffing van het verbod op ontbossing, legt wel andere modaliteiten voor de compensatie vast, in casu de oppervlakte, in welke bestemmingszone de bebossing moet worden uitgevoerd, enzovoort.

Kwestieuze percelen zijn niet gelegen in buffergebied volgens het gewestplan, doch in woongebied. In principe wordt in het aangrenzende industriegebied binnen de zone zelf in een bufferzone voorzien. Dit is bepaald in artikel 7.2.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.

In de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen wordt verduidelijkt dat het niet om een zelfstandig bestemmingsgebied gaat, maar een strook betreft binnen het industriegebied met een hoofdzakelijk esthetische en stedenbouwkundige functie. In de regel volstaat dit vanuit stedenbouwkundig oogpunt om in de buffering te voorzien.

De overige vragen aangaande de compensatieproblematiek ressorteren onder de bevoegdheid van collega Tavernier. Ik kan enkel vaststellen dat de decreetgever een aantal vormen van compensatie, waaronder die in natura, voor een oppervlakte die minstens gelijk is aan de te ontbossen oppervlakte, vastgelegd heeft.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 87 van 6 februari 2004 van de heer CARL DECALUWE

Voetbalclubs West-Vlaanderen – Gemeentelijke uitgaven

Uit de antwoorden op de schriftelijke vragen van collega Walter Vandenbossche (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 19 oktober 2001, blz. 342, en Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 79) blijkt dat de uitgaven die de gemeenten/steden doen voor hun lokale voetbalclub sterk verschillen van gemeente/stad tot gemeente/stad.

Toenmalig minister Johan Sauwens was van oordeel dat het de gemeentebesturen zelf zijn die moeten bepalen in hoeverre zij zich inlaten met topvoetbal. Hij vroeg de administratie wel om nauwlettend toe te zien op de tegemoetkomingen die gemeenten/steden doen ten voordele van hun voetbalclubs.

Bovenvermelde vragen behandelen voornamelijk ploegen van eerste nationale, maar de aan de orde gestelde problematiek doet zich allicht verhoudingsgewijze net zo goed voor in de lagere divisies. Vandaar volgende vragen.

1. Hanteert de minister dezelfde beleidsvisie terzake als gewezen minister Johan Sauwens ? Kan hij die visie toelichten ?
2. Komen dergelijke verschillen ook voor bij kleinere gemeenten ?
3. Kan de minister meedelen wat de uitgaven zijn van de betrokken gemeenten voor de West-Vlaamse clubs SW Ingelmunster-Harelbeke, KV Oostende, KSV Roeselare, SV Zulte-Waregem, Torhout 1992 KM, KSK Wevelgem City en KV Kortrijk ?
4. Hoe meer financiële middelen, des te meer een club kan investeren om zich naar de top te loodsen. Kunnen we hier niet spreken van competitievervalsing ?
5. Acht de minister bijkomende initiatieven noodzakelijk ?

Antwoord

Mijn ambtsvoorganger, de heer Johan Sauwens, was van oordeel dat het gemeentebestuur in eerste instantie zelf moet oordelen of het zich met topvoetbal inlaat en in welke mate het dit doet (cfr. Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 19 oktober 2001, blz. 342). In mijn antwoord op de schriftelijke vragen van Vlaams volksvertegenwoordiger Vandenbossche (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 77 e.v.) gaf ik reeds aan dat er voorlopig geen initiatieven overwogen worden om, in overleg met de andere gewestregeringen, tot een algemene regelgeving inzake deze materie te komen.

Aan de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen wordt de opdracht gegeven om gegevens betreffende de uitgaven voor het voetbal bij de verschillende gemeenten op te vragen. Zodra ik deze gegevens heb gekregen, zal ik een definitief antwoord verstrekken over de uitgaven van de betrokken gemeenten en over eventuele verschillen die geconstateerd kunnen worden.

De beperkte cijfergegevens waarover ik beschik betreffende de gemeentelijke uitgaven voor topvoetbal laten geen éénduidige uitspraken toe omtrent de exacte gemeentelijke ondersteuning van voetbalclubs. Zo deelden sommige gemeenten uitgaven mee zonder opgave te doen van de door hen verleende waarborgen, doorgeefeningen en dergelijke meer. Uitgaven voor politie en brandweer

werden evenmin door alle gemeenten volledig doorgerekend in de opgevraagde cijfers.

Aangezien het gemeentebestuur het best geplaatst is om te oordelen over de eigen uitgaven inzake voetbal, acht ik geen bijkomende initiatieven noodzakelijk.

Vraag nr. 88 van 6 februari 2004 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Subsidiëring Franstalige verenigingen

In heel wat faciliteitengemeenten keren de gemeentebesturen subsidies uit aan Franstalige verenigingen.

Dit lijkt mij in te druisen tegen de filosofie van de taalfaciliteiten, die er alleen op gericht is de inwoners van deze gemeenten de mogelijkheid te geven om hun contacten met de administratie desgewenst in het Frans te laten verlopen.

1. Wat is het beleid van de minister terzake ?
2. Werden er ooit richtlijnen in die zin verstrekt aan de gemeentebesturen van de faciliteitengemeenten ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht opmerkt, hebben de faciliteiten inderdaad alleen betrekking op het taalgebruik van de overheid naar de burgers toe.

Dit gegeven belet echter niet dat de mogelijkheid bestaat dat, ook binnen de faciliteitengemeenten, anderstalige verenigingen worden opgericht. Dit recht is verankerd in de Grondwet. Artikel 27 bepaalt : "De Belgen hebben het recht van vereniging; dit recht kan niet aan enige preventieve maatregel worden onderworpen".

Wat de subsidiëring van het verenigingsleven betreft, kan ik enkel stellen dat dit behoort tot de gemeentelijke autonomie. Als toezichhoudende overheid kan ik hierin niet tussenbeide komen, tenzij bij de toekenning van subsidies discriminerend zou worden opgetreden of een wet of een hoger belang zou worden geschonden. Richtlijnen hieromtrent zijn niet verstrekt en zijn ook niet nodig, aangezien dit een algemeen gegeven is.

Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger echter concrete gevallen bekend zijn waarin gemeenten van hun autonome bevoegdheid bij het toekennen van subsidies oneigenlijk gebruik zouden maken, kan hij mij dat uiteraard signaleren. Ik zal dan niet nalaten deze gevallen te onderzoeken en de maatregelen te treffen die eventueel noodzakelijk zouden zijn.

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

Vraag nr. 194
van 6 februari 2004
van de heer JOS GEYSELS

Straatverlichting Kempische gemeenten – Afspraken

In de meeste gemeenten in de Kempen die onder het werkingsgebied van de intercommunale Iveka vallen, blijft de verlichting tijdens de nacht van 3 tot 6 uur 's morgens branden. Afgezien van de voordelen die hieraan zijn verbonden, heeft dit ook als gevolg dat in de winterperiode de verlichting gedoofd wordt op het moment dat duizenden kinderen en scholieren met de fiets of te voet naar de school trekken.

Over dit "verlichtingsregime" zouden afspraken zijn gemaakt tussen het Vlaams Gewest en de betrokken intercommunales.

1. Is het opportuun dit regime aan te houden vanuit REG-doelstellingen (REG : rationeel energiegebruik) ?
2. Is het niet mogelijk dit verlichtingsregime aan te passen, teneinde de veiligheid van kinderen en scholieren in de winterperiode tijdens de ochtend te verhogen ?
3. Worden er hierover eventueel nieuwe afspraken gemaakt met de betrokken intercommunales, zonder de betrokken gemeentebesturen met financiële meerkosten te confronteren ?

Antwoord

De distributienetbeheerders hebben naar aanleiding van de aanbeveling van het departement

Leefmilieu en Infrastructuur besloten om de functionaliteit van de openbare verlichting over het ganse grondgebied van Vlaanderen gelijk te schakelen. Deze regeling is sinds 1998 van kracht en bestaat erin de in- en uitschakeldrempels gelijk te schakelen met die welke door de bevoegde afdeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden gebruikt voor de verlichting van de autosnelwegen. De schakeldrempels worden niet echt vastgelegd op basis van het tijdstip van de dag, maar vooral op basis van de daglichtsterkte.

Als drempels worden 40 en 20 lux gehanteerd. De aansturing van de openbare verlichting gebeurt vanuit een tweetal plaatsen in Vlaanderen en door middel van een combinatie van klokken en lichtgevoelige cellen. De stuurimpulsen worden uitgezonden vanuit de transformatorstations van de diverse distributienetbeheerders, waaronder dus ook Iveka, om aldus de verlichting in het hele distributiegebied aan te sturen.

Vanuit REG-oogpunt kunnen de schakeldrempels inderdaad worden gewijzigd om een minder lange brandduur te verkrijgen, maar dit gaat ten koste van de veiligheid. Omgekeerd kan het verlichtingsregime worden verlengd, teneinde de veiligheid in het begin en op het einde van de dag te bevorderen. Dit resulteert niet alleen in hogere kosten, maar komt uiteraard de REG-doelstellingen niet ten goede. Wat de veiligheid betreft, is er in principe geen verschil tussen de winter- en zomerperiode, aangezien vooral de daglichtsterkte de in- en uitschakeldrempels bepaalt.

Bij een wijziging van de schakeldrempels is het wel aan te raden dit over het hele Vlaamse grondgebied te blijven regelen. Wanneer enkel een wijziging wordt doorgevoerd in plaatselijke netten, met andere woorden in het netgebied van één netbeheerder, blijft er een probleem van lichte en donkere gebieden. Dit is hinderlijk in de randgebieden wanneer men zich van het gebied van de ene distributienetbeheerder verplaatst naar het gebied van een andere distributienetbeheerder.

Het is niet mijn bedoeling om met de netbeheerders hieromtrent nieuwe afspraken te maken. De openbare verlichtingsinstallaties zijn eigendom van de gemeenten en derhalve betalen de gemeenten ook voor het verbruik van de openbare verlichting. In de mate dat de branduren per dag worden verhoogd, zal dit voor de gemeenten een financiële weerslag hebben op twee vlakken : het vervangen van de lampen zal frequenter moeten gebeuren, aangezien ze sneller hun maximale levensduur zullen bereiken, en uiteraard is er ook een toename van het verbruik zelf.

Vraag nr. 195
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn – Proefproject alternatieve brandstof

In Hasselt start binnenkort een proefproject van De Lijn om een bus te laten rijden op plantaardige olie van koolzaad.

1. Wanneer start dit proefproject en hoe lang zal het duren ?

Wanneer wordt het geëvalueerd ?

2. Wat is de kostprijs ?

Hoeveel bedragen de ombouwkosten per bus ?

3. Wat is het doel van dit proefproject ?
4. Wat wordt er verder ondernomen als het proefproject gunstig geëvalueerd wordt ?

Antwoord

1. Het proefproject start in maart 2004, en een eerste evaluatie is gepland na zes maanden.
2. Er wordt voorlopig slechts één bus omgebouwd. De kostprijs hiervan bedraagt 4.800 euro.
3. Een eerste bedoeling is de praktische mogelijkheid nagaan om met zuivere plantenolie te rijden. Daarnaast wordt ook het effect ervan op de slijtage van de motor nagegaan, waarvoor om de twee maanden olieanalyses zullen gebeuren.
4. In het geval van een gunstige evaluatie zal de mogelijkheid worden onderzocht een groter aantal autobussen op een mengsel van plantenolie en dieselolie te laten rijden. Normaliter is het niet de bedoeling een groot aantal bussen op zuivere plantenolie te laten rijden.

Het fiscaal aspect is nog ter discussie. Enkel bij vrijstelling van accijns is plantenolie een nuttige optie.

Vraag nr. 196
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Herstelling N9 Bredene – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 1.250.000 euro gereserveerd voor het herstellen van betonplaten op de N9 ter hoogte van Bredene.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De werken werden aanbesteed op 22 januari 2004. Ze starten vermoedelijk nog in de eerste helft van 2004. De uitvoeringstermijn bedraagt 80 werkdagen.

Vraag nr. 197
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Heraanleg gevaarlijk punt N9 Meetkerke – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 50.000 euro gereserveerd voor de heraanleg van een gevaarlijk punt op de N9 in Meetkerke.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De noodzakelijke procedures voor dit project zijn bijna afgerond.

Er is geen noemenswaardige achterstand opgetreden in dit complexe project.

De budgetten werden opnieuw opgenomen in het programma 2004 van de administratie Wegen en Verkeer (AWV).

De uitvoeringsmodaliteiten zijn nog niet bekend.

Vraag nr. 198
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Heraanleg gevaarlijk punt N9 Zuienkerke – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 750.000 euro gereserveerd voor de heraanleg van het gevaarlijk punt op de N9 in Zuienkerke.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De noodzakelijke procedures voor dit project zijn bijna afgerond.

Er is geen noemenswaardige achterstand opgetreden in dit complexe project.

De budgetten werden opnieuw opgenomen in het programma 2004 van de administratie Wegen en Verkeer (AWV).

De uitvoeringsmodaliteiten zijn nog niet bekend.

Vraag nr. 199
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Heraanleg kruispunt N9 Brugge – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 400.000 euro gereserveerd voor de heraanleg van het kruispunt Vossesteert N9 in Brugge.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?

2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De noodzakelijke procedures voor dit project zijn bijna afgerond.

Er is geen noemenswaardige achterstand opgetreden in dit complexe project.

De budgetten werden opnieuw opgenomen in het programma 2004 van de administratie Wegen en Verkeer (AWV).

De uitvoeringsmodaliteiten zijn nog niet bekend.

Vraag nr. 200
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Nieuwe verbinding Ieper-Veurne – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 200.000 euro gereserveerd voor een streefbeeldstudie rechtstreekse verbinding tussen N8 en N38 of doortrekking A19 in Ieper.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

Door de Mobiliteitscel van het departement Leefmilieu en Infrastructuur werd aan een extern bureau een "studieopdracht betreffende de verbinding Ieper-Veurne" gegund. De studie is gestart op 14 oktober 2003. De termijn voor beëindiging van de studie bedraagt vijftien maanden zonder schorsingen voor noodzakelijke procedurele stappen.

Momenteel wordt de eerste fase, opmaak van een oriëntatienota, afgerond.

Het project verloopt volgens de vooropgestelde timing.

Vraag nr. 201
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Onderhoud N8 Vleteren – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 750.000 euro gereserveerd voor het structureel onderhoud van de N8, vak Ieper-Vleteren.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

Beleidsmatig wordt prioritair werk gemaakt van projecten die te maken hebben met de verkeersveiligheid. Voor dit onderhoudsproject was een beperkt uitstel mogelijk. Het werd dan ook opnieuw opgenomen op het programma 2004 van de administratie Wegen en Verkeer (AWV). Op basis van de systematische metingen blijkt de onderhoudstoestand van de wegen er in het algemeen op vooruit te gaan.

De uitvoeringsmodaliteiten zijn nog niet bekend.

Vraag nr. 202
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Herstelling Straussbrug Brugge – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 225.000 euro gereserveerd voor de herstelling van de Straussbrug ter hoogte van de N34b in Brugge.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?

2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De werken werden ondertussen aanbesteed. De Lijn en de NMBS werden aangeschreven voor de vastlegging van de nodige kredieten. Het betreffen immers werken met medefinanciering.

Door de complexiteit van de werken is de laagste inschrijving hoger uitgevallen dan de raming. De NMBS heeft, gezien de hoge kostprijs, een nieuwe studie bevolen met onderbreking van het spoorverkeer. Dit laatste heeft echter niets opgeleverd, maar heeft wel voor enige vertraging gezorgd.

De uitvoering wordt gepland na de bouwvakantie 2004.

Vraag nr. 203
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Onderhoud N33 Oostende – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 1.000.000 euro gereserveerd voor structureel onderhoud op de N33 ter hoogte van het gedeelte tussen R31 en de Hallen Oostende.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De werken zullen worden aanbesteed in het voorjaar 2004.

Er is geen vertraging, de werken zullen worden uitgevoerd in overleg met de stad. De uitvoeringstermijn bedraagt 75 werkdagen.

Vraag nr. 204
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Heraanleg kruispunt Chartreuseweg Brugge – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 1.000.000 euro gereserveerd voor de heraanleg van het kruispunt Chartreuseweg ter hoogte van de N31 Brugge.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

Het milieueffectrapport (MER) voor de omvorming van de N31 is conform verklaard.

De uitvoering van de eerste werken werd opgenomen binnen het project van het wegwerken van gevaarlijke punten in Vlaanderen. Het externe bureau TV3V heeft dan ook de opdracht gekregen om de uitvoeringsstudie op te maken op basis van de resultaten van het MER-rapport.

Een eerste kleine ingreep voor het verhogen van de verkeersveiligheid zal reeds in uitvoering gaan voor de bouwvakantie 2004. Ondertussen wordt verder gewerkt aan de onteigeningsplannen en werd aan de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Aroh) gevraagd om te starten met de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan.

Vraag nr. 205
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Aanleg op- en afrit A10 Oudenburg – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 1.250.000 euro gereserveerd voor de aanleg van een op- en afrit richting Brussel ter hoogte van de A10 Oudenburg.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

Het milieueffectrapport werd recentelijk conform verklaard.

De verdere procedure wordt nu opgestart door de administratie.

Het afronden van de verschillende procedurele stappen maakt dat het project een zekere vertraging heeft opgelopen. Een aanbesteding wordt verwacht in 2005.

De uitvoeringsmodaliteiten zijn nog niet bekend.

Vraag nr. 206
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Vernieuwing brug Roksem – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 500.000 euro gereserveerd voor de vernieuwing van de brug ter hoogte van de A18 Roksem (Oudenburg).

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De afdeling Betonstructuren van de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten heeft begin februari 2004 de technische studie van de brug afgeleverd. Dit wordt door de administratie Wegen en Verkeer nu verder verwerkt in uitvoeringsplannen en een lastenboek.

De werken zullen vermoedelijk in het najaar 2004 worden uitgevoerd en zullen een zestal maanden duren.

Vraag nr. 207
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Verbinding A10-A18 Jabbeke – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 1.000.000 euro gereserveerd voor de verbinding A10-A18 ter hoogte van Jabbeke.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De noodzakelijke procedures werden afgerond en het dossier wordt klaargemaakt voor aanbesteding.

De werken zullen vermoedelijk kunnen aanvangen in het najaar 2004 en zullen een negental maanden duren.

Vraag nr. 208
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Veiligheidsbanden A10 Beernem – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 1.500.000 euro gereserveerd voor het aanbrengen van veiligheidsstootbanden in de middenberm van de A10 ter hoogte van Beernem.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?

4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

Dit werk is reeds uitgevoerd in de loop van 2003.

Vraag nr. 209
van 6 februari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N16 – Gevaarlijke kruispunten

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 115 van 12 december 2003 kondigt de minister aan dat een aantal aanpassingen aan gevaarlijke kruispunten van de N16 geprogrammeerd staan in 2004-2005 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 13 februari 2004, blz. 1655).

Kan de minister preciseren om welke kruispunten het gaat ?

Antwoord

Op het programma van het wegwerken van gevaarlijke punten voor de provincie Antwerpen staan voor 2004 de ontwerpen van volgende kruispunten van de N16 geprogrammeerd :

- kruispunt N16 met Klein Mechelen in Bornem ;
- kruispunt N16 met de Lodderstraat in Bornem ;
- kruispunt N16 met Vitsdam in Bornem ;
- kruispunt N16 met N16a in Mechelen ;
- kruispunt N16 met de afrit E19 in Mechelen ;
- kruispunt N16 met de Eikevlietbaan in Puurs ;
- kruispunt N16 met Kleine Amer in Puurs ;
- kruispunt N16 met de Transversale Weg in Puurs ;
- kruispunt N16 met Pullaar in Puurs ;
- kruispunt N16 met N17 in Puurs.

De planning van uitvoering is sterk afhankelijk van de verschillende procedures die doorlopen moeten worden.

Vraag nr. 210
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Heraanleg rotonde Oostkamp – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 400.000 euro gereserveerd voor de heraanleg van de rotonde Siemenslaan N50 in Oostkamp.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De administratie Wegen en Verkeer (AWV) is bezig met het uitwerken van het dossier. Er dienen nog enkele procedures te worden doorlopen, waardoor een lichte vertraging is opgetreden.

De budgetten werden opnieuw bepaald in het jaarprogramma 2004 van AWV.

De uitvoeringsmodaliteiten zijn nog niet bekend.

Vraag nr. 211
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Heraanleg kruispunt N035 Diksmuide – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 250.000 euro gereserveerd voor de heraanleg van het kruispunt N035 met Tuinwijk Diksmuide.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

Er is in de stuurgroep nog geen overeenstemming bereikt over het concept voor de heraanleg. Hierdoor heeft het project een zekere vertraging opgelopen.

Het project werd opnieuw opgenomen in het jaarprogramma 2004.

Vraag nr. 212
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Aanleg rotonde N50 Oostkamp – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 400.000 euro gereserveerd voor de aanleg van een rotonde in de Stationsstraat (N50) in Oostkamp.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De noodzakelijke procedures voor dit project zijn bijna afgerond.

Er is geen noemenswaardige achterstand opgetreden in dit complexe project.

De budgetten werden opnieuw bepaald in het jaarprogramma 2004 van de administratie Wegen en Verkeer (AWV).

De uitvoeringsmodaliteiten zijn nog niet bekend.

Vraag nr. 213
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Onderhoud Ruzettelaan Brugge – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 1.100.000 euro gereserveerd voor structureel onderhoud aan de Baron Ruzettelaan (N50) in Brugge.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De werken zijn ondertussen uitgevoerd.

Vraag nr. 214 van 6 februari 2004 van de heer CARL DECALUWE

Onderhoud N314 Heuvelland – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 1.250.000 euro gereserveerd voor structureel onderhoud aan de N314 in Heuvelland.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

Beleidsmatig wordt prioritair werk gemaakt van projecten die te maken hebben met de verkeersveiligheid. Voor dit onderhoudsproject was een beperkt uitstel mogelijk. Het werd dan ook opnieuw opgenomen op het programma 2004 van de administratie Wegen en Verkeer (AWV). Op basis van de systematische metingen blijkt de onderhoudstoestand van de wegen er in het algemeen op vooruit te gaan.

De uitvoeringsmodaliteiten zijn nog niet bekend.

Vraag nr. 215 van 6 februari 2004 van de heer CARL DECALUWE

Onderhoud N317 De Haan – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 1.900.000 euro gereserveerd voor structureel onderhoud aan de N317 ter hoogte van De Haan.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De werken worden aanbesteed en uitgevoerd door de gemeente. De weg werd overgedragen aan de gemeente.

Vraag nr. 216 van 6 februari 2004 van de heer CARL DECALUWE

Doortocht N318 Middelkerke – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 2.500.000 euro gereserveerd voor de doortocht N318 vak Westende-Nieuwpoort ter hoogte van Middelkerke.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

Dit is een gecombineerd dossier met de gemeente Middelkerke, De Lijn en de administratie Wegen en Verkeer.

Er is vertraging opgetreden wegens de studie en de subsidie van de rioleringen door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Ook is de locatie van de tramlijn in de doortocht van Lombardsijde nog niet definitief bepaald.

De aanbesteding van de werken wordt gepland voor 2005. De uitvoeringsmodaliteiten zijn nog niet bekend.

Vraag nr. 217
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Onderhoud N324 Middelkerke – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 750.000 euro gereserveerd voor structureel onderhoud aan de N324 in Middelkerke.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De werken worden aanbesteed en uitgevoerd door de gemeente. De weg werd overgedragen aan de gemeente.

Vraag nr. 218
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Onderhoud Spuikombrug Oostende – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 375.000 euro gereserveerd voor een structureel onderhoud aan de Spuikombrug (N34) in Oostende.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De afdeling Betonstructuren van de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten is momenteel bezig met de studie van het te vervangen gedeelte van het brugdek. Deze studie wordt gecombineerd met de studie van de bouw van twee nieuwe trambruggen naast de Spuikombrug en naast de voorhavenbrug.

De onderhoudswerken zullen worden gecombineerd met de bouw van de nieuwe trambruggen wegens het minder-hinderprincipe door gelijktijdige uitvoering.

Vraag nr. 219
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Onderhoud N34 Oostende – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 750.000 euro gereserveerd voor een structureel onderhoud aan de De Smet de Naeyerlaan (N34) in Oostende.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De werken worden aanbesteed en uitgevoerd door de gemeente. De weg werd overgedragen aan de gemeente.

Vraag nr. 220
van 6 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Heraanleg kruispunt N35 Diksmuide – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 750.000 euro gereserveerd voor de heraanleg van een kruispunt op de N35 Stationsstraat-Eikhofstraat met inbegrip van de aanleg van een rotonde op het kruispunt met de N301.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

Dit werk is aanbesteed.

De werken zullen normaal starten op 1 april 2004 en de werken zullen ongeveer vier maanden duren.

Vraag nr. 221 van 6 februari 2004 van de heer CARL DECALUWE

Heraanleg kaai Nieuwpoort – Stand van zaken

In het indicatief investeringsprogramma 2003-2005 staat voor 2003 1.750.000 euro gereserveerd voor de heraanleg van de kaai (N34) in Nieuwpoort.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Loopt het achterstand op ?
3. Zo ja, wat is de reden daarvan en wat zijn de financiële implicaties ?
4. Zo neen, wanneer worden deze werken effectief uitgevoerd en hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

De administratie Wegen en Verkeer is bezig met het opmaken van de plannen. Er waren echter opmerkingen tijdens de Provinciale Auditcommissie, waardoor de plannen moeten worden aangepast.

De aanbesteding wordt nu gepland voor 2005.

De uitvoeringsmodaliteiten zijn nog niet bekend.

Vraag nr. 222 van 6 februari 2004 van de heer FLOR ORY

Doortrekking N73 Tessenderlo – Tracé

De gewestweg N73 bestaat al voor een deel en loopt van Hechtel naar Bree. Er is al jaren sprake van om deze weg door te trekken naar de E313 in Tessenderlo. Tot op heden is er echter nooit uitvoering gegeven aan deze plannen.

Om deze weg door te trekken, moeten er wel heel wat bossen en prachtige landschappen worden opgeofferd, terwijl er 50 meter verder een bestaande weg loopt. In Tessenderlo is er vanaf de afrit van de E313 wel reeds een brug in het kader van deze verbinding. Thans loopt de afrit ervan uit op een T waar je links richting Ham kunt (langs Tessenderlo Chemie), of rechts richting industrieterrein Tessenderlo-Beringen.

Volgens het ruimtelijk structuurplan Limburg zou de N73 voor een groot deel van zijn traject in de gemeente Beringen-Beverlo en helemaal in de gemeente Leopoldsburg parallel lopen met de spoorlijn Mol-Hasselt. Volgens recente geruchten echter zou men thans van die oorspronkelijke plannen willen afwijken. Dat zou betekenen dat die N73 400 à 500 meter meer naar de bebouwde kom van Heppen zou komen. Daardoor zou deze weg op 10 tot 100 meter komen van de tuinen van zeer vele omwonenden. Onder meer de inwoners van de Hoekstraat in Leopoldsburg zouden daar het slachtoffer van worden. De leefbaarheid en de woonkwaliteit krijgen hierdoor wel een serieuze knauw.

Uiteraard veroorzaken zo'n geruchten onrust bij de betrokken bewoners.

Toch is er bij hen ook heel wat begrip voor het feit dat de huidige weg Ham-Heppen-Leopoldsburg-Hechtel tussen Heppen en Leopoldsburg een serieus knelpunt vormt en dat er daarvoor een oplossing moet komen. Alleen maken ze zich grote zorgen over de impact van een verschuiving van de N73 op de leefbaarheid voor de Heppense bevolking. Ook voor heel wat andere omliggende gemeenten trouwens, want ook daar passeert de N73 diverse woonkernen.

Daarom is het belangrijk dat zo exact mogelijke informatie wordt verstrekt.

1. Hoe concreet zijn de plannen van de regering, de administratie en/of de gemeenten voor het doortrekken van de N73 ?
2. Is er al een concrete timing voor de uitvoering van de werken ?

3. Kan de minister bevestigen dat het tracé naast de bestaande spoorlijn, zoals in de oorspronkelijke plannen aangegeven, het kleinste aantal gezinnen zal treffen ?
4. Kan de minister de geruchten bevestigen dat men van het oorspronkelijke tracé zal afstappen en zo ja, waarom dan deze wijziging in de plannen ?
5. Welke gemeenten en woonwijken zullen dan extra overlast te verwerken krijgen ?
6. Op het grondgebied Leopoldsburg is er ook een opslagplaats voor bouwmaterialen die gelegen is tussen de woonwijk en de spoorlijn en heel wat vrachtverkeer meebrengt.

Als er tussen de opslagplaats en de spoorlijn voldoende plaats is, waarom dan die weg verplaatsen naar de andere kant van het opslagterrein, waar hij tussen die opslagplaats en een woonwijk zou vallen ?
7. Kan de minister bevestigen dat door het nieuwe tracé een waardevol stuk natuur zal verdwijnen, waar ook de jaarlijkse paddenoversteek plaatsvindt ?

Antwoord

De doortrekking van de N73 tot op de N72 is in het ruimtelijk structuurplan van de provincie Limburg aangegeven als een te onderzoeken project. De provincie Limburg dient een studie uit te voeren waarin de eventuele doortrekking van de N73 tot op de gewestweg N72 Beverlo-Heppen zal worden geanalyseerd.

De afdeling Wegen en Verkeer Limburg heeft geen weet van geruchten in verband met een verlegging van het tracé.

Vraag nr. 223 van 6 februari 2004 van de heer EDDY SCHUERMANS

E313 Hasselt – Aanpassing afrit 29

De E313 heeft in Hasselt drie op- en afritten, namelijk de nummers 27, 28 en 29.

Voor de nrs. 27 en 28 is voorzien in een aangepaste verkeersinfrastructuur, zodanig dat bijvoorbeeld de wagens die de autosnelweg verlaten vlot de gewestweg kunnen nemen.

Voor afrit nr. 29 is dit niet het geval. Dit betekent dat – vooral in de spitsuren – afslaan richting Hasselt-centrum een hachelijke onderneming is.

Wordt er hiervoor een aanpassing gepland en zo ja, voor wanneer ?

Antwoord

Voor de N20 van Hasselt tot Tongeren wordt in het voorjaar 2004 gestart met de opmaak van een streefbeeld.

Het kruispunt ter hoogte van de Voogdijstraat, gelegen tussen de op- en afritten, is opgenomen in de lijst van gevaarlijke punten binnen het project van wegwerken van gevaarlijke punten in Vlaanderen.

Zodra het streefbeeld klaar is, kan worden gestart met de uitvoeringsplannen voor de aanpassing van de kruising van afrit 29 met de N20.

Vraag nr. 224 van 6 februari 2004 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Ontsluiting westelijk deel (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 41 van 30 oktober 2003 aangaande de ontsluiting van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland in Bornem, deelde de minister mee dat hij opdracht had gegeven tot het maken van een passende beoordeling van het totale project, conform de Europese richtlijn en het decreet natuurbehoud (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 12 december 2003, blz. 1196).

Kan de minister medelen of dit rapport intussen al werd afgewerkt ?

Zo ja, wat zijn de bevindingen ?

Zo neen, kan de minister dan medelen wanneer het wordt verwacht ?

Antwoord

Zoals aangegeven in mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 41 van 30 oktober 2003 heb ik aan de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen de opdracht gegeven om een passende beoordeling te laten opmaken aangaande de mogelijke impact van de aanleg van een nieuwe, volwaardige ontsluiting van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland in Bornem.

Deze passende beoordeling is intussen opgemaakt.

De conclusie, in grote lijnen, van deze beoordeling is dat volgende milderende maatregelen moeten worden genomen en tevens volstaan om de rust in het Habitatgebied te vrijwaren :

- verhuizing gebundelde ontsluitingsinfrastructuur circa 60 meter meer zuidwaarts ten opzichte van het in de studie voorgestelde tracé. Hiermee wordt deze infrastructuur aangelegd in een zone waar geen beschermde habitats gelegen zijn ;
- aanleg ontsluitingsinfrastructuur zonder bemaling ;
- geluidsreducerende maatregelen zoals :
 - het omkisten van de breek- en zeefinstallatie ;
 - het aanbrengen van een hoge geluidswal of -scherm ;
 - de opzet van een ruimtelijke configuratie waarbij bronnen zoveel als mogelijk van het Habitatgebied verwijderd zijn en fabriekshallen een afschermdende functie vervullen ;
 - geluidsarme wiellader en hydraulische kranen ;
 - uitvoeren akoestische studie voor optimalisatie ruimtelijke configuratie.

Samengevat kan worden gesteld dat samengaan van natuur en industrie hier dus mogelijk zijn mits :

- de realisatie van de ontsluitingsinfrastructuur circa 60 meter meer zuidwaarts ten opzichte van het oorspronkelijk geplande tracé ;
- de uitvoering van een akoestische studie om de akoestisch meer gunstige situatie te bepalen ;
- de aanleg van een geluidsscherm.

Wat de industriële ontwikkeling van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland betreft, is de conclusie aangaande het samengaan van natuur en industrie :

- de aanleg van een (minstens 8 m hoog) geluidsscherm aan de rand van het industrieel ontwikkelde westelijk deel van het Zuidelijk Eiland is essentieel om het akoestisch gunstige klimaat van het Zuidelijk Eiland sensu stricto te kunnen handhaven en dit voor broedvogels, overwinteraars en doortrekkers ;
- een zeer strakke bundeling van de ontsluitingsinfrastructuur met de kanaaloever en een bijhorende schermbeplanting om de visuele verstoring van het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland sensu stricto te beperken, zijn noodzakelijk voor de zeer verstoringsgevoelige overwinteraars en doortrekkers ;
- de aanleg van een uitwijkhabitat voor de oeverzwaluw, in casu rustige steile zandige taluds, bijvoorbeeld aan de rand met het Noordelijk Eiland sensu stricto.

LUDO SANNEN

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

(Het antwoord op de hiervolgende vragen gericht aan minister Ludo Sannen, werd verstrekt door zijn opvolger, minister Jef Tavernier – red.)

Vraag nr. 100
van 4 februari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Ondernemingsconferentie – Milieueffingen

In de besluiten van de Ondernemingsconferentie wordt gesteld : "De Vlaamse regering zal in het kader van de problematiek omtrent de niet-aftrekbaarheid van de milieueffingen, deze herkwalficeren zodanig dat de dienstverlening van de overheid wordt vergoed".

Als de oplossing zo simpel is, waarom werden dan al niet veel vroeger de heffingen vervangen door retributies, zoals onder meer het Vlaams Economisch Verbond (VEV) al meer dan een jaar geleden voorstelde ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 83) en Sannen (nr. 100).

Gecoördineerd antwoord

Uit bovenstaand tekstfragment van de besluiten van de Ondernemingsconferentie mag niet worden afgeleid dat het simpel zou zijn om de milieuheffingen te herkwalficeren. Bij de problematiek omtrent de niet-afrekbaarheid van milieuheffingen dient immers rekening te worden gehouden met een veelheid van belemmerende factoren.

In wat volgt, worden de belangrijkste van deze factoren opgesomd :

- 1) de opschorting van de aftrekbaarheid van milieuheffingen valt onder de federale bevoegdheid en was een beslissing van de federale overheid ;
- 2) de federale overheid bepaalt de voorwaarden voor het aftrekbaar zijn van bedrijfskosten (zoals milieuheffingen en retributies) en zodoende kan de Vlaamse overheid enkel binnen de marges van dit federale kader werken ;
- 3) vorig punt brengt met zich mee dat er bij het geplande herkwalficatieproces nood is aan uitgebreid fiscaal-juridisch onderzoek naar (1) de interpretatie van bijdragen, heffingen en belastingen en de voorwaarden voor aftrekbaarheid en (2) de eisen inzake de gelijkbehandeling van bedrijven en gezinnen inzake heffingen (met name m.b.t. de afvalwaterheffing) ;
- 4) er is eveneens uitgebreid milieueconomisch onderzoek nodig naar (1) welke (delen van) milieuheffingen in aanmerking komen voor een eventuele herkwalficatie, (2) de eventuele implicaties van een uitsplitsing van bestaande milieuheffingen naar een regulerend gedeelte en een gedeelte bijdrage in de kosten, (3) de algemene modaliteiten van de eventuele nieuwe bijdragen en (4) de correcte grondslagen en tarieven van deze bijdragen in de kosten ;
- 5) m.b.t. punt (4) van vorig punt werd de informatie die de administratie nodig heeft om de heffingen te kunnen herkwalficeren zodanig dat de dienstverlening van de overheid vergoed wordt, nog niet beschikbaar gesteld door Aquafin ; met andere woorden beschikt de administratie nog niet over de nodige gegevens om te bepalen welke kosten van de betrokken dienstverlening (lees de waterzuiveringskosten) nu precies vergoed moeten worden ;
- 6) een eventuele herkwalficatie van de milieuheffingen dient volgens een resolutie van het Vlaams Parlement (1997) steeds te passen binnen een goedgekeurde visie op de langetermijnfinanciering van het Vlaams milieubeleid; tot op heden werd er echter nog geen dergelijke visie goedgekeurd.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gedetailleerde planning terug van het project "omvorming van milieuheffingen tot milieubijdragen", zoals ze eveneens terug te vinden is op de website van de Ondernemingsconferentie (www.ondernemingsconferentie.be).

Bijlage – Mijlpalen 2004 (gepland)

Week	Status	Commentaar
16 februari tot 22 februari (week 8)	Administratie	Uitbesteding fiscaal-juridisch onderzoek : wat is de juridische interpretatie van "bijdragen" ? Zijn deze gelijkgesteld aan retributies ? Wat zijn de voorwaarden voor aftrekbaarheid (WIB, artikel 198) ? (resultaten in maart 2004)
23 februari tot 29 februari (week 9)	Administratie 1	Milieueconomisch onderzoek : op welke milieuheffingen kan deze omvorming toegepast worden ? Implicaties naar uitsplitsing van de bestaande heffingen in een gedeelte regulerende heffing en een gedeelte bijdrage in de kosten ?
8 maart tot 14 maart (week 11)	Administratie 2	Uitbesteding juridisch onderzoek inzake de gelijkbehandeling van bedrijven en gezinnen inzake heffingen (resultaten in april 2004).

Week	Status	Commentaar
26 april tot 2 mei (week 18)	Administratie 3	Voorstel van de administratie over de algemene modaliteiten van de evt. bijdragen (de concrete invulling volgt na het economisch onderzoek).
24 mei tot 30 mei (week 22)	Minister	Politiek overleg inzake dit voorstel en fiat voor start economisch onderzoek voor de concrete invulling.
31 mei tot 6 juni (week 23)	Administratie 4	Economisch onderzoek inzake de correcte grondslagen en tarieven van de evt. bijdragen, inclusief het effect op de heffingsontvangsten (voornamelijk gebaseerd op de gedetailleerde economische boekhouding van Aquafin) (resultaten in december 2004)
		Januari 2005 : voorstel van de administratie over de concrete invulling van de bijdragen.
		Januari 2005 : politiek overleg over de concrete invulling van de bijdragen.
		Voorjaar 2005 : implementatie van de bijdragen : decretales aanpassingen, administratieve organisatie van de inning, ...
		Vanaf 2006 : effectieve toepassing van de nieuwe regeling.

(WIB : *Wetboek van de Inkomstenbelastingen – red.*)

Vraag nr. 105
van 6 februari 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Zuid-Afrika – Emigratie medisch personeel

Sinds de machtswissel in Zuid-Afrika verlieten meer dan 350.000 Zuid-Afrikanen hun land. Voor de helft gaat het om hooggeschoolden. Deze emigratiewens zet zich door. Recent onderzoek toont aan dat 70 % van de hoogopgeleide Zuid-Afrikanen denkt aan uitwijken.

Deze evolutie laat zich ook voelen op het vlak van de gezondheidszorg, in een land dat zeer zwaar door de AIDS-epidemie wordt getroffen. Nationaal is een kwart van de medische vacatures niet ingevuld, terwijl de emigratie van medisch personeel sterk stijgt.

In welke mate wordt met deze problematiek rekening gehouden in de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika ?

Antwoord

De medische sector in Zuid-Afrika wordt enerzijds geconfronteerd met de enorme uitdagingen die de HIV/AIDS-epidemie stelt, anderzijds met het probleem dat vele vacatures voor (para)medisch personeel niet meer ingevuld geraken.

Dit laatste probleem is deels toe te schrijven aan de emigratie van medisch geschoold personeel uit Zuid-Afrika, maar niet volledig. Zo blijken er veel vacatures te zijn voor verplegend personeel, terwijl ook vele verplegers werkloos zijn.

Ongeveer tien procent van de dokters en het verplegend personeel uit Zuid-Afrika werkt in het buitenland, voornamelijk in Australië, Canada, de VS, Nieuw-Zeeland en Groot-Brittannië. Er zijn een aantal redenen waarom medisch personeel, maar ook andere hooggeschoolden, uit Zuid-Afrika wegtrekken: zij kunnen veel hogere lonen in het buitenland verdienen (bv. een baan als verpleegster levert vier keer zoveel op in de VS), de werkstandigheden in Zuid-Afrika worden als slecht er-

varen, en de veiligheid in Zuid-Afrika vormt een probleem.

Enerzijds kunnen de oorzaken van deze emigratie niet via de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking in Zuid-Afrika opgelost worden, anderzijds is de emigratie evenmin het gevolg van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking in Zuid-Afrika. Er is met andere woorden geen (rechtstreeks) verband tussen de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking in Zuid-Afrika en de emigratie van medisch geschoold personeel uit Zuid-Afrika.

De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika stelt zich tot doel om een bijdrage te leveren tot de armoedebestrijding en het wegwerken van de negatieve gevolgen en ongelijkheden die door de apartheid zijn ontstaan. Gelet op het verband tussen HIV/AIDS en armoede, focust de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking zich onder meer op deze problematiek. Zo wordt in de provincie Vrijstaat een project gesteund dat een verhoogde toegang en gebruik van kwaliteitsvolle voluntary counselling and testing (VCT) tot doel heeft.

Vraag nr. 110
van 13 februari 2004
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Bijenpopulatie – Insecticiden

De bedreiging voor de biodiversiteit uitgaande van het gebruik van onkruidverdelgers in de landbouw is een gegeven dat grote bezorgdheid wekt in wetenschappelijke kringen. Niet alleen in eigen land, maar ook in de ons omringende EU-lidstaten, zoals onder meer Frankrijk. Hier wordt met de vinger gewezen naar een in de maïsteelt veel gebruikt product dat geducht wordt door de imkers wegens de ravages aangericht in de bijenkorven en de sterke vermindering van de productie van honing.

Minder bijen betekent ook minder bestuiving, minder bloei van fruitbomen en tuinplanten, maar wel het voortbestaan van wilde flora.

Onderzoekers van de Universiteit Gent zijn tot de vaststelling gekomen dat de bijenpopulatie in 2003 met 40 % is afgenomen. Zij wijzen ook op de gevolgen van de monocultuur, waarin wilde kruiden nauwelijks worden geduld. Voor de bijen betekent dit dat zij slechts enkele weken per jaar nectar kunnen vinden voor hun voeding. De bijenpopulatie verzwakt en valt ten prooi aan parasieten en schadelijke stoffen.

1. Hebben deze vaststellingen van de onderzoekers van de Universiteit Gent reeds aanleiding gegeven tot beleidsmaatregelen om het gebruik van bepaalde onkruidverdelgers en pesticiden te beperken of te verbieden ?

Welke controles worden uitgevoerd om het overmatig gebruik van deze producten in de landbouw aan banden te leggen ?

Welke resultaten hebben deze controles de jongste jaren opgeleverd ?

2. Worden specifieke maatregelen genomen of gepland om de daling van de bijenpopulatie te stoppen en zo haar ook voor de voeding van de mens en voor de landbouw noodzakelijk voortbestaan te verzekeren ?

Antwoord

De recente vaststellingen van de onderzoekers van de Universiteit Gent zijn mij bekend en hebben bij mijn weten nog geen rechtstreekse aanleiding gegeven tot beleidsmaatregelen om het gebruik van bepaalde onkruidverdelgers en pesticiden te beperken of te verbieden naar aanleiding van de vastgestelde sterfte binnen de bijenpopulatie. De regelgeving op de handel in deze producten is trouwens een federale bevoegdheid. Op Europees vlak is dit geharmoniseerd via richtlijn 91/414/EEG betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen. In deze richtlijn komen ook de risico's voor de bijenteelt aan bod.

De bevoegdheden in België in verband met pesticiden zitten verspreid over veel verschillende instanties op verschillende bestuurlijke niveaus. Alles wat met productnormen te maken heeft, is een federale bevoegdheid, uitgevoerd door de FOD Volksgezondheid (bv. het erkennen van de producten, het evalueren van effecten op het leefmilieu en ook de keuring van de spuittoestellen). De controles op het gebruik van pesticiden worden uitgevoerd door het FAVV (Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen). Dit gebeurt hoofdzakelijk naar aanleiding van specifieke meldingen. (FOD : *Federale Overheidsdienst – red.*)

Dit neemt niet weg dat er op het Vlaamse niveau een zeer intens preventief en stimulerend beleid werd ontwikkeld om het gebruik van pesticiden te beperken. Ik verwijs in dit kader naar het reductieplan pesticiden en de publiekscampagne "Zonder is Gezonder". In het MIRA-rapport 2003 (*Milieu- en Natuurrapport Vlaanderen – red.*) komt men

trouwens tot de vaststelling dat de totale verkoop van gewasbeschermingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik tussen 1990 en 2001 reeds gedaald is met 26 %.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de acties en verantwoordelijke diensten op Vlaams niveau.

Tabel – Maatregelen/beleid/acties en betrokken overheidsinstanties van de Vlaamse Gemeenschap betreffende pesticiden in de landbouw

Maatregelen/beleid/acties	Welke overheidsinstantie verantwoordelijk
Preventief beleid	
Vorming, opleiding, demonstratie	Administratie Land- en Tuinbouw (ALT)
Code goede landbouwpraktijken i.v.m. bestrijdingsmiddelen de bestaande waarnemings- en waarschuwingssystemen als preventiesystemen	Administratie Kwaliteit Landbouwproductie (AKL)
Stimulerend en innovierend beleid	
Low input of alternatieve productiemethoden stimuleren :	
– biologische landbouw : actieplan, hectaresteen, steun voor vermarkting, investeringssteun, enz. ;	ALT
– geïntegreerde teelt van pitfruit (succesvolle maatregel want hoge respons, bijna volledige pitfruitsector reeds overgegaan op IFP).	AKL
Beheersovereenkomsten in het kader van het PDPO met directe of indirecte betrekking tot pesticiden :	
– afzien van gebruik van bestrijdingsmiddelen in kwetsbare zones natuur ;	Aminal – VLM
– mechanische onkruidbestrijding ;	ALT
– vermindering gewasbeschermingsmiddelen sierteelt ;	ALT
– weidevogelbeheer ;	Aminal – VLM
– perceelsrandenbeheer ;	Aminal – VLM
– herstel, ontwikkeling en onderhoud van kleine landschapselementen ;	Aminal – VLM
– bufferbeheer ;	Aminal – VLM
– botanisch beheer.	VLM
Restrictief beleid	
Milieunormen, bv. Vlarem	Aminal
Gebiedsgericht beleid, specifieke normen voor :	
– waterwingebieden en beschermingszones ;	Aminal, Natuur en Bos en Groen
– natuurgebieden ;	
– bosgebieden ;	
– KLE en vegetaties ;	
– bufferzones.	

Maatregelen/beleid/acties	Welke overheidsinstantie verantwoordelijk
Flankerend beleid	
<ul style="list-style-type: none"> – monitoring – wetenschappelijk onderzoek op verschillende vlakken, bijvoorbeeld teeltechnisch : efficiëntere spuittoestellen seed treatment + cold storage of potato – registratie van bestrijdingsmiddelen op bedrijfsniveau, milieumodule (in voorbereiding) 	<p>VMM, IN, Aminoal, ...</p> <p>CLO, provinciale landbouwcentra, universiteiten enz.</p> <p>ALT</p>
Beleidsontwikkeling	
<ul style="list-style-type: none"> – Vlaams reductieprogramma 	Aminoal

(IFP : Integrated Fruit Production ; PDPO : Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling ; Aminoal : administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer ; VLM : Vlaamse Landmaatschappij ; KLE : kleine landschapselementen ; VMM : Vlaamse Milieumaatschappij ; IN : Instituut voor Natuurbehoud ; CLO : Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek – red.)

Al deze maatregelen moeten er mede toe bijdragen dat de biodiversiteit (dus ook de bijenpopulatie zelf) in Vlaanderen behouden blijft. Ook andere maatregelen (bijvoorbeeld in het kader van het streven naar een duurzame landbouwproductie) kunnen onrechtstreeks nuttige gevolgen hebben voor de bijenpopulatie. Ik denk hier bijvoorbeeld aan het recente initiatief tot het ondersteunen van het telen van plantaardige eiwitbronnen (zoals luzerne en grasklaver). Die zijn voor de bijen een goede voedingsbron en het voorkomt monocultuur.

In Vlaanderen worden heel wat inspanningen geleverd om indicatoren te ontwikkelen die de gevolgen van bestrijdingsmiddelengebruik op de omgeving trachten in te schatten.

De impact op bijen wordt momenteel in de Pocer indicator verwerkt (Pocer : Pesticide Occupational and Environmental Risk Indicator). De risico-indicator Pocer tracht de impact van verschillende bestrijdingsmiddelen in de landbouw te evalueren op verschillende componenten: toepasser, werknemer (die in een bespoten veld werkt), omstaander (toevallige voorbijganger tijdens en na bespuiting), persistentie, grondwater, waterorganismen, vogels, regenwormen, bijen en nuttige arthropoden.

Vormingsmogelijkheden voor imkers

Tot slot kan nog worden vermeld dat binnen het beleidsdomein Landbouw flink wat middelen gaan naar de opleiding van imkers. De imkers maken deel uit van de doelgroep van de landbouwvorming. Er zijn op dit ogenblik zeven centra erkend die zich specifiek bezighouden met het organiseren van opleidingen voor imkers. Ook andere erkende centra geven sporadisch opleidingen voor imkers.

Dit resulteerde voor 2003 in 877 uren gesubsidieerde cursussen voor imkers en 509 uren korte vormingsactiviteiten (zoals studievergaderingen, bezoeken). In 2002 waren dit 828 uren cursus en 621 uren korte vorming. De cursussen zijn vooral bestemd voor de startende imkers, hoewel er ook cursussen voor gevorderden georganiseerd worden. De korte vormingsactiviteiten zijn vooral nuttig voor de bijscholing van de gevestigde imkers. Er komen veelal zeer actuele problemen aan bod, zoals ziektebestrijding, koninginnenkweek, kwaliteitsaspecten en afzetmogelijkheden van bijenproducten.

De goede vakbekwaamheid en juiste informatie van de imkers zijn basisvoorwaarden voor de instandhouding van de imkerij en van de bijenpopulatie in Vlaanderen.

Vraag nr. 111
van 13 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Heulebeek Kortrijk – Ecologisch beheer

Om het dossier Heulebeek en de overstromingsproblemen ecologisch en in al zijn facetten aan te

pakken, is het noodzakelijk dat de verschillende overheden samenwerken.

1. Wat is de stand van zaken van de globale heraanleg en aanpak van de Heulebeek ?
2. Welke uitgaven zijn reeds gebeurd voor dit project ? Wat is de geraamde kostprijs van de resterende werken ?
3. Welke overheden werken hieromtrent samen ? Wat zijn de concrete resultaten ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft reeds meermaals vragen gesteld over de Heulebeek, onder meer vraag 183 van 28 maart 2002 en vraag 284 van 14 augustus 2002 (*resp. Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 20 september 2002, blz. 2005 ; en BVA nr. 3 van 4 november 2002, blz. 647 – red.*). In het antwoord van 28 maart 2002 werd meegedeeld dat er langs de Heulebeek niet veel meer zal gebeuren omdat de oppervlaktewaterkwantiteitsmodellering uitwees dat de effecten van een wachtbekken verwaarloosbaar waren en dat de overstromingen eigenlijk geen schade aan infrastructuur hadden veroorzaakt.

Hierna elementen van antwoord op de nieuwe vraag.

1. Er bestaat geen echt plan voor de globale heraanleg en aanpak van de Heulebeek. Het gevoerde beleid voor de Heulebeek bestaat uit :
 - een strikt onderhoud, waarbij de bestaande doorstroomsectie voortdurend gevrijwaard wordt. Dit onderhoud wordt opgenomen in de jaarlijkse onderhoudsprogramma's van de afdeling Water. Om te vermijden dat de sifon onder de R8 in Kortrijk verstopt, wordt dit jaar nog een automatisch rooster geplaatst (het budget werd vastgelegd op de begroting 2003) en zijn er plannen om een zandvang aan te leggen.
 - het ruimen van het vervuilde slib : in 2001/2002 werd ongeveer 10.000 m³ vervuild slib geruimd. In de komende jaren zal een zelfde hoeveelheid nog moeten worden verwijderd.
 - ecologische oeveraanleg, alleen als herstel van de oever noodzakelijk is door bijvoorbeeld afschuivingen. Zo werd een vak in Gullegem recentelijk aangelegd met zwakke taluds en kokosmatten.

- medewerking aan bepaalde projecten die door andere instanties worden opgezet. Zo worden de oevers van de Heulebeek in Wevelgem natuurvriendelijk aangelegd ter hoogte van een nieuw aan te leggen groenzone door de gemeente, staat een studie op het programma om het stadspark van Heule te vrijwaren van te frequente overstromingen en werden een viertal goedwerkende vooroeverbekkentjes aangelegd stroomafwaarts overstorten van Aquafin.

2. Jaarlijks wordt gemiddeld ongeveer 25.000 euro besteed aan het gewone onderhoud van de Heulebeek, met inbegrip van ruimingswerken en oeverherstellingswerken.

De ruiming van het vervuild slib in 2001/2002 kostte 720.000 euro. Een gelijkaardig bedrag zal moeten worden uitgetrokken voor de ruiming van vervuild slib in de komende jaren.

De kostprijs van het nieuw automatisch rooster aan de R8 bedraagt 225.000 euro. De aanleg van de zandvang wordt geraamd op 165.000 euro. De aanleg van de Heulebeek in het nieuwe parkje van Wevelgem wordt geraamd op 58.000 euro. Er is nog geen raming opgemaakt voor de aanleg van de Heulebeek in het park van Heule.

3. De Heulebeek wordt uitsluitend door de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) beheerd. Daarbij wordt voornamelijk met de gemeenten samengewerkt. De vooroeverbekkentjes werden door Aquafin gerealiseerd.

Vraag nr. 112 van 13 februari 2004 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Domein Molenberg Lanaken – Aankoop

De Vlaamse regering besliste dat het domein Molenberg, op het grondgebied Lanaken, wordt aangekocht in het kader van haar natuurontwikkelingsplan.

Deze aankoop zou de daar gelegen instelling voor de opvang van probleemjongeren daarenboven de kans geven haar hulpverlening dichterbij het normale woongebeuren te organiseren.

Mag ik de minister vragen waarom deze aankoop, die nochtans door de regering goedgekeurd is, zo lang uitgesteld wordt ?

Wat is de concrete verdere timing ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft in de vergadering van 19 juli 2002 de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch overheidsinstrumentarium gelast de bijzondere opdracht te geven aan LRM om de nodige middelen uit te keren en/of te reserveren voor de realisatie van het Masterplan Nationaal Park Hoge Kempen, en tevens aan LRM de bijzondere opdracht gegeven om over te gaan tot de realisatie van bepaalde onderdelen uit het Masterplan Nationaal Park Hoge Kempen (*LRM : Limburgse Reconversie maatschappij – red.*).

Met als doel uitvoering te geven aan de bovenvermelde beslissing van de Vlaamse regering werd een overeenkomst ondertekend tussen het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door Vlaams minister van Financiën en Begroting, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw en Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, en Lisom. Hiermee kreeg Lisom de opdracht over te gaan tot organisatie van de realisatie van bepaalde onderdelen uit het Masterplan. Daarnaast kreeg Lisom de opdracht over te gaan tot het verwerven van de enclave Molenbeek en kreeg LRM de taak om de nodige maatregelen te nemen opdat Lisom deze enclave kan verwerven (*Lisom : Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij – red.*).

De overeenkomst vertrouwt de realisatie van de aankoop toe aan een andere instantie dan de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) onder mijn bevoegdheid. De instantie LRM en Lisom vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting. De vraag wordt dan ook bij voorkeur gericht aan mijn collega de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie.

Vraag nr. 116
van 17 februari 2004
van de heer PATRICK LACHAERT

Beroepsprocedure bodemsaneringsdecreet – Behandelingduur

Artikel 23 van het bodemsaneringsdecreet stelt dat alle belanghebbenden tegen de beslissingen van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) in verband met het op-

stellen van een bodemsaneringsproject en in verband met de uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek en van bodemsaneringswerken, beroep kunnen aantekenen bij de Vlaamse regering.

Artikel 37 van het besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het Vlaams Reglement op de Bodemsanering (Vlarebo) werkt de procedure voor dit beroep verder uit. Deze procedure bestaat erin dat eerst wordt geoordeeld over de ontvankelijkheid van het beroep. Indien het beroep niet ontvankelijk is, moet de indiener binnen veertien dagen na ontvangst van dit beroep door de Vlaamse regering, hiervan in kennis worden gesteld. Indien het beroep wel ontvankelijk is, wordt een gemotiveerd advies gevraagd aan de Adviescommissie Bodemsanering. Binnen negentig dagen na ontvangst van het beroep dient de Vlaamse regering een gemotiveerde beslissing over het beroep te nemen.

Thans moeten wij echter vaststellen dat de afdeling Juridische Dienstverlening van het departement Leefmilieu en Infrastructuur aan de indieners van een beroep laat weten dat het onmogelijk is te bepalen wanneer een beroepsdossier op basis van artikel 23 afgehandeld kan worden. Men stelt dat bij benadering valt te verwachten dat dit begin 2005 zou zijn, en dit voor dossiers ingediend in de zomer van 2003 ! Als reden wordt het feit aangehaald dat dossiers chronologisch moeten worden afgehandeld en dat er nog een honderdtal zaken op afhandeling ligt te wachten.

Deze termijn overschrijdt in niet geringe mate de 90 dagen van artikel 37 van het Vlarebo. Deze gang van zaken is dan ook nefast voor de rechtszekerheid en zet een rem op mogelijke investeringen.

1. Hoeveel beroepsdossiers op basis van artikel 23 van het bodemsaneringsdecreet dienen nog te worden afgehandeld ?
2. Waaraan is de ontstellende vertraging bij deze afhandeling te wijten ?
3. Welke maatregelen neemt de minister om ervoor te zorgen dat de termijnen vervat in artikel 37 van het Vlarebo zullen worden gerespecteerd ?

Antwoord

De problematiek van bodemverontreiniging wordt in het Vlaamse gewest geregeld door het bodemsaneringsdecreet¹ en het Vlarebo². Artikel 18 en 23

van het bodemsaneringsdecreet maken het mogelijk om een georganiseerd administratief beroep in te stellen tegen OVAM-beslissingen bij de Vlaamse regering. Tot 31 maart 2002 behandelde de afdeling Milieuvergunningen (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het departement Leefmilieu en Infrastructuur) deze beroepen.

De wijziging van het Vlarebo van 12 oktober 2001 stelde een Adviescommissie Bodemsanering in³. De afdeling Milieuvergunningen (AMV) zou niet meer de georganiseerde administratieve beroepen behandelen. Dit werd de taak van de afdeling Juridische Dienstverlening (administratie Algemene Administratieve Diensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur) samen met de Adviescommissie Bodemsanering.

Sinds 1 april 2002 is de Adviescommissie Bodemsanering werkzaam. Standplaats van deze beroepscommissie is de afdeling Juridische Dienstverlening (AJD) van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, die ook het secretariaat van de commissie waarneemt en tevens de beslissing voorbereidt van de bevoegde minister over de beroepsdossiers.

Bij de wijziging van dossierbehandelende afdeling (2001) werd informatie ingewonnen bij de toenmalige dossierbeherende afdeling (afdeling Milieuvergunningen) zodat voor deze nieuwe taak bij de huidige dossierbeherende afdeling (afdeling Juridische Dienstverlening) voldoende personeel zou kunnen worden uitgetrokken. Volgens deze gegevens behandelde de afdeling Milieuvergunningen jaarlijks zo'n 50 dossiers met één jurist en één administratief ondersteunend personeelslid. Op basis van deze cijfers werd een project opgestart (oorspronkelijk ten laste van het MINA-fonds, nu Bestaansmiddelenfonds 99.1), waardoor een contractuele jurist en directiesecretaresse in dienst konden worden genomen (*MINA-fonds : Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*).

Bij het georganiseerd administratief bodemsaneringsberoep wordt procedureel een onderscheid gemaakt tussen de zogenaamde artikel 18- en artikel 23-beroepen. Artikel 18 bodemsaneringsdecreet regelt de beroepen die ingesteld worden tegen conformverklaring van een bodemsaneringsproject. De afhandeling van deze beroepschriften is gebonden aan vervaltermijnen. Dit betekent dat

aan het niet respecteren ervan sancties verbonden zijn, namelijk dat de bestreden beslissing wordt geacht bekrachtigd te zijn. Sinds 1 april 2002 werden 32 ontvankelijke artikel 18-beroepschriften ingediend. Zij werden alle tijdig behandeld.

¹ het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995, bij het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996, bekrachtigd bij het decreet van 4 maart 1998, en bij de decreten van 20 december 1996, 26 mei 1998 en 18 mei 2001, 18 december 2002 en 19 december 2003

² het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Bodemsanering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 19 december 1998, 9 februari 1999, 12 oktober 2001, 7 december 2001, 14 juni 2002, 17 januari 2003 en 13 februari 2004

³ artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2001

Artikel 23 van het bodemsaneringsdecreet regelt alle beroepen die ingesteld worden tegen het aanwijzen als saneringsplichtige, het niet-verlenen van het statuut van onschuldig bezitter, het niet-conform verklaren van het beschrijvend bodemonderzoek, het conform verklaren van het beschrijvend bodemonderzoek, het niet-conform verklaren van het bodemsaneringsproject, de uitvoering van de bodemsaneringswerken, ... De afhandeling van deze beroepschriften is niet gebonden aan een vervaltermijn, enkel aan een termijn van orde. Dit betekent dat indien binnen termijn geen beslissing genomen wordt, hieraan geen sancties verbonden zijn. Sinds 1 april 2002 werden 227 ontvankelijke artikel 23-beroepschriften ingediend.

Aantal nog te behandelen beroepschriften

Sinds 1 april 2002 werden 293 beroepschriften ahangig gemaakt bij de Vlaamse regering. Hiervan werden alle artikel 18-beroepen tijdig afgehandeld. Op 26 februari 2004 moeten nog 181 artikel 23-beroepen worden behandeld. Daarvan is voor 136 beroepschriften de behandelingstermijn overschreden.

Beroepen		Aantal	Onontvankelijk	Art. 18	Art. 23
2002	ingediend	87	13	12	62
	af in 2002	39	12	10	17
	af in 2003	17	1	2	14
	af in 2004	1	0	0	1
	totaal af	57	13	12	32
	hangend	30	0	0	30
	te laat	30	0	0	30
2003	ingediend	170	14	18	138
	af in 2003	43	14	17	12
	af in 2004	3	0	1	2
	totaal af	46	14	18	14
	hangend	124	0	0	124
	te laat	106	0	0	106
2004	ingediend	37	7	2	28
	af in 2004	7	7	0	0
	totaal af	7	7	0	0
	hangend	30	0	2	2
	te laat	0	0	0	0
2002-2004	ingediend	294	34	32	228
	totaal af	110	34	30	46
	hangend	184	0	2	182
	te laat	136	0	0	136

Waarom is de vertraging te wijten

Eerste moeilijkheden van juli/augustus 2002

Reeds tijdens de zomervakantie van 2002 werd duidelijk dat er meer beroepschriften ontvangen werden dan verwacht.

Ten gevolge van deze hoge instroom van beroepsdossiers was het midden 2002 nauwelijks nog haalbaar om de dossiers tijdig af te werken. Begin september 2002 was het reeds niet meer mogelijk om binnen de beroepstermijn (negentig dagen) uitspraak te doen.

Cijfers na één jaar werking

Uit het aantal dossiers dat volgens de gegevens van 9 mei 2003 aanhangig werd gemaakt (zie **bijlage 1** en **2**) en de tijd die men nodig heeft om de dossiers op een correcte wijze af te handelen op basis van de ervaring die de betrokkenen bij de afdeling Juridische Dienstverlening over de afgelopen maanden opbouwden (zie **bijlage 3**), bleek dat met de huidige bezetting van een voltijdse jurist en een halftijdse secretaresse de taak niet meer naar behoren kon worden vervuld.

Vergelijking met de cijfers van de vorige dossierbehandelende afdeling

Bij de wijziging van dossierbehandelende afdeling (2001) werd informatie ingewonnen bij de toenmalige dossierbeherende afdeling (afdeling Milieuvergunningen) zodat voor deze nieuwe taak bij de huidige dossierbeherende afdeling (afdeling Juridische Dienstverlening) voldoende personeel zou kunnen worden uitgetrokken. Volgens deze gegevens behandelde de afdeling Milieuvergunningen jaarlijks zo'n 50 dossiers met één jurist en één administratief ondersteunend personeelslid.

Reeds in augustus 2002, na zo'n vijf maanden werking, bleken een 50-tal beroepsdossiers te zijn ingediend bij de Vlaamse regering. Dit was evenveel als jaarlijks bij de toenmalige dossierbeherende afdeling. Begin september 2002 was het reeds niet meer mogelijk om binnen de beroepstermijn (negentig dagen) uitspraak te doen.

Uit exacte gegevens van de afdeling Milieuvergunningen bleek dat voor de inwerkingtreding van de huidige beroepsprocedure jaarlijks zo'n 80-100 in plaats van 50 beroepschriften werden ingediend (zie **bijlage 1**). Bovendien gebeurde de verwerking

van deze beroepschriften in de provinciale buitendiensten van de afdeling Milieuvergunningen.

Op de centrale dienst van de afdeling Milieuvergunningen in Brussel werden enkel ontwerp-ministeriële besluiten op elkaar afgestemd, zodat in elke provincie volgens dezelfde criteria ministeriële besluiten werden genomen. Daarvoor werden twee personen ingezet, waaronder één A1-jurist.

Uit het aantal dossiers dat volgens gegevens van 21 november 2003 aanhangig werd gemaakt (zie **bijlage 4**) en de tijd die men nodig heeft om de dossiers op een correcte wijze af te handelen op basis van de ervaring die de betrokkenen bij de afdeling Juridische Dienstverlening over de afgelopen maanden opbouwden (zie **bijlage 5**), bleek dat met de huidige bezetting van een voltijdse jurist en een halftijdse secretaresse de taak niet naar behoren kon worden vervuld.

Door het oprichten van de Adviescommissie Bodemsanering worden sinds 1 april 2002 bovendien meer taken uitgevoerd door de afdeling Juridische Dienstverlening dan vroeger door de afdeling Milieuvergunningen. Naast het opstellen van ontwerp-ministeriële besluiten, wordt tevens de werking van de Adviescommissie Bodemsanering gecoördineerd (voorbereiden, voorzitten, verslagen opstellen) en wordt een advies aan de minister voor Leefmilieu overgezonden.

De Adviescommissie Bodemsanering was op 21 november 2003 zo'n 20 maanden actief. Tijdens de eerste 9 maanden (april-december 2002) werd 87 maal beroep ingediend. Tijdens de daaropvolgende 11 maanden (januari-november 2003) werden 150 dossiers ingediend (zie **bijlage 4**).

Dit betekende dat op 21 november 2003 reeds 63 dossiers meer werden ingediend dan tijdens de eerste 9 werkingsmaanden in 2002. Verhoudingsgewijs werd elke anderhalve werkdag één beroepschrift ingediend of werden 47 dossiers meer ingediend dan in 2002. Ter vergelijking : tijdens het "topjaar" 2001 ontving de afdeling Milieuvergunningen (de toenmalige dossierbehandelaar) slechts 101 dossiers. Met andere woorden, tijdens die elf maanden werking ontving de Adviescommissie Bodemsanering reeds 49 dossiers meer dan tijdens het drukste werkingsjaar onder de afdeling Milieuvergunningen.

In een nota (zie **bijlage 5**) werd voorspeld dat als dit tempo zou aanhouden, dit zou betekenen dat er in 2003 zo'n 165 beroepschriften ingediend worden bij de Vlaamse regering. Waar in 2000 nog 80 beroepschriften werden ingediend, zouden in 2003

aldus zo'n 165 beroepschriften ingediend worden, met andere woorden een verdubbeling op twee jaar tijd.

Uit de recentste cijfers d.d. 26 februari 2004 (zie **bijlage 6**) blijkt bovenstaande voorspelling nog een onderschatting. In 2003 werden zomaar eventjes 170 beroepschriften aanhangig gemaakt. Ook 2004 belooft een recordjaar te worden met reeds 37 ingediende beroepschriften. Voor de betrokken afdeling is dit een onhoudbare situatie.

Ook voor de beroepers loopt de behandelingsduur op. Het zal minstens tot eind 2008 duren eer alle momenteel ingediende bodemsaneringsberoepen behandeld zijn volgens de huidige personeelsbezetting. De beroepsindieners worden terecht ongeduldig. Er werden reeds meerdere klachten aanhangig gemaakt bij de Vlaamse Ombudsman en de eigen administratie (zie **bijlage 7**).

Conclusie

Bij het bepalen van het aantal in te schakelen VTE's (*voltijdse equivalenten – red.*) voor de huidige beroepsprocedure werd enkel rekening gehouden met de "coördinerende" VTE's in Brussel en niet met het aantal VTE's die in de buitendiensten het eigenlijke werk verrichten. De berekening van het aantal in te zetten VTE's zat dus reeds van bij de start fout.

Bovendien werden door het instellen van de nieuwe beroepsprocedure meer taken toegewezen aan de huidige dossierbehandelende afdeling.

Daarenboven steeg het aantal ingestelde beroepschriften aanzienlijk. Waar de AMV over 24 maanden (april 2000-maart 2002) 197 beroepschriften ontving, of 98 op jaarbasis, ontving de AJD op 23 maanden (april 2002-februari 2004) 294 beroepschriften, of 153 beroepschriften op jaarbasis. In 2000 werden slechts 80 beroepschriften ingediend, waarvan zo'n 75 % of 61 ontvankelijke beroepen. Eind 2003 was dit aantal gestegen tot 170 beroepschriften, waarvan zo'n 91 % of 156 ontvankelijke beroepen. Dit betekent meer dan een verdubbeling van het aantal beroepen op enkele jaren.

Welke maatregelen werden reeds genomen

Overleg tussen het kabinet van de Vlaamse minister van Leefmilieu en de AJD d.d. 24 september 2002

Het probleem inzake de dossierafhandeling werd aangekaart, maar kon niet op korte termijn opge-

lost worden. Er was geen budget meer om personeel aan te werven. De Adviescommissie Bodemsanering moest verderwerken met de beschikbare personeelsmiddelen en na een jaar werking zou een globalere evaluatie gebeuren.

Overleg tussen het kabinet van de Vlaamse minister van Leefmilieu en de AJD d.d. 5 en 6 februari 2003

De tijd tussen het indienen van beroepschriften en het nemen van ministeriële beslissingen liep op. Deze toestand werd niet langer houdbaar geacht. De Vlaamse minister van Leefmilieu verklaarde zich akkoord met de aanwerving van bijkomend personeel en zou hiervoor de nodige stappen doen.

Schrijven van de Vlaamse minister van Leefmilieu d.d. 10 februari 2003 en 12 maart 2003

De Vlaamse minister van Leefmilieu verzocht de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur op 10 februari 2003 en 12 maart 2003 om over te gaan tot de aanwerving van bijkomende juristen ten behoeve van de Adviescommissie Bodemsanering.

Overleg tussen het kabinet van de Vlaamse minister van Leefmilieu, de OVAM en de AJD d.d. 6 en 7 mei 2003

In het voorjaar van 2003 bleek de achterstand betreffende de behandeling van beroepen evenredig gestegen te zijn met het aantal nieuwe aanhangig gemaakte beroepschriften.

Na overleg met het kabinet van de Vlaamse minister van Leefmilieu werd een ontwerpnota aan de Vlaamse regering opgemaakt.

Ontwerpnota van 1 mei 2003 aan de Vlaamse regering

Nieuw cijfermateriaal ondersteunde de bijkomende aanwerving van personeel ten behoeve van de Adviescommissie Bodemsanering. Er werd een dossier voorbereid om aan de Vlaamse regering voor te leggen. Het advies van de Inspectie van Financiën werd ingewonnen.

Negatief advies Inspectie van Financiën d.d. 3 juli 2003

Op 3 juli 2003 verstrekke de inspecteur-generaal van Financiën zijn advies op basis van de gegevens van 9 mei 2003.

De Inspectie van Financiën vergeleek het aantal beroepschriften dat op 9 mei 2003 de voorbije twee jaar aanhangig werd gemaakt bij de Vlaamse regering. Uit de voorgelegde gegevens stelde de Inspectie van Financiën vast dat in het laatste jaar dat de dossiers (april 2001-maart 2002) werden behandeld bij AMV, er 133 dossiers werden ingediend waarvan er 112 ontvankelijk waren.

Uit de gegevens van het eerste jaar van de afdeling Juridische Dienstverlening (april 2002-maart 2003) bleek dat 138 dossiers werden ingediend waarvan er 122 ontvankelijk waren.

Op basis van deze gegevens besloot de Inspectie van Financiën dat een bijkomende contractuele aanwerving van een jurist niet gunstig kon worden geadviseerd.

Begrotingsopmaak 2004 d.d. 8 en 9 juli 2003

In het kader van de bilaterale werd het negatief advies van de Inspectie van Financiën weerlegd. Na de bijkomende toelichting stuurde de inspecteur van Financiën mondeling zijn advies bij. Binnen het toen heersende begrotingsklimaat was het evenwel niet mogelijk om een oplossing te vinden voor het personeelsprobleem.

Overleg tussen het kabinet van de Vlaamse minister van Leefmilieu en de AJD d.d. 13 augustus 2003

Het dossier werd naar de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en de Vlaamse minister van Ambtenarenzaken gestuurd. Wegens het formele negatieve advies van de inspecteur van Financiën was het niet mogelijk het dossier bij de Vlaamse regering te agenderen.

Overleg tussen het kabinet van de Vlaamse minister van Leefmilieu en de AJD d.d. 26 september 2003

Er werd gepoogd een oplossing te vinden voor de personeelsproblematiek. Door het uitvaardigen door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting van de begrotingsrichtlijn "betere afstemming van ontvangsten en uitgaven" en de daaropvolgende aanwervingsstop konden geen nieuwe personeelsleden worden aangeworven.

Er werd besloten dat de Vlaamse minister van Leefmilieu een schrijven zou richten aan de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, waarin hij deze voorstelt enkele dringende kortetermijnmaatregelen te nemen, in afwachting van een duurzame langetermijnoplossing.

Schrijven van de Vlaamse minister van Leefmilieu d.d. 9 oktober 2003

De Vlaamse minister van Leefmilieu verzocht de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur op 9 oktober 2003 om bijkomende juristen in te zetten ten behoeve van de Adviescommissie Bodemsanering.

Schrijven van de Vlaamse minister van Leefmilieu d.d. 16 januari 2004

Door de begrotingsrichtlijn van 7 augustus 2003 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, tot betere afstemming van ontvangsten en uitgaven, en de daaropvolgende aanwervingsstop, is het onwaarschijnlijk dat de Vlaamse regering zal overgaan tot de aanwerving van bijkomend personeel. De Vlaamse minister van Leefmilieu verzocht op 16 januari 2004 bij urgentie de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur interne verschuivingen te doen binnen het departement zodat tijdelijk juristen ter beschikking gesteld worden van de Adviescommissie Bodemsanering. Een oplossing werd gevraagd voor eind januari 2004.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 69
van 6 februari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kinderopvang – Erkennen Franstalige initiatieven

Ik verneem dat de kinderopvang "Les Petits Poussins" in de Vijverstraat in Etterbeek blijkbaar erkend wordt door Kind en Gezin. Het gaat hier om een eentalig Franse instelling.

1. Kan de minister medelen hoe het komt dat Kind en Gezin dergelijke instellingen erkent ?
2. Worden er door Kind en Gezin subsidies aan betrokken instelling verstrekt ?

3. Zijn er nog andere Franstalige instellingen voor kinderopvang die door Kind en Gezin worden erkend en eventueel gesubsidieerd ?

Antwoord

1. "Les Petits Poussins" is, in tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, *niet* erkend door Kind en Gezin. Het gaat hier immers om een puur particuliere opvang, die moet beantwoorden aan de voorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1997 houdende regeling van de *melding* van opvang op bestendige wijze en een zogenaamd attest "van toezicht", hetgeen betekent dat aan een aantal "uitbatings-"voorwaarden is voldaan cfr. het ministerieel besluit van 26 februari 2003.
2. Een *niet-erkend* opvanginitiatief ontvangt geen werkings- of personeelssubsidies.
3. Er zijn geen Franstalige door Kind en Gezin *erkende* en/of gesubsidieerde opvanginitiatieven.

Vraag nr. 78
van 13 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Statistieken welzijn – Actualisering

Databanken zijn belangrijk om het beleid te volgen en te bepalen.

Vlaanderen verspreidt geregeld via de administratie Planning en Statistiek boeiende statistieken. Opvallend hierbij is dat de reeksen in verband met welzijn in de regionale databanken slechts gaan tot 1998.

Mag ik de minister vragen of er geen recentere statistieken aangaande deze aspecten van welzijn voorhanden zijn ?

Waarom worden ze hier niet gepubliceerd ?

Antwoord

Begin 2003 werd door het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur een brochure "Welzijn & Volksgezondheid in cijfers 2003" gepubliceerd. Deze brochure bevat de toen meest recent beschikbare statistieken betreffende de welzijns- en gezondheidszorg. Voor de meeste sectoren zijn

cijfergegevens tot en met 2002 beschikbaar ; voor sommige maar tot en met 2000.

Deze brochure werd toen bezorgd aan alle leden van de commissie Welzijn van het Vlaams Parlement. Voor 2004 wordt voorlopig geen actualisering van deze publicatie gepland. Indien gewenst, kan de publicatie van 2003 nog eens aan alle leden van het Vlaams Parlement worden bezorgd.

In het najaar 2003 werden, door het Informatie-steunpunt Welzijn, aan de administratie Planning en Statistiek de meest recente cijfers voor welzijn doorgegeven voor opname in de Vrind-statistieken (*Vlaamse Regionale Indicatoren – red.*). Deze zijn ook reeds te zien op de website <http://aps.vlaanderen.be/statistiek/cijfers/welzijn>. Normaal gezien verschijnt de nieuwe papieren publicatie van Vrind begin april 2004.

Vraag nr. 85
van 20 februari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

RVT St.-Augustinus Berlaar – Subsidiedossier

Het rust- en verzorgingstehuis (RVT) Sint-Augustinus in Berlaar heeft anderhalf jaar geleden een dossier ingediend met betrekking tot een nieuwbouw met zeventien RVT-kamers voor zorgbehovende ouderen.

Tot op heden mochten de initiatiefnemers geen bericht ontvangen betreffende de eventuele toekenning van subsidies voor dit project.

Kan de minister meedelen wanneer een beslissing terzake wordt verwacht ?

Antwoord

In de commissie Zorgstrategie van 25 april 2001 werd het zorgstrategisch plan van VZW Sint-Augustinus-Stijnenhof negatief geadviseerd. De VZW diende in juni 2002 een aanvulling in op het vorige plan. De commissie Zorgstrategie van 30 oktober 2002 behandelde het dossier.

Op 13 december 2002 heb ik een beslissing genomen over dit plan. In navolging van het advies van de commissie Zorgstrategie voor de voorzieningen voor bejaarden en voorzieningen in de thuiszorg heb ik het plan niet goedgekeurd. De voorziening werd hiervan onmiddellijk op de hoogte gebracht.

Het plan bevat namelijk onvoldoende elementen om het dossier goed te keuren.

De voorziening zal dus een aangepast zorgstrategisch plan moeten indienen bij VIPA, wenst men voor subsidiëring in aanmerking te komen (*VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden – red.*).

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 42
van 6 februari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlamingen in de Wereld – Subsidiëring

Eind vorig jaar deed de vereniging "Vlamingen in de Wereld" (VIW) een oproep om een abonnement te nemen op haar tijdschrift. Daarbij werd erop gewezen dat sinds 1 januari 2003 "Vlamingen in de Wereld" niet langer kan rekenen op overheidssteun voor het betrokken tijdschrift.

1. Kan de minister verduidelijken waarom de subsidie blijkbaar werd stopgezet ?
2. Ontvangt de vereniging "Vlamingen in de Wereld" andere subsidies vanwege de Vlaamse overheid ?

Antwoord

1. In de beheersovereenkomst, ondertekend op 13 juni 2003, die loopt tot eind 2005, werd bepaald dat de vereniging "Vlamingen in de Wereld" (VIW) voortaan haar middelen vooral dient aan te wenden voor het realiseren van de volgende twee doelstellingen: 1) de uitbouw van het netwerk (met bijzondere aandacht voor buitenlanders die gedurende bepaalde tijd in Vlaanderen gestudeerd of gewerkt hebben, alsook Vlamingen die werken in multilaterale organisaties, bij buitenlandse NGO's, enzovoort) en 2) de communicatiefunctie (*NGO : niet-gouvernementele organisatie – red.*). Hierbij is het belangrijk dat de website verder uitgebouwd wordt tot een gebruiksvriendelijk instrument en relevante en up-to-date informatie bevat voor Vlamingen in

het buitenland en voor Vlamingen die een langer verblijf in het buitenland plannen. Tevens publiceert VIW een tweewekelijkse tot maandelijks elektronische nieuwsbrief met relevant nieuws voor de leden.

Gelet op de doelgroep van de organisatie, meen ik dat de belangen van de Vlamingen in het buitenland bij voorkeur gediend worden via elektronische informatieverstrekking die op een wervende, duidelijke en aantrekkelijke manier wordt gebracht. Daarnaast kan VIW het tijdschrift verder blijven uitgeven (dit gebeurt ook nog), maar hiervoor verleent de Vlaamse overheid, om de hierboven vermelde redenen, geen financiële ondersteuning meer. VIW wordt aangemoedigd om ook verdere privé-sponsoring te zoeken voor de uitbouw van haar activiteiten. Momenteel is die slechts heel beperkt. Bovendien verschijnen de bijdragen en artikels, geschreven door de vaste medewerkers van VIW, steeds vaker ook op de website en worden ze ook aangekondigd in de gratis elektronische nieuwsbrief.

- De vereniging "Vlamingen in de Wereld" ontvangt sedert 2003 jaarlijks een subsidie van de Vlaamse overheid ten bedrage van maximum 250.000 euro. Andere subsidies vanwege de Vlaamse overheid worden niet toegekend.

Vraag nr. 44
van 6 februari 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Buitenlands gedetacheerde ambtenaren – Stand van zaken

Sinds de grondwetsherziening van 1993 kan Vlaanderen ambtenaren detacheren naar administraties van derde landen of regio's.

Gebeurt dit op dit ogenblik ?

Over hoeveel ambtenaren gaat het ?

Naar welke landen werden zij gedetacheerd ?

Antwoord

Tot op heden werd vanuit de administratie Buitenlands Beleid geen enkele ambtenaar gedetacheerd naar administraties van derde landen of regio's.

Vraag nr. 46
van 6 februari 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Vertegenwoordigers Vlaamse regering – Opleiding

Sinds de grondwetsherziening van 1993 kan Vlaanderen een eigen buitenlands beleid voeren en zogenaamde "vertegenwoordigers van de Vlaamse regering" sturen naar het buitenland.

Op welke manier worden deze vertegenwoordigers opgeleid voor hun opdracht ?

Wie staat in voor deze opleiding ?

Antwoord

Ik wens te benadrukken dat bij de selectie van deze personen in grote mate rekening wordt gehouden met de door hen reeds opgebouwde beroepsmatige ervaring, zodat zij snel effectief inzetbaar zijn op de betrokken post. Zo wordt bij de selectie uitdrukkelijk rekening gehouden met de affiniteit die zij reeds hebben met het ambtsgebied en met de kennis van de officiële taal/talen van het/de land(en) waar ze geaccrediteerd zijn.

Voorafgaand aan hun vertrek op post doorlopen de vertegenwoordigers een uitgebreid opleidings- en stageprogramma. Dit bestaat erin dat zij zich gedurende ongeveer één maand in Brussel inwerken in de verschillende dossiers die van belang zijn voor de behartiging door hen van de Vlaamse belangen ter plaatse. Hiertoe hebben zij strategische gesprekken met verschillende leidende ambtenaren van Vlaamse departementen, administraties en afdelingen, alsook van de belangrijkste Vlaamse openbare instellingen. Het gaat daarbij bijvoorbeeld om de administraties Buitenlands Beleid, de departementen Leefmilieu en Infrastructuur, Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, Toerisme Vlaanderen, Export Vlaanderen, enzovoort. Het doel van deze intensieve contacten is het verwerven van kennis over de stand van zaken en de eventuele aandachtspunten/uitdagingen in de verschillende dossiers die spelen tussen Vlaanderen en het betrokken ambtsgebied. De verschillende Vlaamse diensten kunnen op die manier ook rechtstreeks hun specifieke wensen en voorstellen inzake door de vertegenwoordiger te ondernemen acties meegeven. De vertegenwoordigers hebben, tijdens hun opleiding, verder ook contacten met andere actoren, zoals met de havens, provinciale overheden, Interreg-secretariaten, enzovoort.

Indien het gaat om de vervanging van een titularis op een bestaande post, wordt erop toegezien dat de overdracht van de post aan de nieuwe titularis ook ter plaatse vlot verloopt. Daarbij staat de continuïteit van de dienstverlening van de post voorop. Concreet wordt in de mate van het mogelijke voorzien in een overgangperiode van ongeveer één maand, waarbij de nieuwe titularis zich samen met zijn/haar voorganger kan inwerken in de verschillende dossiers. Zo kan de nieuwe vertegenwoordiger ook, samen met de vroegere titularis, een aantal eerste contacten leggen met de belangrijkste aanspreekpunten in het ambtsgebied. Deze werkwijze faciliteert in hoge mate de inwerking van de nieuwe titularis in de materie en in het ambtsgebied zelf.

De administratie Buitenlands Beleid staat in voor de coördinatie van de opleiding van de vertegenwoordigers. Ongeveer twee maal per jaar organiseert deze administratie bovendien additionele seminaries, waarbij alle vertegenwoordigers van de Vlaamse regering teruggeroepen worden en een aantal bijkomende opleidingen krijgen aangeboden, bijvoorbeeld rond informatica (website), boekhouding, leiding geven, protocol, enzovoort. Deze seminaries bieden hen ook de mogelijkheid opnieuw specifieke contacten aan te knopen of te versterken met de verschillende Vlaamse diensten. Naar aanleiding van elk van dergelijke seminaries wordt ook een specifieke thematische sessie georganiseerd rond één welbepaald Vlaams bevoegdheidsdomein, zoals Wetenschap en Technologie, Cultuur, Milieu, Hoger Onderwijs, enzovoort.

Dit periodiek terugroepen van de vertegenwoordigers in het buitenland heeft als doel en als resultaat dat zij goed de vinger aan de Vlaamse pols blijven houden en hun activiteiten nauw kunnen blijven afstemmen op hetgeen door de Vlaamse overheid van hen verwacht wordt.

Een nuttig neveneffect van deze gezamenlijke opleidingsprogramma's is dat zo een echte groepsgeest wordt gecreëerd onder het korps van de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering in het buitenland, alsook tussen deze vertegenwoordigers en de beleidsmedewerkers van de administratie Buitenlands Beleid, die instaan voor de follow-up van de activiteiten van de vertegenwoordigers.

Vraag nr. 47
van 6 februari 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Vertegenwoordigers Vlaamse regering – Uitbreiding

Op dit ogenblik heeft Vlaanderen "vertegenwoordigers van de Vlaamse regering" bij de EU, bij de multilaterale organisaties in Genève, en in Den Haag, Wenen, Berlijn, Parijs, Londen, Pretoria en Washington.

1. Zijn er plannen om dit aantal uit te breiden ?
2. Op basis van welke criteria ?
3. Aan welke plaatsen wordt dan gedacht ?
4. Komt Kopenhagen in aanmerking ?
5. Bestond er in het verleden een vertegenwoordiging in Japan en zo ja, waarom werd die afgebouwd ?

Antwoord

1. De Beleidsnota 1999-2004 bepaalde dat nieuwe vertegenwoordigers van de Vlaamse regering zouden worden aangeworven voor de standplaatsen Berlijn, Parijs, Londen. Daarnaast werd tijdens de voorbije legislatuur binnen de cel Multilaterale Organisaties van de administratie Buitenlands Beleid een vertegenwoordiger aangewezen voor de opvolging van de relaties van Vlaanderen met een aantal multilaterale organisaties in Genève.

Hiermee zijn de in de beleidsnota aangegeven voornemens volledig verwezenlijkt. Daarom en aangezien op dit ogenblik de legislatuur bijna ten einde loopt, zijn er op korte termijn geen plannen om dit aantal posten verder uit te breiden. Het uitwerken van eventuele verdere plannen terzake komt de volgende Vlaamse regering toe. In eerste instantie zal het Vlaams regeerakkoord het kader vormen waarbinnen hierover afspraken gemaakt zullen worden.

2. Criteria op basis waarvan een eventuele uitbreiding in het vooruitzicht gesteld kan worden, zijn onder meer : het politieke belang dat de Vlaamse regering hecht aan de relaties met het betrokken land; de intensiteit van de relaties tussen Vlaanderen en het betrokken land; het groeipotentieel van die relaties; de mogelijkheden die de installatie van een vertegenwoordiger biedt tot synergieën met andere netwerken, zoals deze van de Vlaamse economische vertegenwoordigers ; de mate waarin gebouwd kan worden op reeds aanwezige Vlaamse expertise en/of projecten, enzovoort.

Wat het netwerk van vertegenwoordigers van de Vlaamse regering betreft, zou men overigens niet enkel kunnen denken aan een geografische uitbreiding ervan, doch eveneens aan een personele versterking van reeds bestaande posten, waar het huidige werkvolume bijvoorbeeld erg hoog is.

3. Verwijzend naar het onder 1 vermelde, worden op dit ogenblik geen nieuwe standplaatsen in het vooruitzicht gesteld.
4. Ik verwijs naar het antwoord onder 3. Vraag 4 is derhalve voorbarig.
5. Op basis van nieuwe prioriteiten heeft de Vlaamse overheid een beperkte herschikking van haar diplomatieke vertegenwoordigers doorgevoerd. De vertegenwoordiger van de Vlaamse regering in Japan werd in januari 2003 overgeplaatst naar de administratie Buitenlands Beleid in Brussel en staat nu in voor de relaties met de multilaterale organisaties in Genève.

Deze herschikking gebeurde op basis van een grondige afweging van de behaalde resultaten en de globale kostprijs van een dergelijke vertegenwoordiger in Tokyo. De huidige regering is van mening dat Japan, met zijn zeer verschillende politieke structuren en een andere politieke cultuur, op diplomatiek vlak voor Vlaanderen aan belang heeft ingeboet. Het was voor de vertegenwoordiger van een deelstaat (1994-2002) echter moeilijk "deuren te openen" bij de Japanse overheid, die minder vertrouwd is met de regionale invalshoek, a fortiori op diplomatiek vlak. Daardoor kon deze vertegenwoordiger ook weinig visibiliteit opbouwen ten aanzien van de Japanse overheid ondanks zijn kennis van de taal en een zeer goede vertrouwdheid met het land.

Toen de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering in 1995 in Japan benoemd werd, was er geen uitgebouwde economische vertegenwoordiging in Japan. Export Vlaanderen, toen nog VDBH genoemd, had in 1994 drie vertegenwoordigers overgenomen van de BDBH, terwijl de Dienst Investeren in Vlaanderen pas in 1996 zijn eerste vertegenwoordiger naar Tokyo stuurde (*VDBH : Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel ; BDBH : Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel – red.*). (Inmiddels zijn dat er twee geworden.) Sinds vorig jaar zijn deze economische diensten samen gehuisvest en werken zij in synergie als proefproject voor Flanders Investment and Trade – FIT.

De vertegenwoordiging van de Vlaamse overheid in Japan wordt nu waargenomen door het FIT-kantoor en de ambassade, waarvan het eerste deel uitmaakt. Het in 1974 opgerichte Vlaams Centrum in Osaka staat sinds vorig jaar volledig in voor de vertegenwoordiging van Vlaanderen in Japan op vlak van cultuur, onderwijs, interuniversitaire samenwerking en jeugduitwisselingen. Dit Centrum sloot vorig jaar een beheersovereenkomst met de Vlaamse regering en zal een voorname rol spelen in de deelname van Vlaanderen aan de volgende wereldtentoonstelling, Expo 2005, in de Japanse prefectuur Aichi.

**Vraag nr. 48
van 6 februari 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

Vertegenwoordigers Vlaamse regering – Diplomatiek niveau

Op dit ogenblik kan Vlaanderen geen diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland aanstellen. Wel kunnen er "vertegenwoordigers van de Vlaamse regering" aangesteld worden, die dan door de federale minister van Buitenlandse Zaken in de diplomatieke lijst worden opgenomen.

Naar verluidt worden deze vertegenwoordigers onderaan op de Belgische diplomatieke lijst geplaatst, op het niveau van junior diplomaten. Dit is evenwel niet in verhouding tot de omvang van de verantwoordelijkheden van de betrokken vertegenwoordigers en het niveau waarop zij worden geworven.

Was er reeds overleg met de federale minister van Buitenlandse Zaken om verandering te brengen in deze situatie ? Wat waren de resultaten ?

Antwoord

In de eerste zin van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt gesteld dat Vlaanderen "geen diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers" in het buitenland kan aanstellen. Dit is niet helemaal correct. De vertegenwoordigers van de Vlaamse regering in het buitenland zijn wel degelijk diplomatieke vertegenwoordigers. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf ook verder vermeldt in zijn vraag, staan zij op de Belgische diplomatieke lijst en worden zij door de betrokken Belgische ambassades ook formeel voorgesteld aan het gastland als Belgische diplomaten, die de

Vlaamse regering of Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest vertegenwoordigen. De betrokken plaatselijke Ministeries van Buitenlandse Zaken nemen deze Vlaamse diplomaten dan op in hun diplomatieke lijsten, als deel uitmakend van de Belgische ambassade.

De plaats van deze vertegenwoordigers op de diplomatieke lijst is inderdaad niet steeds bevredigend en staat niet in verhouding tot de omvang van hun verantwoordelijkheden en tot hun eigenlijke (administratieve) inschaling (als directeur, A2) binnen de Vlaamse overheid.

Deze problematiek houdt verband met de titulatuur van deze vertegenwoordigers. Die titulatuur maakt het voorwerp uit van een aantal bepalingen in het samenwerkingsakkoord van 18 mei 1995 tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het statuut van de vertegenwoordigers van de gemeenschappen en de gewesten in het buitenland. Dit akkoord maakt gewag van de titels "attaché van de Vlaamse Gemeenschap" en "afgevaardigde van de Vlaamse Gemeenschap". "Attaché" kan men interpreteren als "stagair-diplomaat" en is volledig ongeschikt als titulatuur voor onze mensen. Het akkoord stelt verder dat deze benamingen het voorwerp uitmaken van afzonderlijke bilaterale afspraken tussen Vlaanderen en het federale Ministerie (nu FOD) Buitenlandse Zaken (BZ) (*FOD : Federale Overheidsdienst – red.*).

In het kader van deze gesprekken om te komen tot bilaterale afspraken, heeft Vlaanderen de afgelopen jaren zijn ongenoegen in verband met deze titulatuurkwestie systematisch onder de aandacht gebracht van BZ. Wij hebben aan de FOD BZ concrete voorstellen bezorgd die de plaats van de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering op de diplomatieke lijst gevoelig zouden verbeteren. De FOD BZ is tot nu toe echter niet bereid gevonden om op deze Vlaamse voorstellen in te gaan.

Op de vergadering van het ICBB van 25 november 2003 kondigde de federale minister van Buitenlandse Zaken aan dat de FOD inmiddels een denk-oefening op gang heeft gebracht (*ICBB : Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid – red.*). Het voorstel werd geformuleerd dat alle partijen een dergelijke oefening voor zich zouden doen waarna de resultaten zouden kunnen worden samengelegd met het oog op het formuleren van een voorstel aan de ICBB.

Vraag nr. 49
van 6 februari 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Uitbreiding Europese Unie – Gewesten

Vandaag bestaat de mogelijkheid voor Vlaanderen om een rol te spelen in de Europese werkgroepen en comités die de Europese besluitvorming voorbereiden.

Deze positie dreigt in het gedrang te komen na de toetreding van tien nieuwe lidstaten op 1 mei 2004. De plaatsen rond de Europese vergadertafel zullen dan in vele gevallen beperkt worden tot één plaats, met twee erachter gezeten secondanten per lidstaat.

In de praktijk zal het dan zeer moeilijk zijn om alle gewesten of gemeenschappen de mogelijkheid te geven hun standpunt te vertolken over de materies waarvoor ze nochtans bevoegd zijn.

Welke oplossing werkt de minister daarvoor uit ?

Werd terzake reeds overleg gepleegd met het federale niveau ?

Antwoord

De nakende uitbreiding van de Europese Unie zal inderdaad het aantal plaatsen rond de Europese vergadertafels beperken maar dit is eigenlijk reeds zo sinds 17 april 2003, datum waarop de toetredende landen werd toegestaan deel te nemen aan de vergaderingen van de Raad van de Europese Unie.

Ik heb dan ook reeds in 2003 het initiatief genomen om tezamen met de andere gemeenschappen en gewesten een voorstel tot regeling voor deze situatie uit te werken op hoog ambtelijk niveau. Dit voorstel is gebaseerd zowel op het bestaande samenwerkingsakkoord van 1994 met betrekking tot de vertegenwoordiging van België in de Raad van de EU, als op de huidige bevoegdheidsverdeling tussen het federale niveau en de gemeenschappen en gewesten. Het werd, in de vorm van een gezamenlijke "position paper" van alle gemeenschappen en gewesten, medio 2003 overgezonden aan de federale autoriteiten en heeft aanleiding gegeven tot verschillende informele contacten met de bevoegde federale autoriteiten, die worden voortgezet.

Er wordt naar gestreefd om zo spoedig mogelijk een regeling uit te werken die in de plaats zal treden van de huidige, praktische afspraken die zijn gemaakt binnen de Belgische Permanente Vertegenwoordiging m.b.t. de aanwezigheid van ambtenaren in de verschillende Raadsformaties van de Europese Unie. Het is immers zo dat voor de Vlaamse bevoegdheden, Vlaamse ambtenaren actief deelnemen aan vergaderingen van comités en werkgroepen ter voorbereiding van de Raad.

Vraag nr. 50
van 6 februari 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Uitbreiding Europese Unie – Samenwerkingsproject Oost-Europa

Op welke wijze zal de toetreding van tien nieuwe lidstaten tot de Europese Unie een invloed hebben op het "Programma voor Samenwerking met Oost- en Centraal-Europa" dat in 1992 werd opgestart ?

Blijven de projecten onverkort doorlopen ?

Worden er nieuwe projecten opgestart in de zogenaamde buitengordel (Oekraïne, Moldavië, de Balkanlanden, ...) ?

Om welke projecten gaat het concreet ?

Antwoord

1. Aangezien 2004 voor de EU en de nieuwe lidstaten een overgangsjaar wordt, opteerdten ook wij voor een overgangsfase in onze samenwerking met deze landen en het gebruik dat daarbij wordt gemaakt van het "Samenwerkingsprogramma". Voor het volgende regeerakkoord doet de administratie Buitenlands Beleid voorstellen voor een vernieuwde visie op onze samenwerking met de nieuwe EU-lidstaten.

De doelstellingen van het Samenwerkingsprogramma konden niet onveranderd blijven bij de gewijzigde relatie van deze landen ten opzichte van de EU en Vlaanderen. Zowel de noden, opportuniteiten als verplichtingen zullen wederzijds grondig worden gewijzigd.

Anderzijds blijven de afspraken die door Vlaanderen werden gemaakt in het kader van de bilaterale verdragen wel grotendeels van kracht. Bovendien hebben wij er alle belang bij het kapitaal aan goede relaties, netwerken, ..., dat in

de loop der jaren werd opgebouwd, niet te laten verloren gaan. Ik wil deze relaties in stand houden en verstevigen.

Uit de studie die ik liet uitvoeren over het "toekomstperspectief voor een Vlaams beleid in Centraal- en Oost-Europa" bleek dat het Vlaamse middenveld zeer sterk aandringt op een voortzetting van de acties in Centraal- en Oost-Europa. Ook uit de bevraging van andere doelgroepen bleek dat we onze belangstelling voor en onze inzet van middelen in deze regio niet mogen verzwakken.

Daarom heb ik in dit overgangsjaar een beperkt budget bewaard voor de ondersteuning – in elk van de acht betrokken nieuwe lidstaten – van een aantal prioritaire projecten. Voor de twee toekomstige lidstaten – Roemenië en Bulgarije – achtte ik het nuttig dezelfde objectieven, procedures en budget te handhaven die in 2003 reeds van toepassing waren.

2. De projecten die in de periode 2001-2003 werden vastgelegd, konden maximaal drie jaar lopen. De financiering ervan werd volledig aangerekend op de budgetten van de respectieve vastleggingsjaren. Uiteraard blijven deze projecten doorlopen. Voor aanrekening op het budget van 2004 werd eind 2003 een oproep gericht aan potentiële projectpromotoren om voor Centraal- en Oost-Europa projecten in te dienen.

Deze nieuwe projectaanvragen zullen in de loop van het voorjaar worden geëvalueerd.

3. Vermits een hele reeks nieuwe buurlanden van de EU zich aandienen, ben ik ervan overtuigd dat Vlaanderen hiermee rekening moet houden. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, werd in de begroting 2004 een beperkt budget ingeschreven voor projecten met de landen van de buitengordel. Ik heb besloten in de loop van het jaar 2004, door middel van een beperkt aantal proefprojecten, onze aanwezigheid in de buitengordel uit te bouwen. In de eerste fase zal worden gewerkt in Rusland (regio Sint-Petersburg), in Oekraïne en in Kroatië.

Dit wordt een overgangsjaar, waar met een beperkt budget enkel een aantal proefprojecten kunnen worden gefinancierd. Met het oog op een nieuw regeerakkoord zal de administratie Buitenlands Beleid een voorstel doen voor een gecoördineerd en coherent beleid ten aanzien van de gehele regio in de toekomst.

4. Bij de oproep voor indiening van projecten voor Centraal- en Oost-Europa werd ook een vraag gevoegd om projecten in te dienen voor de aangehaalde landen uit de buitengordel. Zowel inzake de oproep als de beoordeling en de selectie wordt dezelfde procedure gevolgd als bij het Samenwerkingsprogramma Centraal- en Oost-Europa. De indieningstermijn liep tot 30 januari.

Deze projecten worden op Vlaams niveau door het adviescomité geëvalueerd en nog voor zomer zal ik een beslissing nemen over de projecten die kunnen worden gefinancierd.

Vraag nr. 51
van 6 februari 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Benoeming federale diplomaten – Betrokkenheid

Op dit ogenblik worden de Belgische diplomaten aangesteld door de federale regering.

Belgische diplomaten vertegenwoordigen evenwel niet alleen het federale niveau, maar ook de gemeenschappen en gewesten. Deze bevinden zich niet onder, maar naast het federale niveau.

Het ligt dan ook voor de hand dat de gemeenschappen en gewesten betrokken zouden worden bij de benoeming van de diplomaten die namens de federatie en de componenten van de federatie optreden.

Heeft de minister deze problematiek reeds besproken met zijn federale collega ?

Antwoord

Voor de betrokkenheid van de deelstaten bij de benoeming van federale diplomaten bestaat geen juridische basis. Zo is geen enkele bepaling in dat verband opgenomen in het samenwerkingsakkoord van 18 mei 1995 tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het statuut van de vertegenwoordigers van de gemeenschappen en de gewesten in het buitenland en evenmin in de andere samenwerkingsakkoorden tussen de federale en de Vlaamse overheid over de andere vertegenwoordigers van Vlaanderen in het buitenland.

Ik ben het met de Vlaamse volksvertegenwoordiger eens dat het van federale loyaliteit zou getui-

gen indien de deelstaten bij de benoeming van ambassadeurs op bepaalde, voor hen belangrijke en prioritaire standplaatsen geconsulteerd zouden worden. Ik denk hierbij aan de benoeming van de Permanente Vertegenwoordigers van België bij de Europese Unie, de Unesco en de Raad van Europa, waar belangrijke bevoegdheidsdomeinen van de deelstaten aan de orde zijn, of bij de benoeming van ambassadeurs in onze buurlanden of de landen waarmee Vlaanderen een exclusief verdrag heeft gesloten (*Unesco : United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization – red.*).

Deze problematiek heeft geen voorwerp uitgemakt van besprekingen met mijn federale collega.

Vraag nr. 52
van 6 februari 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid – Werking

1. Kan de minister medelen hoe de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid – ICCB is samengesteld?

Hoeveel/welke leden telt de conferentie?

Hoeveel afgevaardigden van de Vlaamse regering maken er deel van uit?

2. Wat zijn de bevoegdheden?
3. Hoe verloopt de besluitvorming?
4. Wat zijn de gevolgen van een gebrek aan consensus?
5. Wie neemt het secretariaat van de conferentie waar?

Antwoord

1. Artikel 31bis, eerste lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen luidt als volgt :

"Het Overlegcomité kan, met het oog op het bevorderen van het overleg en de samenwerking tussen de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, gespecialiseerde comités oprichten, "interministeriële conferenties" genoemd en samengesteld uit leden van de (federale) regering

en van de executieven (lees : regeringen) van de Gemeenschappen en Gewesten."

Voor de gemeenschapsbevoegdheden waarvan de uitoefening door de Franse Gemeenschap overeenkomstig artikel 138 van de Grondwet is overgedragen aan het Waals Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie (FGC), kan er een afvaardiging zijn van het college van de FGC.

De grondregels van de werking en de samenstelling van de interministeriële conferenties zijn vastgesteld in het protocol van 6 februari 1990 tot regeling van de onderscheiden vormen van samenwerking tussen de regering en de executieven (BS 3 mei 1990) en in de omzendbrief van 12 september 1995 (BS 4 oktober 1995 – de omzendbrief van 27 oktober 1999 bevat een aantal bijkomende interministeriële conferenties).

Tijdens de bijeenkomst van de Vlaamse regering van 13 februari 2004 werd de vertegenwoordiging van de Vlaamse regering in de verschillende interministeriële conferenties herzien en werd ikzelf, als Vlaams minister bevoegd voor het Buitenlands Beleid en de Europese Aangelegenheden, als vertegenwoordiger in de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) aangewezen.

De volgende ministers hebben op dit ogenblik in de ICBB zitting :

- L. Michel, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken, voorzitter van de ICBB ;
- P. Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government ;
- A. Flahaut, minister van Landsverdediging ;
- H. Hasquin, minister-president van de regering van de Franse Gemeenschap ;
- K.-H. Lambertz, minister-president van de regering van de Duitstalige Gemeenschap ;
- F. Ries, staatssecretaris voor Europese en Buitenlandse Zaken, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken ;
- J. Simonet, minister-voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke regering ;

- E. Tomas, minister-voorzitter van het college van de Franse Gemeenschapscommissie ;
- J.-C. Van Cauwenberghe, minister-president van de Waalse regering ;
- G. Vanhengel, minister van Externe Betrekkingen van de Brusselse Hoofdstedelijke regering ;
- M. Verwilghen, minister van Ontwikkelings-samenwerking.

In normale omstandigheden maak ik dus als enige afgevaardigde van de Vlaamse regering deel uit van de ICBB. Ik word daarbij bijgestaan door een medewerker. Ik kan evenwel ook collega's uitnodigen wanneer in de conferentie problemen behandeld worden die tot hun bevoegdheden behoren. Gelet op het principe van de consensus, is het overigens niet van belang hoeveel leden van de Vlaamse regering deelnemen aan de vergadering.

2. Artikel 31bis, tweede lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980, zoals gewijzigd bij wet van 5 mei 1993, luidt als volgt :

"In ieder geval richt het Overlegcomité een Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid op. In deze Interministeriële Conferentie informeert de (federale) Regering de Executieven (lees : Regeringen) regelmatig over het buitenlands beleid, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van een Executieve (lees: Regering)."

De omzendbrief betreffende de interministeriële conferenties drukt hun rol als volgt uit :

"De interministeriële conferenties hebben geen enkele dwingende beslissingsmacht, maar zijn het meest aangepaste instrument voor een soepel en efficiënt overleg tussen de betrokken overheden, met eerbiediging van de autonomie van elk van hen.

Zij kunnen niet alleen het forum zijn voor de uitwerking van de samenwerkingsakkoorden waarvan sprake in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, maar ook de plaats om aan de diverse medewerkingsprocedures die voorzien zijn in de wetten tot hervorming der instellingen, een vaste vorm te geven."

Een aantal artikelen uit de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI) en uit de samenwerkingsakkoorden inzake het buitenlands beleid van de deelstaten kennen de ICBB bovendien, naast de wederzijdse informatie-uitwisseling over het buitenlands beleid, een specifieke rol toe. In een aantal gevallen hechten zij aan de beslissingen van de ICBB dan wel degelijk rechtsgevolgen.

- Art. 81, § 3 BWHI : het zoeken naar een consensus bij bezwaren tegen het sluiten van een exclusief verdrag van een gemeenschap of een gewest.
- Art. 81, § 7 BWHI : de dagvaarding van een internationale rechtspersoon voor een internationale of supranationale rechtbank in een geschil dat betrekking heeft op exclusieve gemeenschaps- of gewestbevoegdheden.
- Art. 81, § 8 BWHI : het zoeken naar een consensus over de opzegging van een in artikel 167, § 5 van de Gecoördineerde Grondwet bedoeld verdrag.
- Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten met betrekking tot de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in de ministerraad van de Europese Unie (BS 17 november 1994) : het zoeken naar een consensus over de standpuntbepaling voor de Raad van de Europese Gemeenschappen in het geval van blijvend gebrek aan overeenstemming binnen de coördinatie door de directie-generaal Europese Zaken en Coördinatie (art. 4), de "beurtrol" inzake de vertegenwoordiging in de Raadsvergaderingen (art. 7), het opstellen van een lijst van ministers die België kunnen verbinden in de Raad (art. 8) en de herziening van het samenwerkingsakkoord (art. 14).
- Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen (BS 23 mei 1996) : beslissingen inzake het aangaan van onderhandelingen (art. 1-2), het vaststellen van het gemengde karakter, op advies van de "werkgroep Gemengde Verdragen" (art. 4), het verloop van de onderhandelingen (art. 7), het ondertekenen (art. 8) en beraadslagingen in geval van moeilijkheden bij de parlementaire instemming met een gemengd verdrag (art. 11) en de herziening van het samenwerkingsakkoord (art. 19).
- Samenwerkingsakkoord van 17 juni 1994 tussen de federale staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestelijke economische en handelsattachés en de modaliteiten op het vlak van de handelspromotie (BS 26 oktober 1994) : overleg met betrekking tot de toepassing van het samenwerkingsakkoord (art. 22) en de herziening van het samenwerkingsakkoord (art. 24) – in voorkomend geval worden de gewestministers bevoegd voor Buitenlandse Handel uitgenodigd.
- Kaderakkoord van 30 juni 1994 tot samenwerking tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten over de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België bij de internationale organisaties waarvan de werkzaamheden betrekking hebben op de gemengde bevoegdheden (BS 19 november 1994) : het bepalen van het Belgische standpunt indien de daartoe opgerichte werkgroep ad hoc geen eensgezindheid bereikt (art. 7) en de herziening van het samenwerkingsakkoord (art. 12).
- Samenwerkingsakkoord van 11 juli 1994 tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten over de rechtsgedingvoering voor een internationaal of supranationaal rechtscollege in een gemengd geschil (BS 1 december 1994) : kennisname van een "gemengd" geschil (art. 3), bereiken van consensus over dagvaarding (art. 5-6), bereiken van consensus over afstand van geding (art. 10) en de herziening van het samenwerkingsakkoord (art. 11).
- Samenwerkingsakkoord van 5 april 1995 tussen de federale staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met betrekking tot het internationaal milieubeleid (BS 13 december 1995): het zoeken naar een consensus bij onenigheid in het Coördinatiecomité Internationaal Milieubeleid (CCIM) indien het gaat om een zaak die implicaties heeft voor horizontale beleidspunten eigen aan het buitenlands beleid van België (art. 7, §1) en kennisname van de notulen van het CCIM (art. 11).
- Samenwerkingsakkoord van 18 mei 1995 tussen de federale staat, de gemeenschappen en

de gewesten betreffende het statuut van de vertegenwoordigers van de gemeenschappen en de gewesten in de diplomatieke en consulaire posten : overleg met betrekking tot de toepassing van het samenwerkingsakkoord (art. 15) en de herziening van het samenwerkingsakkoord (art. 17).

- De herziening van het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen (BS 17 december 1996 – art. 4), het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie m.b.t. de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in de Ministerraad van de Europese Gemeenschap (BS 17 november 1994 – art. 4), het akkoord tot samenwerking van 1 juli 1994 tussen de federale staat, de gemeenschappen, de gewesten en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie over de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België bij de internationale organisaties waarvan de werkzaamheden betrekking hebben op gemengde bevoegdheden (BS 19 november 1994 – art. 7) en van het samenwerkingsakkoord van 18 mei 1995 betreffende het statuut van de vertegenwoordigers van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in de diplomatieke en consulaire posten (art. 4).

Tot slot draagt ook het voorbehoud dat België formuleerde bij de ondertekening van de Europese kaderconventie inzake de bescherming van nationale minderheden de ICBB op om een consensus te bereiken over de definitie van het begrip "nationale minderheid".

Voor een relatief recent overzicht van concrete activiteiten van de ICBB verwijs ik naar het antwoord van de heer Jaak Gabriels, toenmalig Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting op vraag nr. 9 van de heer Freddy Sarens van 24 oktober 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden, 2002-2003, nr. 5, blz. 1091).

3. De voorzitter van de ICBB roept de conferentie samen op eigen initiatief, op het verzoek van een van haar leden, van de federale regering,

van een gemeenschaps- of gewestregering of van het Overlegcomité.

De besluitvorming geschiedt volgens de procedure van de consensus. Het is gebruikelijk dat er eerst overeenstemming wordt bereikt over een aangelegenheid in het kader van een werkgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers van de leden van de ICBB, zoals de werkgroep Gemengde Verdragen, en dat dit nadien wordt bekrachtigd door de ICBB.

4. Behoudens andersluidende regels, heeft het gebrek aan consensus tot gevolg dat er geen beslissing kan worden genomen door de ICBB.

De situatie is evenwel anders in het geval van art. 81 § 3 BWHI (de schorsing eindigt en het exclusieve verdrag kan worden gesloten), art. 81 § 7 BWHI (de Koning dagvaardt onverwijld de internationale rechtspersoon) art. 81 § 8 BWHI (de Koning onderhandelt over een eventuele gedeeltelijke opzegging van het verdrag) en het samenwerkingsakkoord van 11 juli 1994 tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten over de rechtsgedingvoering voor een internationaal of supranationaal rechtscollege in een gemengd geschil (art. 3, tweede lid : de voorzitter van de ICBB waakt erover dat de naleving van de procedure niet tot gevolg heeft dat de dagvaarding niet binnen de gestelde termijnen kan worden ingediend).

Bij een aanhoudende blokkering kan een aangelegenheid worden voorgelegd aan het Overlegcomité, met inachtneming van het inwendig reglement van dit comité (BS 4 oktober 1995).

5. Het secretariaat van de ICBB wordt waargenomen door de diensten van de voorzitter, dit wil zeggen door een medewerker van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking. In de praktijk gebeurt dit door de dienst S0.3 "Kruispunt Gewesten en Gemeenschappen". Deze dienst is verantwoordelijk voor het doorzenden van de vergaderdata, agenda, stukken en notulen aan de leden van de ICBB en aan de centrale secretarie van het Overlegcomité.

De centrale secretarie van het Overlegcomité, ressorterend onder de kanselarij van de eerste minister, staat, zoals voor alle andere interministeriële conferenties, in voor de registratie en elektronische archivering van alle documenten en de notulen van de ICBB.

Binnen de perken van art. 6, § 1 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur kan eenieder de agenda en de notulen van de interministeriële conferenties inzien, terzake uitleg krijgen en mededeling in afschrift ervan ontvangen.

Vraag nr. 53
van 6 februari 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Buitenlandse betrekkingen – Hoofdtal

In de diplomatie wordt zowel het Engels als het Frans gebruikt.

1. Heeft Vlaanderen een duidelijke keuze gemaakt tussen beide talen als hoofdtal voor zijn buitenlandse betrekkingen ?
2. Zijn er terzake richtlijnen gegeven aan de vertegenwoordigers van Vlaanderen in het buitenland ?

Antwoord

1. De keuze tussen het Frans en het Engels dient voor de buitenlandse betrekkingen van Vlaanderen vooral te gebeuren op functionele gronden. Met het oog op een maximale resultaatgerichtheid van de dialoog die Vlaanderen in internationaal verband aanknoopt, wordt het Frans of het Engels gehanteerd, naargelang de kennis van de taal door de betrokken Vlaamse ambtenaar en naargelang de kennis van de taal door de betrokken buitenlandse gesprekspartner. Zo verdient het bijvoorbeeld de voorkeur met een Franse gesprekspartner het Frans te hanteren, in de mate dat de Vlaamse betrokkene in staat is zich in die taal uit te drukken. Hetzelfde geldt, mutatis mutandis, voor een land waar het Engels de officiële taal is, of de tweede belangrijkste taal.

Aangezien de buitenlandse betrekkingen van Vlaanderen in eerste instantie resultaatgericht dienen te zijn, is het ten zeerste aangewezen geen onwrikbare, voorafgaande keuze te maken tussen beide talen. Nu eens verdient het Frans duidelijk de voorkeur, dan weer biedt het Engels de grootste kans op resultaten.

Indien in een situatie op functionele gronden beide talen gehanteerd kunnen worden, wordt steeds bij voorkeur gebruik gemaakt van het

Engels. Derwijze kan ten aanzien van de buitenlandse partner alvast de indruk worden weggenomen dat België een ééntalig Franstalig land is.

2. De vertegenwoordigers van de Vlaamse regering hanteren in hun contacten met de plaatselijke autoriteiten en andere betrokkenen uiteraard in de mate van het mogelijke in eerste instantie de taal van het gastland.

Bij de selectie van de vertegenwoordigers wordt uitdrukkelijk rekening gehouden met hun kennis van die taal. Los van hun ambtsgebied worden alle kandidaat-vertegenwoordigers bij de selectieproeven grondig getest op hun mondelinge en schriftelijke kennis van het Frans en het Engels. Voor het overige gelden voor de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering dezelfde principes als deze vermeld onder 1.

Vraag nr. 55
van 13 februari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ambassades – Nederlands

Wie op het web surft, komt tot de vaststelling dat de ambassade van Oekraïne in ons land over een webstek beschikt (www.ukraine.be). Deze webstek heeft echter niet alleen uitsluitend een Franstalige domeinnaam, maar is eveneens in het Frans opgesteld, met dien verstande dat op deze webstek sporadisch ook berichten in andere talen te vinden zijn, maar niet in het Nederlands.

Recentelijk ontving ik nog een eentalig Franse uitnodiging van de Iraanse ambassade om de verjaardag van de Iraanse revolutie te vieren.

Het zijn maar twee van de talrijke voorbeelden waaruit blijkt dat er bij de ambassades in dit land nog veel onwetendheid en/of onbegrip bestaat aangaande de gevoeligheden in Vlaanderen met betrekking tot het niet-gebruik van de meerderheidstaal.

De Vlaamse regering werd hierover vroeger al aangesproken.

Kan de minister een overzicht verstrekken van de initiatieven die ze sedert haar aanstelling heeft genomen teneinde het gebruik van het Nederlands door diplomatieke posten in dit land te bevorderen ?

Antwoord

In het kader van een goede bilaterale samenwerking heeft mijn voorganger beslist om begin 2002 gratis taalcursussen Nederlands te organiseren voor de bilaterale ambassadeurs.

De grote belangstelling (23 deelnemers) enerzijds en de lovende commentaren van de ingeschreven ambassadeurs anderzijds, vormden een aanzet tot een herhaling van dit initiatief. Mede op specifieke vraag van sommige ambassadeurs werd in het najaar van 2002 een nieuwe initiatiecursus georganiseerd. Bovendien werd ook een vervolgcursus op de eerste voorjaars sessie georganiseerd. Zowel de tweede lessenreeks als de vervolgcursus kenden opnieuw een overweldigend succes. Er waren respectievelijk 7 en 19 deelnemers.

Bij mijn aanstelling heb ik dan ook beslist dit initiatief voort te zetten. In het najaar van 2003 werd de initiatiecursus een derde maal georganiseerd. Alle ambassadeurs die de initiatiecursus nog niet hebben gevolgd, kregen een uitnodiging toegestuurd. Er zijn 9 deelnemers aan deze nieuwe lessenreeks.

Inmiddels blijkt uit de dagdagelijkse contacten dat dit initiatief sterk heeft bijgedragen tot een betere bekendmaking en beeldvorming van Vlaanderen bij de doelgroep. De ambassadeurs kunnen immers de Nederlandstalige informatiebronnen raadplegen om op de hoogte te blijven van de actualiteit in Vlaanderen. Bovendien worden ze aangespoord om zich verder te vervolmaken in de kennis en het gebruik van de Nederlandse taal, wat de kans op het ontstaan van problemen met betrekking tot het begrijpen van onze Nederlandstalige briefwisseling gevoelig vermindert.

Weldra zal ook een opvolgingscursus starten voor de ambassadeurs die eind 2003 een initiatiecursus hebben gevolgd.

**Vraag nr. 59
van 20 februari 2004
van de heer JAN PENRIS**

Futura-project – Subsidiëring

Het "Futura"-project is een project dat is ontwikkeld door de Economische Raad voor Oost-Vlaanderen in samenwerking met twee Roemeense partners. Het heeft als doel "het opstarten van een vormings- en trainingscentrum voor starters en KMO-managers in Roemenië en de organisatie

van management- en trainingsprogramma's, consultancy voor KMO-managers, begeleiding van starters". De activiteiten vinden plaats zowel in Vlaanderen als in Roemenië.

Het project wordt volgens de website van de provincie Oost-Vlaanderen ook gefinancierd door de Vlaamse regering. In september 1999 zou het project zijn goedgekeurd door de regering en op 1 november 1999 zou het zijn opgestart.

1. In het kader van welk programma subsidieert de Vlaamse regering het "Futura"-project ?
2. Kan de minister een kopie bezorgen van de betrokken beslissing van de Vlaamse regering ?
3. Kan de minister een kopie bezorgen van het dossier op basis waarvan de regering het project goedkeurde ?
4. Welk bedrag werd door de Vlaamse regering ter beschikking gesteld van het "Futura"-project ?
5. De looptijd van het project zou aanvankelijk drie jaar bedragen. Is het project inmiddels beëindigd of loopt het nog ?
6. Werd er achteraf enige controle uitgevoerd op de besteding van het geld en zo ja, wat waren de bevindingen ?

Antwoord

1. Het "Futura"-project werd gesubsidieerd in het kader van het Vlaams Samenwerkingsprogramma voor Centraal- en Oost-Europa (besluit van de Vlaamse regering d.d. 10 mei 1995).
2. Gelieve als **bijlage 1** de kopie van het besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 te vinden.
3. Gelieve als **bijlage 2** de kopie van het dossier te vinden.
4. De Vlaamse regering heeft een bedrag van maximaal 282.969,22 euro voor het project ter beschikking gesteld.
5. Het project werd inmiddels beëindigd en op huidig moment wordt door de afdeling Inspectie Economie van de administratie Economie een inspectie met betrekking tot de aanvraag tot uitbetaling van het saldo uitgevoerd.

6. De controle op de besteding van de subsidie wordt door de afdeling Inspectie Economie van de administratie Economie uitgevoerd. Het controleverslag is nog niet ter beschikking.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 80
van 13 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Voorzitter VHM – Functionering

Op 4 november 2003 heb ik een interpellatie tot de minister gericht over het functioneren van de voorzitter van de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) (Handelingen C45 van 4 november 2003, blz. 20-29).

Ik heb toen de aandacht van de minister gevestigd op een viertal dossiers waarin de voorzitter van de raad van bestuur van de VHM duidelijk zijn bevoegdheid te buiten was gegaan, door zijn eigenge-reid optreden de prerogatieven van zijn eigen raad van bestuur had veronachtzaamd, ambtenaren had gedesavouéerd en zelfs bewust bepaalde regels had miskend :

- actieve interventie in de uitbetaling van een commissaris die niet meer in functie was ;
- onterechte toewijzing van een woning aan de directeur-zaakvoester van de maatschappij Het Lindenhof van Blankenberge ;
- interventie, tegen de regels in, m.b.t. de verloning van de directeur van de maatschappij van Berlare ;
- controle op de funderingswerken van tien seniorenwoningen van dezelfde maatschappij van Berlare.

In zijn antwoord liet de minister verstaan dat de voorzitter inderdaad zijn boekje in bepaalde dossiers te buiten was gegaan, maar dat ondertussen de puntjes op de i waren gezet.

Voorts verklaarde de minister dat een aantal van de aangehaalde dossiers nog hangende was.

Hij wees er ook op dat, wat de concrete dossiers betreft, hij diende uit te gaan van de kennis waarover hij toen beschikte en dat mettertijd wel zou blijken hoe de vork precies in de steel zat.

1. Weet de minister nu wel al hoe de vork in de steel zit ?

Heeft hij hiertoe een onderzoek bevolen ? Wat waren in voorkomend geval de bevindingen ?

2. Hebben de bedoelde dossiers inmiddels hun definitief beslag gekregen ?

Indien dat het geval is, zou ik graag de definitieve beslissing per dossier kennen, met bijbehorende motivatie.

Antwoord

1. Er werden geen specifieke onderzoeken naar de rol van de voorzitter van de VHM in de betrokken dossiers gevoerd. Zoals ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds heb meegedeeld in antwoord op zijn interpellatie op 4 november 2003 omtrent het functioneren van de voorzitter van de VHM, heeft de voorzitter formeel geen enkele beslissing in die dossiers genomen ; al de beslissingen werden op het niveau van de raad van bestuur genomen.

Om in de toekomst misverstanden te voorkomen, werden de bevoegdheden van de verschillende organen van de VHM ten opzichte van het beleid, de SHM's en SKV's, het personeel en elkaar duidelijk afgebakend en besproken op de raad van bestuur van 25 november 2003 (*SHM : socialehuisvestingsmaatschappij ; SVK : sociaal verhuurkantoor – red.*).

2. Actieve interventie in de uitbetaling van een commissaris die niet meer in functie was

Zoals ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds heb meegedeeld in antwoord op zijn interpellatie van 4 november 2003, werd de bedoelde VHM-commissaris inderdaad doorbetaald, alhoewel hij niet langer in functie was. Deze kwestie werd echter op verzoek van de waarnemend administrateur-generaal onderzocht door de interne audit van de VHM, die bevestigde dat op de uitbetaling niets kon wor-

den aangemerkt. De zaak werd dan ook als afgehandeld beschouwd.

Onterechte toewijzing van een woning aan de directeur-zaakvoerster van de maatschappij Het Lindenhof van Blankenberge

Op 28 oktober 2003 besliste de raad van bestuur van de VHM met een aangetekend schrijven het beheersorgaan van de socialehuisvestingsmaatschappij Het Lindenhof in Blankenberge te onderzoeken het huurcontract met de directeur, voor de woning L. Dujardinstraat 21, onmiddellijk te beëindigen. De woning moet op 1 juli 2004 effectief verlaten zijn. De huisvestingsmaatschappij heeft inmiddels aan de VHM meegedeeld dat aan betrokkene de huuropzeg werd betekend. Zij zal de woning uiterlijk op 1 juli 2004 verlaten.

Interventie, tegen de regels in, m.b.t. de verloning van de directeur van de maatschappij van Berlare

Op 5 december 2003 heeft de raad van bestuur van de betrokken SHM namelijk een beslissing getroffen waarbij de verloning van de directeur in overeenstemming werd gebracht met de desbetreffende beslissingen van de raad van bestuur van de VHM van 14 januari en 25 februari 2003. Per 1 januari werd derhalve het loon van de directeur verlaagd. Aangezien de SHM reeds was overgegaan tot de uitbetaling van de niet-goedgekeurde verloning sedert 1 november 2002, dient zij evenwel nog de nodige schikkingen te treffen omtrent het terugvorderen van de onrechtmatig uitgekeerde bedragen. Een voorstel vanwege de raad van bestuur van de SHM wordt eerstdaags verwacht.

Controle op de funderingswerken van tien seniorenwoningen van dezelfde maatschappij van Berlare

Het betrokken dossier (bouw van 10 woningen in Berlare, Raapveld fase 2) kan inderdaad als afgehandeld beschouwd worden.

Bij de afrekening van de werf bleek dat de verrekening van de funderingen als nulstaat was ingeschreven, waarna op vraag van de VHM steekproeven werden uitgevoerd. Daaruit kon worden afgeleid dat de fundering afweek van het geplande, waarna een discussie over de te verrekenen hoeveelheden ontstond tussen de architect in opdracht van de SHM en de diensten van de VHM.

Deze discussie sleepte aan omdat er enkele keren herrekend moest worden. Ten slotte kon worden overeengekomen dat in plaats van een nulstaat de verrekening een bedrag in min moest omvatten (in het voordeel van de SHM).

Tijdens de vergadering op 15 december 2003 met alle betrokken partijen waaronder de aannemer en zijn raadsman, heeft de VHM haar standpunt, intussen bijgetreden door de SHM en haar architect, nogmaals bevestigd, met name dat de voorgestelde afrekening van de vermoedelijke hoeveelheden (onder meer de funderingen) ten bedrage van 10.599,36 euro onaanvaardbaar bleef. De aannemer was niet akkoord maar gaf te kennen geen juridische procedure te zullen starten. Begin januari 2004 werd door de SHM een gewijzigde afrekening ingediend ten bedrage van 1.910,02 euro waarbij wel aanvaardbare hoeveelheden berekend zijn. De VHM heeft dan ook deze afrekening goedgekeurd op 26 januari 2004. Het verschil, namelijk 8.689,34 euro, is het resultaat van de betwiste verrekening.

De voorzitter van de VHM is, nadat hem bij aanvang van de discussie door de SHM gevraagd was te bemiddelen en nadat hij daarop de partijen heeft gevraagd samen te overleggen, op geen enkele wijze meer betrokken geweest in de bespreking omtrent de betwiste verrekening.

**Vraag nr. 83
van 13 februari 2004
van de heer ERIK MATTHIJS**

Waterski – Overleg

Op 26 maart 2003 was er overleg met de watersporten over de vergunningsproblemen, de voorname knelpunten inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu (Vlarem), en de noodzakelijke infrastructuur om de sport te kunnen beoefenen.

Waterskiën in plassen, vijvers en meren is in Vlaanderen bijna niet meer mogelijk (klasse 1-vergunning, geluidsnormen, etc.).

Wat zijn de resultaten van dit overleg ?

Antwoord

Na 26 maart 2003 hebben nog verschillende vergaderingen plaatsgevonden op het Commisariaat-Ge-

neraal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie (Blosa), waarbij de coördinatie voor de watersporten in handen is van de sporttechnisch coördinator recreatie van de Waterskifederatie. De Waterskifederatie is bijgevolg nauw betrokken bij het opvolgen van deze materie.

Hierbij de data :

29/4/2003 : vergadering van de Interdepartementale Werkgroep Sport en Ruimtelijke Ordening waarbij de geïnventariseerde informatie omtrent de verschillende problemen teruggekoppeld werd naar de kabinetten en administraties Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu, Toerisme, Defensie en Sport, de Vereniging van Vlaamse Provincies, de Vlaamse Sportfederatie en de natuurverenigingen. Hier werd tevens beslist een nota voor de Vlaamse regering voor te bereiden met een situering van de problematiek en met voorstellen van oplossing.

23/5/2003 : vergadering van de werkgroep Watersporten waarbij afspraken gemaakt werden met deze sector om, rekening houdende met de opmerkingen van de Interdepartementale Werkgroep Sport en Ruimtelijke Ordening, elementen aan te reiken teneinde een ontwerp van nota voor de Vlaamse regering op te maken. De watersportsector engageerde zich om dit ontwerp voor te bereiden.

28/1/2004 : technische vergadering waarbij ook de sporttechnische coördinator recreatie van de Waterskifederatie aanwezig was teneinde het concept te bespreken en de inhoudelijke elementen van de nota voor de Vlaamse regering te overlopen. De watersportsector zal nu op basis van deze vergadering zo snel mogelijk een ontwerp maken.

JEF TAVERNIER

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 118
van 24 februari 2004
van de heer ANDRE MOREAU

Grote Gete Tienen – Vernatting van landbouwgronden

Vanuit de landbouwsector werd mij begin maart 2003 onder meer het volgende meegedeeld :

Betreffende de Grote Gete van de Getelaan tot de rotonde aan de Ring van Tienen. De Gete staat één meter hoger dan vroeger. De vistrappen zitten vol met slib. De broedstrook voor de vissen steekt vol modder van het eerste jaar. De ganse constructie is één mislukking, die veel geld heeft gekost en geen nut heeft. Er mogen sluizen zijn voor het tijdelijk ophouden van water, maar ze moeten het trapsgewijs opnieuw laten dalen als het gevaar geweken is. Dan is er opnieuw opslagmogelijkheid, in plaats van het water op te houden zoals achter Nieuw Overlaar het geval is. Daardoor komen alle aflopen van grachten en draineringen in gevaar. Dus vernatting van onze gronden !

Hierover schreef ik een brief op 14 maart 2003 aan toenmalig minister vice-president Steve Stevaert. Deze brief werd op 29 april 2003 als volgt beantwoord door minister Gilbert Bossuyt : "Hiermee dien ik u echter te melden dat de Grote Gete onder de bevoegdheid valt van mijn collega, minister Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw. Ik heb uw brief dan ook voor verder gevolg aan haar overgemaakt".

Van minister Vera Dua kreeg ik geen antwoord.

In een brief van 9 december 2003 maakte ik deze zaak van "vernatting van gronden" aanhangig bij Ludo Sannen, toenmalig Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw. Ook hier kreeg ik geen antwoord.

Om een einde te maken aan de lijdensweg van mijn vragen terzake, stel ik ze thans via een formele schriftelijke vraag.

1. Is het juist dat op bovenvermelde locaties de grachten en draineringen in gevaar kunnen komen ?

2. Is er hier al dan niet vernatting van landbouwgronden ?

Laat de minister een ernstig onderzoek uitvoeren ?

3. Indien er beschadiging van landbouwgronden is geweest, wie zal de schade dan vergoeden ?

4. Worden de vistrappen regelmatig onderhouden en bevrijd (ontdaan) van slib en modder ?

Antwoord

1. Het gebouwde waterbeheersingscomplex op de Grote Gete in Tienen tussen de Getelaan en de rotonde van de zuidelijke ring werd ontworpen om het niet efficiënt functionerende sluiswerk te vervangen en om gelijktijdig het aanwezige vismigratieknelpunt op te lossen. Het opwaartse peil is inderdaad verhoogd ten opzichte van de vroegere waterstand maar ligt nog steeds onder de peilen van de draineringen.

Bij werken aan waterlopen wordt er snel over vernatting gesproken. In dit geval staat de instelling van de regelbare stuw op 41.90 m TAW (*Technische Adviescommissie van de Waterkeringen – red.*). Het peil van de bovenste vistrap is 41.75 m TAW. Dit is het waterpeil voor meer dan 90 % van de tijd in het jaar. Enkel bij zeer hoge piekafvoeren kan er een tijdelijk probleem zijn. Ook voor de bouw van het waterbeheersingscomplex was dit het geval. De huidige situatie is zelfs verbeterd tegenover vroeger aangezien nu bij hoge waterstanden een groot deel van het debiet via de vistrappen kan doorstromen.

Het effect bij grote debieten afkomstig van het opwaarts gelegen deel van het stroomgebied is dat de stuw zich automatisch gaat regelen (dalen) om een constant opwaarts peil te behouden, namelijk 41.90 m TAW. Komt er nog meer debiet aan, dan zakt de stuw nog meer. Bovendien gaat de vistrap "verdrinken" (niet meer zichtbaar zijn) waardoor de doorstroming sterk verbetert. Deze laatste vaststelling blijkt ondertussen uit de monitoring van de vistrappen in de periode 2002-2003.

2. Dat de grachten en de draineringen in gevaar komen, is overdreven. Het bodempeil van de bedding van de Grote Gete bedraagt 40.90 m TAW. Het peil van de regelbare stuw werd ingesteld op 41.90 m TAW. De maaiveldpeilen liggen op 44.40 m TAW. Drainages van landbouwgronden liggen nooit dieper dan 1,00 m.

Tot op heden is er geen vernatting van opwaarts gelegen landbouwgronden opgetreden. Er werden dienaangaande ook geen klachten ontvangen.

Een bijkomend onderzoek is niet nodig gelet op de ingestelde peilen en hun beperkte invloedssfeer.

Momenteel is een computermodellering van de Gete in opmaak. Na opmaak van dit model kan

de situatie in Tienen nog eens grondig doorgerekend worden. Hierbij kunnen de aangehaalde veronderstellingen nagegaan worden. Tevens kan op basis van deze modellering naar een verdere optimale werking van het waterbeheersingscomplex gestreefd worden.

3. Aangezien er geen schade van landbouwgronden gemeld werd, werd er ook geen schadevergoeding uitbetaald. Indien het duidelijk bewezen is dat eventueel opgetreden schade veroorzaakt werd door het hogere waterpeil, dan zal de schade gedragen worden door het Vlaams Gewest.
4. De installatie werd eind 2001 in gebruik genomen. In de periode 2002-2003 vielen abnormale hoeveelheden neerslag die enorme hoeveelheden slib afkomstig van de opwaarts gelegen landbouwgronden hebben aangevoerd. Dit slib heeft zich dankzij de hogere waterpeilen opwaarts van de constructie aldaar afgezet. Niet alleen in de gebouwde zandvang maar ook in de vispaaiplaatsen en de vooroevers. Een duidelijk bewijs van de enorme hoeveelheden die in die periode werden aangevoerd. Anti-erosiemaatregelen bovenstrooms zijn dan ook prioritair om de problemen van de aanslibbing en hoge kosten voor onderhoud te beperken. Deze maatregelen kunnen ook voor een vertraagde afvoer in de Gete zorgen en de druk bij hoge debieten in woongebieden voorkomen.

Het afzetten van het slib opwaarts de contractie maakt dat slibruiming in de stad konden en kunnen worden vermeden en de aldaar laag liggende overstorten geen omgekeerde werking vertonen. Waardoor vermeden wordt dat de stad onder water zou komen.

De afdeling Water heeft onmiddellijk de nodige stappen gezet om dit aangevoerde slib te verwijderen. Hiervoor waren slibanalysen nodig om de vervuilingsgraad, voor verdere verwerking (zuivering), te kennen. Er werd een aanbesteding gehouden enerzijds om de slibanalysen te kunnen uitvoeren (voorjaar 2003) en anderzijds om de ruimingswerken te kunnen uitvoeren (op 23 oktober 2003 aanbesteed en in februari 2004 werd het aanvangsbevel voor de uitvoering der werken gegeven). De uitvoering van deze slibruimingswerken start midden maart 2004.

Vanaf dan zullen volgens een regelmatig patroon de vistrappen, vispaaiplaatsen en vooroevers onderhouden worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 33
van 30 januari 2004
van de heer FILIP DEWINTER

VDAB – E-mail over racisme

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) verspreidt onder zijn werknemers een e-mail die een handleiding bevat over hoe men moet omgaan met "racisme", getiteld "Racistische opmerkingen : snel en raak reageren".

Racisme is een misdrijf dat correctioneel bestraft wordt. Als voorbeelden van zogenaamd "racisme" in de e-mail worden echter uitspraken vermeld die weliswaar kritisch staan tegenover de multiculturele samenleving, maar niets te maken hebben met het misdrijf "racisme". De e-mail geeft telkens ook argumenten om deze stellingen te weerleggen en zet aan tot "reageren". Als bijlage een kopij van de e-mail.

1. Gaat de minister ervan uit dat uitspraken die kritisch staan tegenover de multiculturele samenleving – bijvoorbeeld een pleidooi voor het sluiten van de grenzen voor verdere immigratie – gelijkgesteld kunnen worden met het misdrijf "racisme" ?
2. Past voormelde e-mail in een zogenaamd "actieplan voor meer diversiteit op de werkvloer" of een ander soortgelijk initiatief, ondersteund door de Vlaamse regering ?
3. Past voormelde e-mail volgens de minister in het diversiteitsbeleid van de Vlaamse regering ?

Antwoord

De – onjuist geciteerde – uitspraak waarover het gaat, luidt : "We moeten de grenzen sluiten, voordat we helemaal overspoeld raken door buitenlanders". Deze uitspraak wordt in het intranetdocument van de VDAB niet gecatalogeerd als racisme. Racisme wordt daarin gedefinieerd als : "Wie men-

sen omwille van verschillen ongelijk behandelt en minder kansen geeft, discrimineert. Wanneer je iemand discrimineert op basis van zijn of haar huidskleur, afkomst of nationaliteit, spreekt men over racisme". Het document stelt dat de geciteerde uitspraak wijst op "mogelijk racistische opvattingen". Er wordt onderscheid gemaakt tussen de verschillende emoties en reacties die de uitspraak kan oproepen, en de tekst is een pleidooi voor nuance en nadenken. De uitspraak wordt als voorbeeld gesteld om de verschillende reactiewijzen te illustreren. In de aanbevelingen wordt aangeraden om te luisteren, redelijk en realistisch te zijn, zonder mogelijk racistische uitlatingen over zijn kant te laten gaan.

Het document dat op de intranetsite van de VDAB werd verspreid, is geen actie binnen een gesubsidieerd diversiteitsplan of beste praktijk. Het document, dat eerder verscheen in "Klasse voor Ouders" van november 2001, is één onderdeelje van de diversiteitsopleidingen die de VDAB intern organiseert. De opleidingsdienst Spoor21 verzorgt sinds enkele jaren een cascade aan algemene opleidingen die de medewerkers moet toelaten om op een professionele manier met een verscheidenheid aan klanten om te gaan, zoals "Omgaan met interculturele verschillen" of "Andere culturen : kennis en begrip". Deze opleidingen staan hoog genoteerd in de top-10 van de meest populaire opleidingen. Een ander onderdeel van het aanbod van Spoor21 rond het thema diversiteit is maatwerk : coaching van teams rond diversiteit. Hierop hebben al verschillende LKC's ingespeeld, met onder meer een nieuw product als uitkomst, de toolmap voor trajectbegeleiders (*LKC : lokaal klantencentrum – red.*). In de diversiteitsopleidingen van Spoor21 wordt eveneens aandacht besteed aan de genderthematiek, aan de integratie op de werkvloer van personen met een handicap, aan het beleid rond pesten en ongewenst seksueel gedrag op het werk.

Het intranetdocument van de VDAB staat niet op zichzelf. Het past in het "Strategisch project diversiteit" van de VDAB, dat zoals boven aangegeven veel meer aspecten bevat en evenwichtig van samenstelling is. Zowel tegenover collega's als tegenover klanten dient iedere ambtenaar of andere medewerker in overheidsdienst uit te gaan van de houding dat, ondanks alle verschillen, mensen gelijkwaardig zijn. De overheden hebben hier een voorbeeldfunctie te vervullen, en hebben uit hoofde van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt een aantal expliciete opdrachten om iedere vorm van discriminatie tegen te gaan en de behandeling als gelijke van iedere klant te waarborgen. Met het "Strate-

gisch project diversiteit" geeft de VDAB hier op gepaste wijze vorm aan.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 47
van 9 januari 2004
van de heer JOS DE MEYER

Leermeester Lichamelijke Opvoeding – Weddenschaal

Het toekennen van de twee uren bewegingsopvoeding in het kleuteronderwijs wordt op het terrein als positief ervaren. Ze betekenen een meerwaarde in de ontplooiingskansen van het jonge kind. De uitbetaling van de wedde van leermeester Lichamelijke Opvoeding (leraar sec.ond. groep 1) is in sommige situaties echter discriminerend.

Wanneer het schoolbestuur van de kleuterschool bij aanvang kiest voor het ambt leermeester Lichamelijke Opvoeding, dan is er geen probleem.

Kiest het echter voor het ambt kleuteronderwijzer, én laat het deze vervangen door een leermeester (bv. wegens ziekte), dan wordt deze leermeester betaald op het niveau kinderverzorgster : weddenschaal 151 in plaats van 148.

De leermeester heeft immers een bekwaamheidsbewijs "andere".

Dit lijkt ons een discriminatie.

Welke initiatieven neemt de minister om de weddenschaal van een leermeester Lichamelijke Opvoeding (LO) die zich in dat geval bevindt, gelijk te stellen met die van zijn collega's bij het verrichten van hetzelfde werk ?

Antwoord

De wekelijkse hoofdopdracht van een kleuteronderwijzer die voltijds fungeert in het gewoon kleuteronderwijs bedraagt vanaf 1 september 2003 maximum 26 lestijden. Ter compensatie krijgt de school aanvullende lestijden LO in het gewoon kleuteronderwijs. Het schoolbestuur kan deze aanvullende lestijden LO naar keuze organiseren in het ambt van kleuteronderwijzer of in het ambt van leermeester LO.

De voornaamste bekommernis van de onderwijs-overheid blijft het garanderen van kwalitatief goed onderwijs. Teneinde deze kwaliteit te waarborgen, wordt van de leerkrachten verwacht dat ze over een aantal pedagogische en didactische vaardigheden beschikken. Daarom worden de bekwaamheidsbewijzen die tot een aanstelling en uiteindelijk tot een vaste benoeming in het basisonderwijs kunnen leiden uitsluitend afgeleverd via de lerarenopleiding.

Het besluit van de Vlaamse regering van 27 juni 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddenschalen en de bezoldigingsregeling in het gewoon kleuter-, lager en basisonderwijs bepaalt de vereiste, de voldoende geachte en de andere bekwaamheidsbewijzen die voor elk ambt in aanmerking komen om les te geven in het basisonderwijs. Heeft de leerkracht een diploma dat valt in de categorie "andere", dan betekent dit dat het personeelslid alleen kan worden aangeworven als de school geen kandidaten met een vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs vindt voor dit ambt. Bovendien is een aanstelling met een "ander" bekwaamheidsbewijs altijd beperkt tot het einde van het schooljaar, wordt men betaald aan een lagere weddenschaal en kan er geen vaste benoeming volgen.

Als het schoolbestuur de aanvullende lestijden LO in het gewoon kleuteronderwijs georganiseerd heeft in het ambt van kleuteronderwijzer, dan zal bij eventuele afwezigheid van de titularis, bijvoorbeeld bij ziekte, ook een vervanger moeten worden aangesteld in het ambt van kleuteronderwijzer. Zowel voor het ambt van kleuteronderwijzer als voor het ambt van leermeester Lichamelijke Opvoeding gelden specifieke bekwaamheidsbewijzen. Indien de leermeester Lichamelijke Opvoeding in het bezit is van een diploma GVSO-groep 1 : opleidingseenheid lichamelijke opvoeding, dan heeft hij voor het ambt van kleuteronderwijzer een diploma ten minste HOKT dat valt in de categorie "andere" (*GVSO : geaggregeerde voor het secundair onderwijs ; HOKT : hoger onderwijs van het korte type – red.*). De leermeester Lichamelijke Opvoeding die fungeert als vervanger in het ambt van kleuteronderwijzer zal dan inderdaad de weddenschaal 151 (andere) ontvangen.

Aangezien ik van mening ben dat een adequate en doelgerichte (voor)opleiding voor elk onderwijsniveau nog altijd van primordiaal belang is, heb ik niet de intentie om voor deze problematiek initiatieven te nemen.

Vraag nr. 48
van 9 januari 2004
van de heer JOS DE MEYER

Educatieve schooluitstappen – Vervoerskosten en toegangsgeld

Meerdere scholen geven meermaals per jaar aan de leerlingen de gelegenheid om een museum te bezoeken. Deze studie-uitstappen passen binnen het leerplan en worden geïntegreerd in de diverse lessen zoals wereldoriëntatie, geschiedenis, wetenschappen en andere. Voor verschillende kansarme gezinnen vormt het schoolbezoek aan een museum het enige contact met ons rijk cultureel en historisch verleden.

Deze uitstappen kunnen onmogelijk volledig betaald worden uit de werkmiddelen van de school. Hiervoor zijn de huidige werkmiddelen – zeker voor het vrij onderwijs – veel te laag. Veelal moet een beroep gedaan worden op vervoer door bereidwillige ouders en/of deelname in de vervoerskosten en het toegangsgeld.

1. Kan de minister de stelling onderschrijven dat schooluitstappen en museabezoeken bijdragen tot de pedagogische en didactische doelstellingen van het onderwijs en de culturele ontwikkeling van jongeren ?
2. Overweegt de minister om een regeling uit te werken – in samenspraak met de minister van Mobiliteit – om het vervoer voor een museumbezoek beter betaalbaar te maken voor de schoolgaande jeugd ?
3. Op welke wijze kan het vervoer voor schooluitstappen kosteloos gemaakt worden ? Welke initiatieven neemt de minister hiervoor ? Bijvoorbeeld via een trimestriële vervoerscheque voor elke leerling voor een culturele schooluitstap ?
4. Is er overleg mogelijk met de minister van Cultuur om te komen tot gratis toegang (éénmaal per trimester of semester) in musea en schouwburgen voor scholen in het kader van onderwijsactiviteiten ? Bijvoorbeeld via een trimestriële cultuurcheque voor elke leerling ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vanderpoorten (vraag nr. 48), Van Grembergen (nr. 70) en Bossuyt (nr. 133).

Gecoördineerd antwoord

1. Zorgvuldig uitgekozen en goed voorbereide schooluitstappen (waaronder museabezoeken) dragen ongetwijfeld bij tot de pedagogische en didactische doelstellingen van het onderwijs. Uiteraard is het de verantwoordelijkheid van de scholen en leerkrachten om ervoor te zorgen dat zij alleen verantwoorde bezoeken organiseren die bijdragen tot de pedagogische en didactische doelstellingen van het onderwijs. Als basis om dergelijke keuzes te maken, verwijs ik naar de verschillende (vakoverschrijdende) eindtermen.

Opdat leerkrachten vooraf voldoende zouden kunnen inschatten of een bezoek aansluit bij de pedagogische en didactische doelstellingen en geschikt is voor hun leerlingen, is een persoonlijk bezoek of verkenning op voorhand aangewezen. Op deze wijze kunnen leerkrachten ook hun leerlingen beter voorbereiden op de schooluitstap. Zij geven toelichting over aspecten die nog niet aan bod kwamen, ze leggen klemtonen, ze maken een selectie van wat hun leerlingen beter moeten bestuderen, ze leggen links met de inhoud van andere vakken, ze maken werkbladen...

Daartoe werd de lerarenkaart ontwikkeld. Via de lerarenkaart moedig ik leerkrachten aan contact te nemen met de educatieve dienst van de bezochte instelling en om kennis te maken met de educatieve pakketten die de instelling ontwikkelt. Dit garandeert dat een school meer bereikt met een studiebezoek en draagt ertoe bij dat schooluitstappen nog meer kunnen bijdragen tot de pedagogische en didactische doelstellingen van het onderwijs.

Daarnaast verwijs ik naar Dynamo 2, een project van Canon (departement Onderwijs), dat voorziet in financiële ondersteuning van projecten van scholen (*Canon : Cultuurcel van het Departement Onderwijs – red.*). De meeste projecten betreffen financiële ondersteuning aan scholen, ook en vooral op cultureel vlak. Via dit project is het dus ook mogelijk voor scholen om financiering te krijgen voor een project m.b.t. toegang tot culturele activiteiten.

- 2 en 3. Wat het kosteloos vervoer voor deze uitstappen betreft, ligt de zaak wel enigszins anders.

In eerste instantie wil ik samen met de minister van Mobiliteit de problematiek van het leerlingenvoer op zich verder uitwerken. Ook hier geldt de vraag naar kosteloos vervoer voor alle leerlingen en kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijzen naar de herhaalde vragen terzake en de antwoorden die hierover reeds werden verstrekt. Het kosteloos vervoer voor schooluitstappen en museabezoeken moet dus in dit verband gezien worden. Momenteel lopen hierover gesprekken maar is er nog geen oplossing in de maak.

4. Uit de literatuur blijkt dat de omvang van het vrij te besteden inkomen van de gezinnen een rem kan zijn op het participeren aan cultuur. Het zou evenwel fout zijn om dit als enige factor te zien. Ook van belang zijn onder andere :

- de competenties die nodig zijn om activiteiten te bedrijven ;
- culturele verschillen ;
- het netwerk van sociale relaties waarin de vrijetijdsactiviteiten worden gereproduceerd ;
- de beschikbaarheid van het aanbod (zowel in tijd als in ruimte).

Het zou dan ook fout zijn om de participatieverhoging te stimuleren door uitsluitend op de prijs te mikken. Deze laatste is nu reeds laag te noemen in verhouding tot de kostprijs van wat wordt aangeboden. Daarom worden er ook initiatieven gestimuleerd en maatregelen genomen die bijvoorbeeld de culturele verschillen verkleinen en de kinderen en jongeren versterken wat hun culturele competenties betreft. Zo worden educatieve diensten verder uitgebouwd en worden kunsteducatieve projecten ondersteund.

De middelen eenzijdig richten op prijsverlagede maatregelen zou betekenen dat moet worden ingeleverd op de andere instrumenten die beleidsmatig worden ingezet om participatie te verhogen.

Vraag nr. 56
van 30 januari 2004
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Leerlingen en studenten – Begeleiding – Slaagpercentages

Nu het tertiair onderwijslandschap met het structuurdecreet (Bologna) aan een omvattende herschikking toe is, lijkt het aangewezen om een toekomstige evaluatie voor te bereiden. Concreet houdt het in dat onder meer de slaagkansen in het eerste jaar aan hogescholen en universiteiten met ingang van het academiejaar 2004-2005 een bijzondere opvolging verdienen.

Voorafgaandelijk is het uiteraard aangewezen om over degelijke informatie, met andere woorden over passend en verantwoord vergelijkingsmateriaal, te beschikken voor de voorbije jaren.

Teneinde dit dossier zo adequaat mogelijk voor te bereiden en ter harte te nemen, laat ik dienaangaande graag enkele concrete vragen volgen.

1. Hoe dienden de slaagcijfers zich aan voor de generatiestudenten (1ste jaar) aan de diverse hogescholen en universiteiten, en dit voor de academiejaren 1999-2000 en 2002-2003 ?
2. Hoe verloopt de begeleiding van de eerstejaarsstudenten sinds de jaren 1990 ?
3. Hoe verloopt de begeleiding van de laatstejaarsleerlingen middelbaar onderwijs die zich op het voortgezet (hoger en universitair) onderwijs wensen voor te bereiden ?

Hierbij gaat het met andere woorden om meer dan een verantwoorde studiekeuze.

4. Is er enig aanwijsbaar verband tussen de kwaliteit van die begeleiding en de latere slaagkansen in het hoger en universitair onderwijs ?

Antwoord

1. Hogescholen

In tabel 1 worden de slaagpercentages weergegeven van de generatiestudenten aan de Vlaamse hogescholen in de academiejaren 1999-2000 en 2002-2003. De slaagpercentages zijn weergegeven per cyclus en studiegebied, en zijn uitgesplitst naar het geslacht.

Globaal genomen slagen in 2002-2003 2 % meer generatiestudenten in het hogescholenonderwijs dan in 1999-2000. Het slaagpercentage komt daarmee op bijna 49 %. Deze toename van het slaagpercentage is hoofdzakelijk gesitueerd bij de tweecycli-opleidingen (+ 9 %) Bij de éencyclus-opleidingen is het slaagpercentage niet

noemenswaardig toegenomen. Waar het slaagpercentage in 1999-2000 nog hoger lag bij één-cyclus- dan bij tweecycli-opleidingen, ligt het in 2002-2003 hoger bij deze laatste.

Meisjes hebben een hoger slaagpercentage dan jongens. Dit blijkt zowel voor één-cyclus- als tweecycli-opleidingen en doet zich voor in de meeste studiegebieden. Waar het slaagpercentage van de jongens in de één-cyclus-opleidingen nog gedaald is, is het er bij de meisjes op vooruitgegaan. In de tweecycli-opleidingen zijn de slaagpercentages van zowel jongens als meisjes toegenomen.

Enkele studiegebieden, zoals de één-cyclus-opleiding in de Audiovisuele en Beeldende Kunst (- 45,24 %), vertonen soms forse verschillen. Dit kan onder andere verklaard worden omdat het aantal generatiestudenten er laag ligt in vergelijking met andere studiegebieden.

Tabel 1 : Slaagpercentages van generatiestudenten in het hogescholeonderwijs

Cyclus	Studiegebied	1999-2000			2002-2003			Vergelijking		
		M	V	Eind-totaal	M	V	Eind-totaal	M	V	Eind-totaal
Éencyclus-op-leidingen	Architectuur	54,34%	68,95%	62,10%	46,48%	58,97%	53,11%	-7,85%	-9,99%	-8,98%
	Audiovisuele en Beeldende Kunst	87,50%	100,00%	95,24%	36,84%	61,90%	50,00%	-50,66%	-38,10%	-45,24%
	Biotechniek	74,71%	63,38%	71,43%	64,68%	67,16%	65,30%	-10,04%	3,78%	-6,13%
	Gezondheidszorg	42,03%	55,65%	53,67%	41,43%	58,37%	55,78%	-0,60%	2,72%	2,11%
	Handelswetenschappen en Bedrijfskunde	37,87%	47,08%	42,63%	39,52%	53,97%	46,64%	1,65%	6,89%	4,01%
	Industriële Wetenschappen en Technologie	50,44%	60,00%	51,52%	45,53%	56,49%	46,72%	-4,90%	-3,51%	-4,79%
	Muziek en Dramatische Kunst	0,00%	50,00%	43,75%	0,00%	63,64%	58,33%	0,00%	13,64%	14,58%
	Onderwijs	33,93%	53,59%	48,58%	31,80%	52,21%	46,85%	-2,13%	-1,38%	-1,73%
	Sociaal-Agogisch Werk	31,38%	52,66%	48,13%	30,43%	49,95%	45,86%	-0,95%	-2,71%	-2,27%
Totaal éencyclus		41,76%	52,41%	48,07%	40,35%	53,74%	48,09%	-1,41%	1,33%	0,02%
Tweecycli-op-leidingen	Architectuur	46,82%	83,40%	66,38%	55,98%	63,94%	61,09%	9,16%	-19,46%	-5,30%
	Audiovisuele en Beeldende Kunst	47,38%	47,66%	47,54%	47,98%	55,68%	52,11%	0,60%	8,01%	4,56%
	Biotechniek	30,43%	51,72%	38,67%	40,00%	60,00%	48,33%	9,57%	8,28%	9,67%
	Gezondheidszorg	15,69%	19,66%	18,21%	28,07%	56,45%	42,86%	12,38%	36,79%	24,64%
	Handelswetenschappen en Bedrijfskunde	31,03%	48,37%	39,03%	36,57%	57,67%	46,25%	5,54%	9,30%	7,21%
	Industriële Wetenschappen en Technologie	39,01%	37,35%	38,77%	50,58%	64,02%	52,11%	11,56%	26,68%	13,34%
	Muziek en Dramatische Kunst	65,67%	83,59%	74,43%	69,29%	73,29%	71,43%	3,62%	-10,31%	-3,00%
	Productontwikkeling	42,17%	34,15%	39,52%	60,34%	73,68%	63,64%	18,18%	39,54%	24,12%
	Toegepaste Taalkunde	29,59%	43,81%	40,50%	35,37%	48,13%	45,35%	5,77%	4,32%	4,85%
Totaal tweecycli		38,71%	48,69%	42,89%	47,54%	57,37%	51,76%	8,83%	8,68%	8,87%
Eindtotaal		40,80%	51,72%	46,81%	42,25%	54,34%	48,86%	1,45%	2,62%	2,05%

Universiteiten

De tabellen 2 en 3 geven de slaagpercentages weer per studiegebied. Met de 51,16 % geslaagde generatiestudenten vertoont 2002-2003 een globale stijging van 3 %.

De studiegebieden die lager scoren in vergelijking met 1999-2000 zijn : Godgeleerdheid, Politieke en Sociale Wetenschappen, Toegepaste Wetenschappen, Tandheelkunde, Farmaceutische Wetenschappen en de gecombineerde studiegebieden.

Studieresultaten generatiestudenten

Tabel 2

Academiejaar 1999-2000

Studiegebied	Inschrijvingen	Geslaagd	%	Niet-geslaagd	%	Niet deelgenomen	%
Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen	179	63	35,20	99	55,31	17	9,50
Godgeleerdheid, godsdienstwetenschappen en Kerkelijk Recht	42	22	52,38	12	28,57	8	19,05
Taal- en Letterkunde	862	391	45,36	410	47,56	61	7,08
Geschiedenis	470	242	51,49	196	41,70	32	6,81
Archeologie en Kunstwetenschappen	283	106	37,46	167	59,01	10	3,53
Rechten, Notariaat en Criminologische Wetenschappen	1.636	672	41,08	808	49,39	156	9,54
Psychologische en Pedagogische Wetenschappen	1.359	618	45,47	698	51,36	43	3,16
Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen	1.867	881	47,19	905	48,47	81	4,34
Politieke en Sociale Wetenschappen	1.168	502	42,98	637	54,54	29	2,48
Sociale Gezondheidswetenschappen	81	36	44,44	43	53,09	2	2,47
Lichamelijke Opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie	594	305	51,35	278	46,80	11	1,85
Wetenschappen	1.416	592	41,81	775	54,73	49	3,46
Toegepaste Wetenschappen	741	489	65,99	240	32,39	12	1,62
Toegepaste Biologische Wetenschappen	541	279	51,57	260	48,06	2	0,37
Geneeskunde	343	302	88,05	38	11,08	3	0,87
Tandheelkunde	29	24	82,76	4	13,79	1	3,45
Diergeneeskunde	308	123	39,94	181	58,77	4	1,30
Farmaceutische Wetenschappen	247	147	59,51	90	36,44	10	4,05
Gecombineerde studiegebieden	603	331	54,89	250	41,46	22	3,65
Totaal	12.769	6.125	47,97	6.091	47,70	553	4,33

Tabel 3

Academiejaar 2002-2003

Studiegebied	Inschrijvingen	Geslaagd	%	Niet-geslaagd	%	Niet deelgenomen	%
Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen	193	92	47,67	88	45,60	13	6,74
Godgeleerdheid, Godsdienstwetenschappen en Kerkelijk Recht	46	17	36,96	8	17,39	21	45,65
Taal- en Letterkunde	796	418	52,51	349	43,84	29	3,64
Geschiedenis	543	283	52,12	248	45,67	12	2,21
Archeologie en Kunstwetenschappen	256	113	44,14	130	50,78	13	5,08
Rechten, Notariaat en Criminologische Wetenschappen	1.798	845	47,00	906	50,39	47	2,61
Psychologische en Pedagogische Wetenschappen	1.485	775	52,19	686	46,20	24	1,62
Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen	1.587	846	53,31	711	44,80	30	1,89
Politieke en Sociale Wetenschappen	1.208	495	40,98	692	57,28	21	1,74
Sociale Gezondheidswetenschappen	89	43	48,31	44	49,44	2	2,25
Lichamelijke Opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kinesithapie	550	301	54,73	247	44,91	2	0,36
Wetenschappen	1.080	464	42,96	607	56,20	9	0,83
Toegepaste Wetenschappen	860	535	62,21	322	37,44	3	0,35
Toegepaste Biologische Wetenschappen	439	253	57,63	186	42,37	0	0,00
Geneeskunde	404	356	88,12	48	11,88	0	0,00
Tandheelkunde	43	33	76,74	10	23,26	0	0,00
Diergeneeskunde	358	145	40,50	210	58,66	3	0,84
Farmaceutische Wetenschappen	261	148	56,70	110	42,15	3	1,15
Gecombineerde studiegebieden	806	388	48,14	405	50,25	13	1,61
Totaal	12.802	6.550	51,16	6.007	46,92	245	1,91

2. Hogescholen

Het hogescholendecreet van 13 juli 1994 heeft aandacht besteed aan de begeleiding van eerstejaarsstudenten. Conform artikel 107 van het hogescholendecreet zorgt de hogeschool in het kader van haar kwaliteitsbewaking voor voldoende begeleiding van studenten van het eerste jaar van de basisopleidingen. Het hogeschoolbestuur organiseert jaarlijks een evaluatie van het begeleidingsprogramma en brengt over de evaluatie verslag uit bij de Vlaamse regering via de regeringscommissarissen. Het besluit van de Vlaamse regering van 10 maart 1998 houden-

de vastlegging van de voorschriften voor het opstellen van het jaarverslag van de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap bepaalt eveneens dat de hogescholen in hun jaarverslag rapporteren over de begeleidingsmaatregelen voor eerstejaarsstudenten.

De begeleidingsmaatregelen hebben zowel betrekking op de informatie voor en oriëntatie van laatstejaarsstudenten secundair onderwijs, als de begeleiding van de eerstejaarsstudenten. Deze begeleiding vangt meestal aan vanaf het moment van inschrijving. De studenten krijgen via de onderwijsregeling informatie over de

doelstellingen van en de vereisten voor de opleiding en over de specifieke inhoud van de opleidingsonderdelen.

De meest voorkomende begeleidingsmaatregelen hebben betrekking op :

- het ontwikkelen van digitale leerplatformen ;
- het verspreiden van schriftelijk documentatiemateriaal ;
- het verstrekken van mondelinge en/of schriftelijke informatie over het onderwijs- en examenreglement, de doelstellingen en de organisatie van de eventuele stage ;
- de dienst studie- en studentenbegeleiding, die instaat voor advies en begeleiding op het vlak van studieplanning en vaardigheden en voor de psychosociale begeleiding ;
- het organiseren van monitoraatsystemen ;
- een systeem van proef- en/of deexamens als instrument voor vroegtijdige remediëring ;
- peter- en meterschap van hogerejaarsstudenten over eerstejaars ;
- het organiseren van onthaaldagen ;
- voorbereidende zomercursussen.

In mijn "Beleidsnota Onderwijs en Vorming 1999-2004" (*Stuk 139 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*) gaf ik reeds aan dat de problematiek inzake de overgang van het secundair naar het tertiair onderwijs een belangrijk beleidsitem bleef. Voor het hoger onderwijs moeten de reeds decretaal bepaalde inspanningen inzake studiebegeleiding van eerstejaarsstudenten mogelijk versterkt worden.

Universiteiten

In het universiteitendecreet (12 juni 1991) bestaat er geen artikel analoog aan artikel 107 van het hogescholendecreet. Er was ooit een gelijkwaardig artikel 70, maar dat artikel werd opgeheven. De rapportageplicht werd wel behouden in artikel 162, derde alinea: "Het universiteitsbestuur brengt (jaarlijks) verslag uit over de wijze van organisatie en de effecten van de onderwijsbegeleiding in de eerste kandidatuur".

De aandacht voor en de organisatie van de studie- en studentenbegeleiding van de eerstejaarsstudenten vertonen niet alleen vrij grote verschillen tussen de universiteiten onderling, ook tussen de faculteiten binnen éénzelfde universiteit is diversiteit aanwezig.

Deze verschillen zijn voornamelijk terug te brengen naar een al of niet aanwezige beleidsvisie – inclusief personeelsbeleid – met betrekking tot de (onderwijs)situatie van de specifieke doelgroep. Binnen de universiteiten zijn het de beleidsmakers, en dit zowel op centraal als facultair niveau, die het kader scheppen waarbinnen een efficiënte en effectvolle begeleiding mogelijk wordt. Over het algemeen besteden de universiteiten vooral aandacht aan een adequate formulering van de begintermen van opleidingen zodat de toekomstige studenten een beter beeld krijgen van de opleidingseisen.

In de begeleiding van de eerstejaarsstudenten kunnen theoretisch drie vormen van begeleiding worden onderscheiden :

- leerprocesbegeleiding : het uitbouwen van ondersteunende leeromgevingen zoals het ontwikkelen van vakspecifieke studiemethodes, het voorbereiden op bepaalde examenvormen (bijvoorbeeld multiple choice) ;
- psychosociale begeleiding : het begeleiden bij aanpassingsproblemen bij de overgang secundair onderwijs naar hoger onderwijs ;
- leertrajectbegeleiding : het adviseren aan de niet-geslaagde studenten over de verder studieloopbaan (bijvoorbeeld wenselijkheid van een bisjaar of heroriëntering).

Het studierendement van de generatiestudenten stijgt niet significant. Dat betekent niet dat alle inspanningen op het vlak van verbetering van de studiebegeleiding nutteloos zijn. Het is een feit dat de instroom van generatiestudenten steeds meer heterogeen wordt en dat er meer en meer groepen studenten aan een universitaire opleiding beginnen met een vooropleiding waarop het academisch onderwijs minder goed aansluit. Dankzij alle inspanningen blijft het studierendement dan toch constant.

3. In het kader van de optimalisatie van de doorstroming van secundair naar hoger onderwijs, verwijs ik naar onderstaande concrete initiatieven die tijdens de huidige legislatuur in het secundair onderwijs werden genomen.

- Ingevolge een wijziging van de regelgeving op de onderwijsorganisatie (besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002) zijn studieveranderingen binnen en tussen het eerste en tweede leerjaar van de derde graad onder bepaalde voorwaarden mogelijk geworden.

De toelatingsklassenraad zal bij dergelijke overgangen een adviserende of beslissende rol, naargelang het geval, vervullen. Aan de basis hiervan kunnen onderwijskundige overwegingen liggen, bijvoorbeeld een heroriëntering met het oog op hogere studies waarvoor de keuze door de leerling steeds meer vorm krijgt.

- Momenteel vindt de progressieve invoering plaats van vakgebonden eindtermen voor de basisvorming van de diverse onderwijsvormen van de tweede en derde graad enerzijds en van graadgebonden vakoverschrijdende eindtermen anderzijds (besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 2000, bekrachtigd bij decreet van 18 januari 2002).

Eén der vakoverschrijdende eindtermen, die door scholen moet worden nagestreefd, is het "leren leren". Deze eindterm valt (wat de derde graad betreft) uiteen in vier grote items: "opvattingen over leren", "informatie verwerven en verwerken", "regulering van het leerproces" en "keuzebekwaamheid". Keuzebekwaamheid omvat onder andere inzicht en houding versus studie- en beroepsmogelijkheden.

- Op 10 januari 2003 heeft de Vlaamse regering bij besluit een tijdelijk proefproject goedgekeurd onder de titel "Optimalisatie van de overgang van het secundair naar het hoger onderwijs". Dit project loopt momenteel in 29 secundaire proefscholen van de verschillende onderwijsnetten, gelokaliseerd in de grote regio Mechelen, en bestrijkt de schooljaren 2002-2003 tot en met 2005-2006. Aan de deelnemende scholen worden een aantal extra uren-leraar toegekend (bestemd voor SOHO-coördinatie) evenals extra specifieke werkingsmiddelen (*SOHO : overgangsproblematiek secundair onderwijs-hoger onderwijs – red.*).

Het project focust zich op de tweede en derde graad ASO, TSO en KSO en op het derde leerjaar van de derde graad BSO (leerjaar waarin voor het BSO het diploma

van secundair onderwijs kan worden behaald). In genoemd besluit wordt het project gedefinieerd als een geheel van acties voor het optimaliseren van de studie- en beroepskeuze bij de overgang naar het hoger onderwijs (*ASO : algemeen secundair onderwijs ; TSO : technisch secundair onderwijs ; KSO : kunstsecundair onderwijs ; BSO : beroepssecundair onderwijs – red.*).

Het is dan ook de bedoeling om gans de schoolgemeenschap te mobiliseren om te werken rond deze thematiek, onder meer via integratie in de lessen, via adviesformulering en dergelijke. Samenwerking met het CLB speelt bovendien een belangrijke rol, terwijl om de doelmatigheid te vergroten ook externe partners worden ingeschakeld, zoals instellingen voor hoger onderwijs, beroepsverenigingen en dergelijke (*CLB: centrum voor leerlingenbegeleiding – red.*).

- Ten slotte is er het rapport van de Koning Boudewijnstichting "Accent op talent – een geïntegreerde visie op leren en werken". In dit rapport van november 2002, opgesteld door een commissie ad hoc, wordt voorgesteld om scholen een licentie tot innovatie te geven. Door deze licentie kunnen scholen onder het motto "anders werken, anders leren, anders kiezen, anders besturen" experimenteren met onderwijsveranderingen. De commissie heeft zestien projecten (waarbij elk project op meerdere scholen betrekking heeft) geselecteerd voor toekenning van dergelijke licentie. De projecten moeten voldoende stof leveren voor beleidsaanbevelingen.

In bepaalde gevallen vergt de implementatie van projecten een zogenaamde "regelarme omgeving". De Vlaamse regering heeft dan ook intussen een principiële goedkeuring verleend aan een ontwerpbesluit waarin de participerende scholen mogen afwijken van bepaalde vigerende onderwijsregels, zonder daarbij de rechtszekerheid voor personeel en leerlingen of de essentiële kwaliteitsstandaarden inzake onderwijs te schenden. De goedkeuringsprocedure van dit ontwerp, dat slaat op de schooljaren 2003-2004 tot en met 2005-2006, wordt momenteel voortgezet.

In een aantal van deze projecten wordt aan onderwijsvernieuwingen gewerkt die direct of indirect invloed uitoefenen op de problematiek van doorstroming naar vervolgstudies.

4. Alle bovenvermelde concrete initiatieven zijn recent, waardoor nog geen relevante conclusies kunnen worden getrokken.

Tot slot wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger wijzen op de studie "Drop-out in hoger onderwijs. Onderzoek naar achtergronden en motieven van drop-out in het eerste jaar hoger onderwijs". Binnen het kader van de vraagstelling zijn de onderzoeksresultaten verhelderend te noemen. Het onderzoek gebeurde in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (OBPWO 98.11).

orig schooljaar ingediende aanwendingsplan correct aan te wenden ?

2. Zijn er scholen die voor de eerste maal een aanwendingsplan hebben ingediend met het oog op extra lestijden ?
3. Kan de minister voor de Nederlandstalige scholen uit de faciliteitengemeenten en andere taalgrensgemeenten een overzicht geven van het aantal kinderen van vreemde nationaliteit dat er les volgt, evenals van het aantal leerlingen uit niet-homogeen Nederlandstalige gezinnen ?

Vraag nr. 59
van 6 februari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Scholen Rand- en taalgrensgemeenten – Aanwendingsplan

1. Kan de minister medelen hoeveel scholen uit de Vlaamse Rand- en taalgrensgemeenten er dit jaar een aanvraagformulier indienden waarin ze verklaarden dat ze zich engageerden om het

Antwoord

- 1 en 2. Het gelijke-onderwijskansendecreet van 26 juni 2002 bepaalt dat het tijdelijk project voor de Rand- en taalgrensgemeenten in afwachting van een andere regeling verlengd wordt voor de schooljaren 2002-2003 en 2003-2004.

Dat betekende voor de volgende scholen dat zij de extra lestijden die ze voor het schooljaar 2001-2002, op basis van een goedgekeurd aanwendingsplan, gefinancierd/gesubsidieerd kregen, behielden :

Naam	Adres	Postnr	Gemeente
Basisschool van het Gemeenschapsonderwijs	Koningin Astridplein 1	9600	Ronse
Gemeentelijke Basisschool	Steenweg op Drogenbos 252	1620	Drogenbos
Gemeentelijke Basisschool	A. Van Dormaelstraat 2A	1630	Linkebeek
Vrije Lagere School	Kloosterweg 1	1640	Sint-Genesius-Rode
Vrije Kleuterschool	Gehuchtstraat 170	1640	Sint-Genesius-Rode
Gemeentelijke Basisschool	Wauterbos 1	1640	Sint-Genesius-Rode
Vrije Basisschool	Kaasmarkt 38	1780	Wommel
Gemeentelijke Basisschool	J. Vanden Broeckstraat 29	1780	Wommel
Vrije Basisschool	Albertlaan 44	1970	Wezembeek-Oppem
Gemeentelijke Basisschool	L. Marcellisstraat 134	1970	Wezembeek-Oppem
Vrije Basisschool	De Plank 10	3790	Voeren
Basisschool van het Gemeenschapsonderwijs	Oudenaardseweg 75	8587	Spiere-Helkijn
Vrije Basisschool	Rijselstraat 21	8957	Mesen
Vrije Basisschool	Charles De Gaullestraat 10	9600	Ronse
Vrije Basisschool	Sint-Pietersnieuwstraat 6	9600	Ronse
Vrije Kleuterschool	Kaatsspelplein 6	9600	Ronse
Kleuterschool vh Gemeenschapsonderwijs	Geraardsbergenstraat 221	9600	Ronse
Vrije Lagere School	Kruisstraat 57	9600	Ronse
Vrije Basisschool	Zalighedenlaan 16	1780	Wommel

Deze scholen hebben de afgelopen twee schooljaren geen nieuwe plannen moeten indienen maar werken verder op basis van de visie die ze reeds uitgeschreven hadden. Ook voor het schooljaar 2004-2005 bestaat de intentie om dezelfde werkwijze te hanteren. Dat betekent dat vermelde scholen, behoudens negatieve beoordeling door de inspectie, hun extra lestijden behouden. Om deze verlenging mogelijk te maken, is een decretale bepaling nodig.

3. Als **bijlage** is een overzicht gevoegd van het aantal leerlingen met een vreemde nationaliteit dat les volgt in de Nederlandstalige scholen in de Rand- en taalgrensgemeenten.

Over de samenstelling van of het taalgebruik in het gezin heeft het departement Onderwijs geen gegevens zodat het aantal niet-homogene Nederlandstalige gezinnen niet meegedeeld kan worden.

Bijlage – Aantal leerlingen van Belgische en van vreemde nationaliteit in de Nederlandstalige basisscholen in de Rand- en taalgrensgemeenten op 1 oktober 2003

Schoolnr.	Naam	Straat	Huisnr.	Postnr.	Gemeente	Belg	Geen Belg
4747	Gemeentelijke Basisschool	Kerkhovestraat	14	1547	Bever	327	1
4821	Gemeentelijke Basisschool	Steenweg op Drogenbos	252	1620	Drogenbos	204	9
5926	Gemeentelijke Basisschool	Bricoutlaan	61	1950	Kraainem	221	14
4846	Gemeentelijke Basisschool	A. Van Dormaelstraat	2A	1630	Linkebeek	213	4
20594	Vrije Basisschool	Rijsselstraat	21	8957	Mesen	183	8
3095	Basisschool vh Gemeenschapsonderwijs	Koningin Astridlaan	1	9600	Ronse	303	24
23846	Vrije Basisschool	Charles De Gaullestraat	10	9600	Ronse	229	9
23853	Vrije Basisschool	Sint-Pietersnieuwstraat	6	9600	Ronse	283	32
23861	Vrije Kleuterschool	Kaatsspellein	6	9600	Ronse	242	10
102566	Kleuterschool vh Gemeenschapsonderwijs	Geraardsbergenstraat	221	9600	Ronse	155	13
105379	Vrije Lagere School	Kruisstraat	57	9600	Ronse	242	13
115824	Vrije Lagere School	Kruisstraat	57	9600	Ronse	282	7
115832	Vrije Basisschool	Charles De Gaullestraat	10	9600	Ronse	189	3
115841	Vrije Basisschool	Charles De Gaullestraat	10	9600	Ronse	277	9
4853	Vrije Lagere School	Kloosterweg	1	1640	Sint-Genesius-Rode	405	
4879	Vrije Kleuterschool	Gehuchtstraat	170	1640	Sint-Genesius-Rode	81	1
4887	Gemeentelijke Basisschool	Wauterbos	1	1640	Sint-Genesius-Rode	365	15
102525	Vrije Kleuterschool	Kloosterweg	1B	1640	Sint-Genesius-Rode	174	
19001	Basisschool vh Gemeenschapsonderwijs	Oudenaardseweg	75	8587	Spiere-Helkijn	410	2
15925	Vrije Basisschool	De Plank	10	3790	Voeren	79	31
15958	Provinciale Basisschool	Berneauweg	163E	3798	's Gravenvoeren	199	103
53975	Provinciale Kleuterschool	Kwinten	z/n	3790	Sint-Martens-Voeren	7	2
3327	Lagere School BuO vh Gemeenschapsond.	Isidoor Meyskensstraat	75	1780	Wemmel	168	48
5496	Vrije Basisschool	Kaasmarkt	38	1780	Wemmel	266	5
5504	Gemeentelijke Basisschool	J. Vanden Broeckstraat	29	1780	Wemmel	327	12
170532	Vrije Basisschool	Zalighedenlaan	16	1780	Wemmel	201	8
5959	Vrije Basisschool	Albertlaan	44	1970	Wezembeek-Oppem	435	15
5975	Gemeentelijke Basisschool	L. Marcellisstraat	134	1970	Wezembeek-Oppem	101	23

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 66
van 30 januari 2004
van mevrouw SONJA BECQ

ADHD-resolutie – Uitvoering – Infolijn

Recentelijk werd in het Vlaams Parlement unaniem een resolutie goedgekeurd met het oog op detectie, begeleiding en behandeling van personen met ADHD (Stuk 1728 (2002-2003) – Nr. 4). (ADHD : Attention Deficit Hyperactivity Disorder)

Daarin wordt onder meer de problematiek van de medicatie, inclusief de kostprijs, aangehaald en wordt gevraagd dat de Vlaamse regering daartoe met de federale regering in overleg zou treden.

Tegelijk werd ook gevraagd om de oprichting van een kennis- en expertisecentrum met het oog op wetenschappelijke uitdieping en ondersteuning van de ouders. Op dit ogenblik gebeurt dit door het Centrum Zit Stil, dat met tal van activiteiten en bijeenkomsten ouders en omgeving tracht te informeren.

Daarbij stel ik vast dat in de informatiebrochures en advertenties van het Centrum Zit Stil gerefereerd wordt aan een betaallijn (tegen 0,75 €/minuut). Vraag is of dit de toegankelijkheid van informatie en begeleiding niet belemmert.

1. Op welke wijze werd gestart met de uitvoering van voormelde resolutie ?
2. Werde overleg gepland met de federale regering nopens de verschillende aanbevelingen met betrekking tot ADHD die tot de bevoegdheid van de federale regering behoren ?
3. Hoe kan worden voorkomen dat een telefoonlijn tegen dergelijke prijs ter beschikking wordt gesteld ?

Is het niet aangewezen dat de Vlaamse regering met de federale overheid/telefoonoperatoren onderhandelt voor een gratis infolijn voor ADHD ?

Antwoord

De aanbevelingen in de ADHD-resolutie van 12 november 2003 die betrekking hebben op de Vlaamse bevoegdheid inzake de bijstand aan personen en de volksgezondheid, worden door de administratie Gezondheidszorg en de administratie van het Vlaams Fonds opgevolgd.

Personen met ADHD die erkend zijn door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), worden in het kader van de inschrijving en de zorgindicatiestelling niet eng benaderd vanuit een categoriaal perspectief. Ze ontvangen de ondersteuning die ze vragen en nodig hebben op basis van een multidisciplinair diagnostisch proces.

In uitvoering van mijn beleidsplan 2004 inzake het gehandicaptenbeleid wordt vanaf dit jaar de functie "Trajectbegeleiding" ingevoerd ten behoeve van de personen met een handicap. Een beperkte fractie van de groep personen met ADHD, namelijk die personen die kunnen worden ingeschreven in het VFSIPH, zullen een beroep kunnen doen op de individuele begeleiding in het complexe zorglandschap.

De resolutie gaat uit van een stijgend gebruik van Rilatine, en bijgevolg ook van een onrustbarend stijgend aantal gevallen waarbij deze medicatie ten onrechte voorgeschreven wordt bij kinderen met een ADHD-syndroom. Volgens professor Marina Danckaerts, KU Leuven, kan evenwel worden gesteld dat er geen overconsumptie van Rilatine bij kinderen en jongeren is. Deze bevinding baseert zij op berekeningen die gerelateerd zijn aan de reëel verkochte hoeveelheden van het product, en op de gegevens over het voorschrijfgedrag. Uit het Intego-register van de Vlaamse huisartsen blijkt dat het aantal kinderen dat voor ADHD met Rilatine behandeld wordt ruim onder de 1 % is, en dus veel lager dan wat soms wordt beweerd. De medisch-wetenschappelijke wereld wijst op het probleem dat het vermoeden van overdiagnosticering en overbehandeling met Rilatine zo wijd verspreid is, dat daardoor de geloofwaardigheid van de echte ADHD-diagnose en behandeling wordt ondermijnd. Professor Danckaerts betreurt dat, omdat ADHD een ernstige aandoening is die de ontwikkeling van de betrokken jongeren wel degelijk in ernstige mate belemmert.

Een behandeling met psychostimulantia (onder andere Rilatine) moet worden gezien als onderdeel van een combinatietherapie waarbij ook het func-

tioneren van het kind op school en binnen het gezin moet worden begeleid. Een chronisch lage dosis, oraal toegediend ter behandeling van een correct gestelde diagnose van ADHD en in combinatie met een multidisciplinaire aanpak, is niet geassocieerd met misbruik van dit geneesmiddel. De medicatie behoort tot het bevoegdheidsdomein van de federale overheid. De kostprijs van een behandeling met Rilatine is een thema dat actueel wordt aangekaart bij de bevoegde federale minister van Sociale zaken, de heer Rudy Demotte.

De Vlaamse kredieten voor wetenschappelijk onderzoek inzake gezondheid, zijn gericht op de preventieve gezondheidszorg. De bekende oorzaken van ADHD laten momenteel nog geen primaire preventie toe. Secundaire preventie kan wel door een zo snel en accuraat mogelijke detectie en hulpverlening om de geassocieerde problemen zoveel mogelijk te vermijden. Voorlopig is noch in het departement Welzijn, noch in het departement Volksgezondheid, een wetenschappelijke onderzoeksopdracht uitgeschreven met betrekking tot de diverse aspecten van ADHD.

Voor de ontwikkeling en de verspreiding van kennis en expertise gericht naar specifieke doelgroepen zijn op Vlaams niveau nog geen specifieke expertisecentra opgericht. Wel erkent en subsidieert het VFSIPH sinds 2003 een "Steunpunt Expertisenetwerken". Dit steunpunt richt zich tot doelgroepen binnen de gehandicaptenzorg. In eerste instantie gaat de inhoudelijke prioriteit van dit steunpunt naar de volgende doelgroepen van het Vlaams Fonds :

- personen met autisme;
- personen met een niet-aangeboren hersenletsel ;
- verstandelijk gehandicapten met ernstige gedragsstoornissen.

De genoemde doelgroepen zijn "prioritaire doelgroepen" voor het gehandicaptenbeleid. Een uitbreiding of een heroriëntering van de prioriteitenstelling naar andere groepen binnen de doelgroep van het gehandicaptenbeleid is op de korte termijn nog niet aan de orde.

De "betaallijn" van de VZW Zit Stil is een specifiek privaat initiatief waarvoor deze vereniging volledig zelf de verantwoordelijkheid draagt. De vereniging kan haar werking anderzijds wél professio-

neel uitbouwen (ongeveer 9 voltijdse functies) door de Vlaamse subsidiëring in het kader van het decreet volkswaardering, de gesubsidieerde contractuelen en de vroegere DAC-regeling (*Derde Arbeidscircuit – red.*).

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 40
van 30 januari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nationale Delcredere dienst – Vlaamse bestuursleden

Op het Overlegcomité tussen de verschillende regeringen van 14 januari 2004 werd de gewestregeringen verzocht om zo spoedig mogelijk hun vertegenwoordigers binnen de raad van bestuur van de Nationale Delcredere dienst aan te wijzen.

Federaal minister Vande Lanotte stelde dat hij reeds op 8 september van het vorige jaar de minister-president hiervan op de hoogte gebracht en uitgenodigd had om in het kader van de aanpassingen aan de wet op de Delcredere dienst, de namen van de Vlaamse afgevaardigden kenbaar te maken, ten einde de hersamenstelling van de raad van bestuur van Delcredere te kunnen doorvoeren.

Midden januari blijkt de federale regering nog altijd geen antwoord te hebben gekregen van de gewesten.

1. Kan de minister meedelen hoe dit komt ?
2. Wanneer worden de Vlaamse afgevaardigden aangewezen ?

Antwoord

Overleg tussen de Vlaamse en de federale regering m.b.t. de Nationale Delcredere dienst maakt dat de Vlaamse bestuurders eerstdaags door de Vlaamse regering zullen worden aangewezen.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

Nihil.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

* datum van afsluiting : 7/5

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
B. SOMERS, minister-president van de Vlaamse regering				
36	13.02.2004	F. Vermeiren	<i>Europese School Brussel – Overleg</i>	2099
37	17.02.2004	K. Van Dijk	<i>Ministerwissels – Kostprijs</i>	2100
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
33	30.01.2004	F. Dewinter	<i>VDAB – E-mail over racisme</i>	2159
38	10.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Diversiteitsplannen – Stand van zaken</i>	2102
39	10.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Diversiteitsplannen – Social-profitsector</i>	2103
51	17.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>VESOC-actieplan 2002 – Resultaten</i>	2104
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
47	09.01.2004	J. De Meyer	<i>Leermeester Lichamelijke Opvoeding – Weddenschaal</i>	2160
△ 48	09.01.2004	J. De Meyer	<i>Educatieve schooluitstappen – Vervoerskosten en toegangsgeld</i>	2161
56	30.01.2004	C. Vandenbroeke	<i>Leerlingen en studenten – Begeleiding – Slaagpercentages</i>	2162
59	06.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Scholen Rand- en taalgrensgemeenten – Aanwendingsplan</i>	2169
60	10.02.2004	K. Van Dijk	<i>Secundair onderwijs – Vrije halve dag</i>	2107
64	13.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Basis- en secundair onderwijs – Anderstalige nieuwkomers</i>	2107
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie				
86	10.02.2004	J. Sauwens	<i>Begrotingsresultaten 2003 – Toelichting</i>	2109
89	13.02.2004	F. Vermeiren	<i>Prioritaire economische dossiers – Vlaams-Brabant</i>	2113
92	13.02.2004	J. Van Hauthem	<i>Buitenlandse reizen – Overzicht</i>	2114
93	13.02.2004	J. Malcorps	<i>Groene ruimten in verstedelijkt gebied – Patershof Berchem</i>	2115
P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken				
87	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Voetbalclubs West-Vlaanderen – Gemeentelijke uitgaven</i>	2117
88	06.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Subsidiëring Franstalige verenigingen</i>	2118

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

194	06.02.2004	J. Geysels	<i>Straatverlichting Kempische gemeenten – Afspraken</i>	2119
195	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>De Lijn – Proefproject alternatieve brandstof</i>	2120
196	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Herstelling N9 Bredene – Stand van zaken</i>	2120
197	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Heraanleg gevaarlijk punt N9 Meetkerke – Stand van zaken</i>	2120
198	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Heraanleg gevaarlijk punt N9 Zuienkerke – Stand van zaken</i>	2121
199	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Heraanleg kruispunt N9 Brugge – Stand van zaken</i>	2121
200	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Nieuwe verbinding Ieper-Veurne – Stand van zaken</i>	2121
201	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Onderhoud N8 Vleteren – Stand van zaken</i>	2122
202	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Herstelling Straussbrug Brugge – Stand van zaken</i>	2122
203	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Onderhoud N33 Oostende – Stand van zaken</i>	2122
204	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Heraanleg kruispunt Chartreuseweg Brugge – Stand van zaken</i>	2123
205	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Aanleg op-en afrit A10 Oudenburg – Stand van zaken</i>	2123
206	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Vernieuwing brug Roksem – Stand van zaken</i>	2123
207	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Verbinding A10-A18 Jabbeke – Stand van zaken</i>	2124
208	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Veiligheidsbanden A10 Beernem – Stand van zaken</i>	2124
209	06.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N16 – Gevaarlijke kruispunten</i>	2124
210	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Heraanleg rotonde Oostkamp – Stand van zaken</i>	2125
211	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Heraanleg kruispunt N035 Diksmuide – Stand van zaken</i>	2125
212	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Aanleg rotonde N50 Oostkamp – Stand van zaken</i>	2125
213	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Onderhoud Ruzettelaan Brugge – Stand van zaken</i>	2125
214	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Onderhoud N314 Heuvelland – Stand van zaken</i>	2126
215	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Onderhoud N317 De Haan – Stand van zaken</i>	2126
216	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Doortocht N318 Middelkerke – Stand van zaken</i>	2126
217	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Onderhoud N324 Middelkerke – Stand van zaken</i>	2127
218	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Onderhoud Spuikombrug Oostende – Stand van zaken</i>	2127
219	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Onderhoud N34 Oostende – Stand van zaken</i>	2127
220	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Heraanleg kruispunt N35 Diksmuide – Stand van zaken</i>	2127
221	06.02.2004	C. Decaluwe	<i>Heraanleg kaai Nieuwpoort – Stand van zaken</i>	2128
222	06.02.2004	F. Ory	<i>Doortrekking N73 Tessenderlo – Tracé</i>	2128
223	06.02.2004	E. Schuermans	<i>E313 Hasselt – Aanpassing afrit 29</i>	2129
224	06.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Ontsluiting westelijk deel (2)</i>	2129

L. SANNEN, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

△ 100	04.02.2004	J. Sauwens	<i>Ondernemingsconferentie – Milieueffingen</i>	2130
105	06.02.2004	K. Van Overmeire	<i>Zuid-Afrika – Emigratie medisch personeel</i>	2132

110	13.02.2004	F. Vermeiren	<i>Bijenpopulatie – Insecticiden</i>	2133
111	13.02.2004	C. Decaluwe	<i>Heulebeek Kortrijk – Ecologisch beheer</i>	2135
112	13.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Domein Molenberg Lanaken – Aankoop</i>	2136
116	17.02.2004	P. Lachaert	<i>Beroepsprocedure bodemsaneringsdecreet – Behandelingsduur</i>	2137

A. BYTTEBIER, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

66	30.01.2004	S. Becq	<i>ADHD-resolutie – Uitvoering – Infolijn</i>	2172
69	06.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kinderopvang – Erkenning Franstalige initiatieven</i>	2142
78	13.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Statistieken welzijn – Actualisering</i>	2142
85	20.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>RVT St.-Augustinus Berlaar – Subsidiedossier</i>	2143

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government

40	30.01.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nationale Delcrederedienst – Vlaamse bestuursleden</i>	2173
42	06.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlamingen in de Wereld – Subsidiëring</i>	2143
44	06.02.2004	K. Van Overmeire	<i>Buitenlands gedetacheerde ambtenaren – Stand van zaken</i>	2144
46	06.02.2004	K. Van Overmeire	<i>Vertegenwoordigers Vlaamse regering – Opleiding</i>	2144
47	06.02.2004	K. Van Overmeire	<i>Vertegenwoordigers Vlaamse regering – Uitbreiding</i>	2145
48	06.02.2004	K. Van Overmeire	<i>Vertegenwoordigers Vlaamse regering – Diplomatiek niveau</i>	2146
49	06.02.2004	K. Van Overmeire	<i>Uitbreiding Europese Unie – Gewesten</i>	2147
50	06.02.2004	K. Van Overmeire	<i>Uitbreiding Europese Unie – Samenwerkingsproject Oost-Europa</i>	2148
51	06.02.2004	K. Van Overmeire	<i>Benoeming federale diplomaten – Betrokkenheid</i>	2149
52	06.02.2004	K. Van Overmeire	<i>Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid – Werking</i>	2149
53	06.02.2004	K. Van Overmeire	<i>Buitenlandse betrekkingen – Hoofdtal</i>	2153
55	13.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ambassades – Nederlands</i>	2153
59	20.02.2004	J. Penris	<i>Futura-project – Subsidiëring</i>	2154

M. KEULEN, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

80	13.02.2004	C. Decaluwe	<i>Voorzitter VHM – Functionering</i>	2155
83	13.02.2004	E. Matthijs	<i>Waterski – Overleg</i>	2156

J. TAVERNIER, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

118	24.02.2004	A. Moreau	<i>Grote Gete Tienen – Vernatting van landbouwgronden</i>	2157
-----	------------	------------------	---	------